

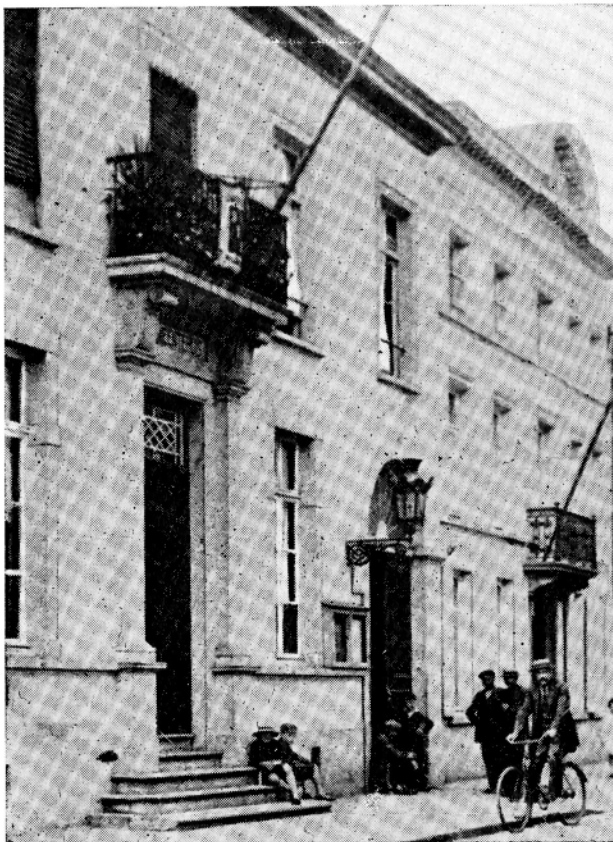
Kon. Harmonie Ste Cecilia
Willebroek

Jaarverslag over 1964

door de Heer ROBERT CONVENTS, Ondervoorzitter

En voor de 2de maal :
EREPENNING KONING BOUDEWIJN

Oud-gemeentehuis in 1910
Afgebroken rond 1920

EN HIER ZIJN WE WEER MET :

handwoorden

aan alle muzikanten
aan alle bestuursleden
aan alle ereleden
aan alle adverteerders

gelukwensen

aan allen die meewerken aan de bestendige
opgang van de Harmonie
aan de chef Marcel De Boeck voor zijn
prachtige resultaten

een groot verlangen

een prachtige uitslag behalen in het Nationaal
Kampioenschap, te Hasselt,
(Harmonies, Ereafdeling)

De viering
aan het
160jarig bestaan
werd

EEN REUZESUKSES !

- honderden enthousiaste toehoorders
- twee prachtige concerten door :
 - a) Koninklijke Harmonie Ste CECILIA
Leiding : Heer Marcel DE BOECK
 - b) Koninklijke Harmonie KOLENMIJN, Beringen
Leiding : Heer J. MOERENHOUT
- een uiterst geslaagd banket
- vierentwintig vereremerken
- stijlvol dansfeest
- reuzetombola
- vererende verslagen in tientallen dagbladen
- gelukwensen van haast alle omliggende maatschappijen.

't Was ONVERGETELIJK !

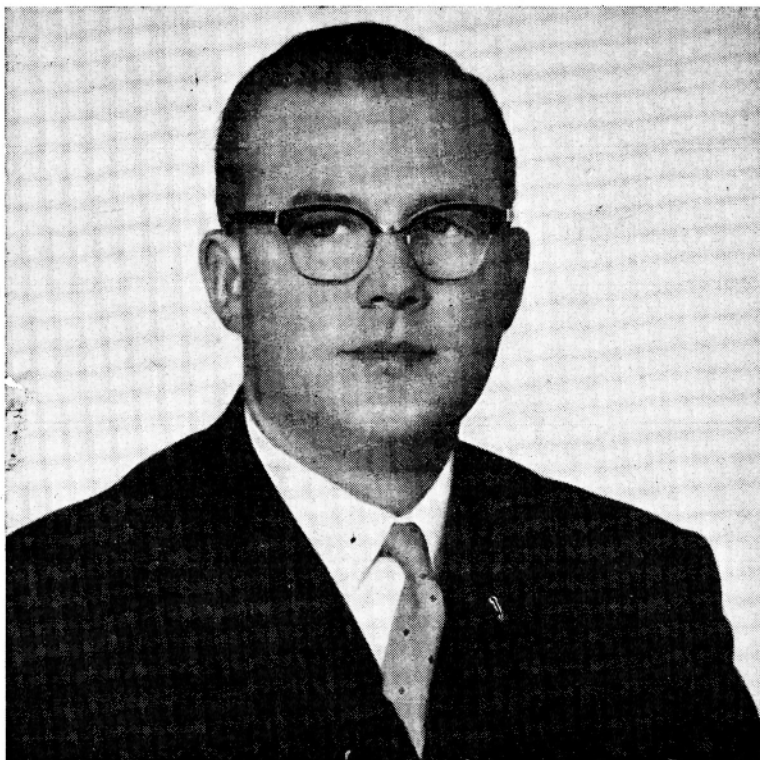

Hare Majesteit Koningin Elisabeth

WORDT LID
van de
KONINKLIJKE
Harmonie Ste Cecilia
WILLEBROEK

MARCEL DE BOECK

Werd geboren te Mariekerke-aan-de-Schelde, op 19 december 1921.

Hij begon zijn muziekstudies op 15-jarige ouderdom aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium te Antwerpen. Hij verwierf er het diploma van Notenleer met onderscheiding en een eerste prijs voor klarinet, met grote onderscheiding.

Daarna studeerde hij privaat harmonie, contrapunt en orkestratie.

Hij werd klarinettist bij het Muziekkorps van de Luchtmacht en thans is hij onderkapelmeester bij het Muziekkorps van de 16de Divisie te Antwerpen.

Hij leidt met kunde en gezag :

- De Kon. Harmonie « Ste Cecilia » te Willebroek ;
- de Kon. Harmonie « Verbroedering » te Mariekerke ;
- de Kon. Fanfare « Ste Cecilia » te Hingene-Eikevliet.

FEESTWIJZER

- Onder de Hoge bescherming van Hare Majesteit koningin Elisabeth
- Onder de auspiciën van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur (Dienst Volksontwikkeling)
- Met de medewerking van het Muziekverbond van België
- Met de medewerking van de Muziekbond (Prov. Antwerpen)
- Met de medewerking van het Gemeentebestuur van Willebroek.

- **Blauwe Kragen** (Mars) J. Hanniken
- **Domein Bokrijk** R. Janssen
- **'t Zijn vele jaren**
Toespraak door de hr. R. Convents (ondervoorzitter).
- **Scherzo** J. Jourquin
- **Vier Antwerpse Kunstschilders** J. Moerenhout

PAUZE

- **Lustige Mars** J. Schampaert
- **Divertissement Rhapsodique** P. Leemans
- **In dienst van de volksmuziek**
Toespraak door de hr. L. Schevenhels (Inspecteur bij het Ministerie van Nationale Opvoeding - Dienst Volksontwikkeling).
- **Genoveva** G. Duijck
- **Crassus en Spartacus** M. De Boeck
- **Cow-boy-Parade** J. Segers

ERECOMITE :

- **Beschermvrouwe** : Hare Majesteit Koningin ELISABETH.
- **Voorzitter** : Hr. L. SCHEVENHELDS, Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur (Dienst Volksontwikkeling).
- **Leden** :
Hr. O. VANAUDENHOVE, oud-Minister - Senator.
Hr. J. DE RYCK, Nationaal Voorzitter van het Muziekverbond van België.
Hr. H. VANDERPOORTEN, Volksvertegenwoordiger.
Hr. FR. DE WEERT, Directeur « P. Hymanscentrum ».
Hr. W. PELEMANS, Muziekcriticus - Componist.
Hr. J. MOERENHOUT, Componist - Voorzitter Provinciale Muziekfederatie van Antwerpen.
Hr. J. SEGERS, Directeur Muziekschool - Onderkapelmeester van de Muziekkapel van de Luchtmacht.
Hr. O. VAN HERP.

HET FEESTCOMITE :

- **Voorzitter** : Hr. R. CONVENTS.
- **Leden** :
Hr. E. NONCLERCQ.
Hr. M. MEGANCK.
Hr. J. VERVLIET.
Hr. G. DE SCHUTTER.

Oost - West

MOORTGAT

best

EURA-DRINKS

STAVELOT - DUVEL - PILS

EXTRA-BLOND

WONDER-ALE

Jubelconcert met moderne muziek

Te Willebroek vierde de Koninklijke Harmonie Sinte Cecilia de 160ste verjaring van haar bestaan met een jubelconcert en een gastconcert. Voor het gastconcert dat zondagmorgen werd gespeeld, werd beroep gedaan op de Koninklijke Harmonie van Beringen die zorgde voor een vernieuwend programma.

De feestelijkheden werden geopend zaterdagavond in de Gemeentelijke Feestzaal door de jubilerende harmonie, onder leiding van M. De Boeck. De belangstelling was zeer groot. De talrijke personaliteiten en vrienden van de verenigingen werden verwelkomd door de voorzitter R. Convents die ook het commentaar van het programma gaf met voorstellingen van de toondichters, waarvan verscheidene in de zaal aanwezig waren en bondige ontleding van het uitgevoerde werk.

De mars «Blauwe Kragen» van J. Hanniken opende het programma waarna «Domein Bokrijk» een beschrijvende, zeer bevallige fantasie van Renier Janssen werd gespeeld. Deze toondichter, bezieler van het volksmuziekleven in Limburg, werd dezelfde avond te Waterschei gevierd door zijn plaatselijke symfonie.

Op de levendige Spaanse fantasie van «Scherzo» van Jourquin volgde de suite «Vier Antwerpse Schilders» van J. Moerenhout, waarvan de vier panelen, Rubens, Van Dijk, Quinten Matsijs en Brueghel, zeer juist in hun typische muzikale vormen werden belicht.

Het tweede deel van het programma ving aan met «Lustige Mars» van J. Schampaert die ons vooral trof door de knappe doorwerking van een eenvoudig ritmisch motief geïnspireerd door het trompetgeschal. Schampaert heeft van de mars een fijn concertstuk gemaakt.

De verscheidene solisten van de harmonie kregen hun beurt om hun kunst te tonen met het Rapsodisch Divertimento van Pieter Lee-mans. Het instrumentaal poëma «Genoveva» van Guy Duijck behaalde heel wat succes met de flinke tegenstellingen van zangerige melodie en strijdende ritmen. Een gelijkaardig poëma van tegenstellingen bracht de dirigent M. De Boeck met zijn compositie «Crassus en Spartacus».

De Cow-Boy-Parade van J. Segers sloot het jubelprogramma in een feestelijke oploop. Het publiek dankte hartelijk de toondichters Moerenhout, Schampaert, Guy Duijck en De Boeck, dirigent en muzikanten voor de verzorgde en bezielende vertolkingen die getuigen van begrip van de karakteristieken van elk werk en van de wil om naar het beste te streven.

De h. Convents hield de eerste gelegenheidstoespraak. Hij vertelde van de oude harmonie die serenaden gaf voor Napoleon en Marie-Louise, voor Willem I, voor Leopold II, die prijzen behaalde en nog medailles in massief goud bewaart, die herhaaldelijk geld inzamelde om noodlijdenden te helpen.

De h. L. Schevenhels, inspecteur bij het ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur, hield een academische rede. Spreker wees op de grote rol van de volksverenigingen in het behouden van de eigenwaarde van de mens tegenover de kuddegeest van de hedendaagse.

A. G.

EEN GOEDE VERZEKERING

is deze die U een volmaakte gerustheid bezorgt vóór de schade, maar die U vooral, **op het ogenblik van de brand**, een vlugge en volledige schadevergoeding verstrekt.

Herzie uw kapitalen en laat uw contracten nazien door een **bevoegd makelaar**.

Dat is hoofdzaak.

Voor een goede verzekering, één adres :

E. De Schutter - Jottier

KASTEELSTRAAT 11 - WILLEBROEK

Telefoon 78.66.16

Alle verzekeringstakken :

**Brand, Leven, Ongevallen, Diefstal, Glasbraak
Bedrijfsschade
LENINGEN**

't waren lange jaren

Feestleider R. Convents hield volgende toespraak

Mr. de afgevaardigde van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur,

Mr. de Consul van Polen,

Mr. de Burgemeester,

Heren van de Gemeenteraad,

Mr. de Voorzitter van het Muziekverbond van België,

Mr. de Voorzitter van de Muziekfederatie der provincie Antwerpen,

Heren toondichters,

Heren afgevaardigden van bevriende muziekverenigingen,

Heren bestuursleden en muzikanten,

Mevrouwen,

Mijne Heren,

't Zijn inderdaad vele jaren.

't Gebeurde 160 jaar terug.

Midden uitgestrekte landbouwvelden werd in 1804 onze Harmonie gesticht.

Zij ademde al onmiddellijk de Franse lucht in der bezettingstroepen, welke bij het verjagen der Oostenrijkers ons de Vrijheid, de Gelijkheid en de Broederlijkheid beloofden.

Onze stichters en de eerste leden waren koene mannen. Ze trokken tweemaal per week naar Mechelen, om zich te bekwamen in het roffelen en het blazen. Ze deden, wat men in de volksmond noemt : « de stier bij de horens vatten. »

Hun drang naar musiceren werkte ongetwijfeld aanstekelijk, want gestadig groeide de Harmonie, de eerste van onze gemeente.

COOL & DE BLOCK

P.V.B.A.

WESTDIJK 21 - WILLEBROEK

Telefoon : (03) 78.60.76

★

A F D E L I N G

SCHOORSTENEN :

Nieuwbouw, afbraak en alle onderhoudswerken.

SCHILDERWERKEN :

1. Nijverheids :

Ontroesten bij middel van zandstraal of branders.
Schilderen van naft- en olietanks, kranen en alle metalen constructies.

Electrische hoogspanningspalen.
Electrifikatielijnen der N.M.B.S.

NIEUWE AFDELING

Metaliseren van alle metalen constructies, volgens de normen van het Ministerie van Openbare Werken.

2. Gebouwen :

Huizen, villa's, kantoren, werkplaatsen, enz...

AANDACHT !

Al onze uitvoeringen worden verzekerd voor een bepaalde termijn door de « Anti-Corrosie Verf Verzekering ».

Een gespecialiseerd binnenhuis-architect houdt zich ter beschikking voor het opmaken van projecten in moderne kleuren.

Naast de groeiende kwantiteit moet ook de kwaliteit van eerste klas zijn geweest, want toen in 1810 Napoleon I tot Keizer werd gekroond en hij een bezoek bracht aan Brussel, voer hij langs het kanaal Brussel-Rupel naar Antwerpen, samen met zijn teerbemindde Marie-Louise.

De kanaaldijken waren met bloeiende kerselaars versierd, de adel van Mechelen was te paard aanwezig en... onze Harmonie bracht een Keizerlijke serenade, waarna de toenmalige Burgemeester een redevoering uitsprak over de Vrede.

Toen verwisselde Napoleon van vaartuig en nam de richting Antwerpen.

✽

Na het Franse tijdperk werd Noord en Zuid weer samen verenigd en werd Willem I, Koning van het nieuwe rijk.

Overstromingen teisterden vooral het Noorden en door de regering werden oproepen gericht aan de bestaande verenigingen, om liefdadigheidsvoorstellingen in te richten.

Onze Harmonie heeft ook daarin haar plicht gedaan en mocht vanwege de toenmalige Gouverneur van Antwerpen in 1825 reeds ontroerende dankwoorden ontvangen voor de aanzienlijke geldsommen welke de maatschappij door liefdadigheidsconcerten had verzameld.

✽

Wat eens Napoleon had gedaan, deed ook Willem I, maar dan in omgekeerde richting.

Toen deze eerst Antwerpen bezocht en nadien de kanaaltocht volbracht naar Brussel, moest ook hij te Willebroek van vaartuig veranderen.

Opnieuw zorgde onze vereniging voor de passende muzikale omlijsting.

✽

En toen kwam 1830 en 1831.

De naam België verscheen op de landkaart.

In een Grote Internationale Muziekwedstrijd te Brussel behaalde onze Harmonie tweemaal een eerste prijs (één voor de burgerlijke kledij en één als beste prestatie van de korpsen buiten Brussel).

De twee massieve medailles daaraan verbonden hadden in 1954 een goudwaarde van 22.000 F. Ze zijn veilig opgeborgen.

✽

Toen in 1853 de later zo beroemd geworden tolbrug over de Rupel (verbinding tussen Boom en Klein Willebroek) werd ingehuldigd, hadden natuurlijk grote feestelijkheden plaats.

Nu mag men me niet aanwrijven, dat ik hiermee de instorting bedoel van de tribune van de officiële genodigden, waarbij de hooggeachte heren en dames in een kletsende regen kennis maakten met het slijk der aarde (en dat dan in de werkelijke betekenis van het woord.)

BLEU D'OUTREMER

ST.-AMANDSBERG (bij Gent)

AANGEPREZEN VOOR

U W

KLEURSTOFFEN

Neen, het gaat hier over het bezoek van de vorstelijke Prinsen, Leopold (later Leopold II) en zijn broeder, de Graaf van Vlaanderen, die 's avonds te gast waren op een prachtig dansfeest, gegeven in het lokaal van de Harmonie.

✱

En zo verliepen de dagen, de weken, de maanden en de jaren. Zo werd door alle leden EENDRACHTIG samengewerkt.

Men speelde thuis en repeteerde in alle eenzaamheid; slechts in het bijzijn van vrouw of moeder, van een hond of een kat of van begrijpende geburen.

Men speelde in de repetitiezaal, gezamenlijk met een steeds stijgend aantal vrienden, die allen er naar streefden, zelfvoldaanheid te vinden in die mooie wereld van de muziek. Ze hadden er pret in deze schoonheid over te hevelen naar hen, die luisterden.

Wat de muze bij de toondichter had ingefluisterd... wat deze componist met noten had neergeschreven op roerloos wit papier... herleefde weer in volle klankrijkdom, in gevoelvol ritme, in zuivere sonoriteit... door de noeste samenwerking van tientallen Ste-Cecilianen, die één voor één en allen voor mekaar aan een glorierijke toekomst bouwden van een grote muzikale familie.

✱

In 1855 werd zelfs een toneelafdeling gesticht onder de naam van de van « Peenes Kring » welke voorzeker bij de ouderen heuglijke gebeurtenissen voor de geest zal brengen.

✱

Mijn toespraak zou eenzijdig zijn, moest ik U willen doen geloven, dat er enkel gewerkt werd.

Op tijd en stond werden inderdaad ook de bloempjes even buitengezet.

De traditionele teerfeesten ontbraken immers nooit op de dagorde. Reizen en uitstappen werden ingericht naar alle delen van het land.

De wereldtentoonstellingen van Luik, Gent, Antwerpen en Brussel zagen en hoorden onze stem.

Het Noordzeestrand nodigde ons te Oostende, Blankenberge en Heist aan Zee.

Het Walenland begroette ons te Dinant en te Hoi.

De dieren uit de Zoo begroetten de Groten, zowel als de blokfluiters, die aldaar in de Baby Zoo voor de Vlaamse Televisie optraden.

De Meiavondvieringen groeiden uit tot machtige optochten en tot massale... schepverhandelingen.

De jaarlijkse concerten op de L. De Naeyerplaats stonden steeds in het teken van opgeruimdheid en durfkracht bij het uitwerken van nieuwe programma's.

DRINK

DE BESTE EN DE SMAKELIJKSTE
DER BIEREN
VAN DE BROUWERIJ

DÉSIRÉ LAMOT & Kinderen

KLEIN-WILLEBROEK

De Jubelvieringen van het 50-75-100-125-jarig bestaan brachten de ganse bevolking op de been.

En deze opsomming is nog verre van volledig.

Ik wil U nochtans nog even de menu voorlezen van het teerfeest van 1900... daarna spreken we dan weer opnieuw over... werken.

Menu :

Soep met ballekens
Bouillie - Schorseneren
Worsten met spruiten
Hamelbout met boontjes
Gestoofde tong met rozijnen
Haas
Kiekens met sla
Rijstpap
Nagerecht - koffie
Een halve fles wijn

U wenst de deelnemingsprijs te kennen ? 4,50 F ! ?

Bij al deze opsommingen zijn we misschien even uit het oog verloren, dat intussen reeds twee Belgische Vorsten werden overleefd, Leopold I en Leopold II.

Hoeft het ons verder te verwonderen, dat tijdens zovele jaren (160) ook donkere schaduwen de geestdrift afkoelden, de harten kwelden en dat soms de instrumenten zwegen ?

Vrienden mogen kijken ; maar moeten vrienden blijven. Dit gezegde werd gelukkig steeds in ere gehouden.

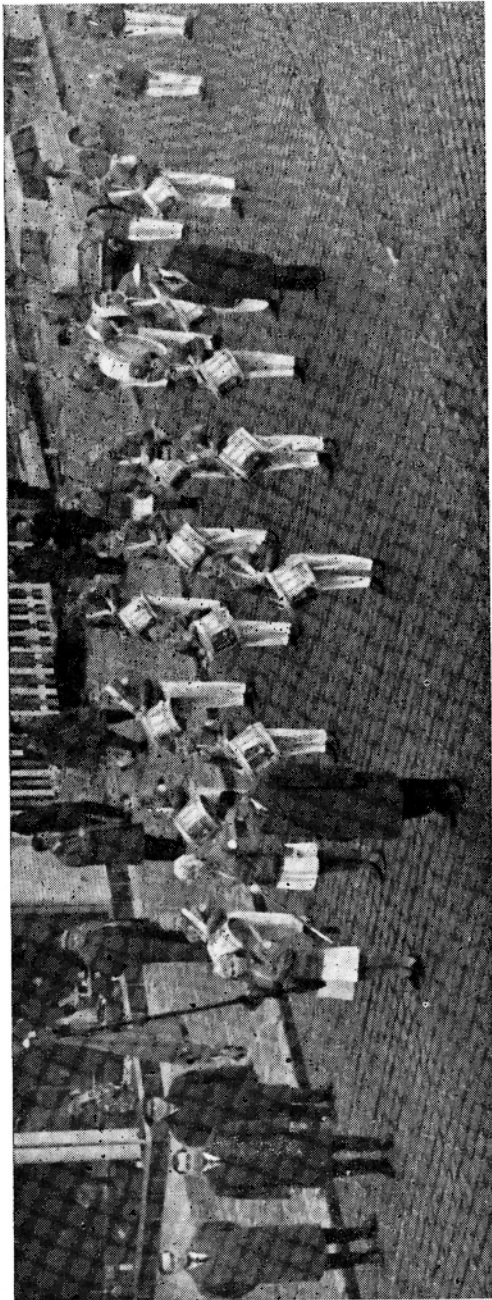
Erger was het met de beide wereldoorlogen, welke onze Harmonie niet spaarden.

Koene leiders gingen heen... muzikanten en leden gaven hun offerend leven voor het vaderland. De eerste standaard, instrumenten en muziekwerken gingen in een brand verloren... het lokaal werd vernield.

Het leed van een lijdende, bedroefde bevolking trof ook de muzikale gemeenschap Ste-Cecilia.

Aan alle helden bewaarden we steeds een dankbare herinnering.

Ook de vele afgestorvenen van onze familie hebben hun plaatsje in ons hart bewaard.

Onze drumband in hun nieuwe uniformen
(Uitstap in november 1964)

Werden we vaak door de smart gebogen... nooit werden we gekraakt.

Met nieuwe gezichten, nieuwe moed, nieuwe wilskracht en nieuw entoesiasme is de Harmonie weer rechtgeveerd.

Leider en muzikanten hervonden het vertrouwen : in een toekomst, waarin ook Vrede heersen kan.

Een grootscheepse viering van het 150-jarig bestaan had plaats in het park van de Firma De Naeyer, waarbij 47 muziekmaatschappijen werden betrokken.

Een slag (vredelievende) voor de Jeugd werd ingezet en eendrachtig spanden zich vele leraars in, om de Jongeren aan te sluiten en in te wijden in de mooie geheimen van de volksmuziek.

Een blokfluitorkest werd samengesteld en telde spoedig 18 uitvoeringen in en om de gemeente, tot zelfs voor de Vlaamse Televisie. We zijn de pioniers van dit baanbrekend werk veel dank verschuldigd.

De gevorderden van dit orkest namen plaats in de Jeugdharmone, welke weldra 48 muzikanten telde. Dit ensemble, waarschijnlijk enig in België, werd stormachtig toegejuicht in vier provincies van ons land.

Een jaarverslag in luxe-brochurevorm werd in het leven geroepen, waarin naast het voorbije leven in de maatschappij zelf, ook vulgariserend werk verschijnt en door de bevolking ten eerste wordt op prijs gesteld.

Tijdens een Internationale Muziekwedstrijd te Brecht werd in Ereafdeling de Prijs van de Koning behaald met 96 % van de punten.

Tijdens een Tornooi te Berlaar ontvingen we de Gelukwensen van de Jury met 94 %.

Radio Hilversum verkoos ons uit als proefkonijn voor haar programma « Vlaanderen is vlakbij », waarin een aflevering handelde over « Hoe leeft in België een muziekgemeenschap ? » Tot dit doel waren twee reporters gedurende drie dagen te gast in het muzikale Ste-Cecilia-midden.

De jongeren verzamelden zich in een toneel- en balletgroep.

Op een zeker ogenblik was een afvaardiging van onze maatschappij de middernachtsattractie op één der bekende bals van Black and White in de stedelijke feestzaal te Antwerpen.

Enz... enz...

't Zijn inderdaad vele jaren... we zouden kunnen blijven vertellen. Mevrouwen, Mijne Heren,

U hebt beslist opgemerkt, dat tot heden toe geen enkele naam werd vernoemd.

't Zou me te ver leiden... 't Zou een naamlijst worden van honderden namen.

Een massa mensen hebben immers tijdens die 160 jaren enorme diensten bewezen aan onze zeer dynamische muzikale gemeenschap.

Kon. Harmonie Ste Cecilia - Willebroek
(Uitstap van november 1964)

Waren de resultaten van eenieders werking misschien niet even groot, niet even vruchtbaar, dan was er immers de WIL aanwezig om goed te doen.

Aan al die ongenoemden dienen we vandaag de dank te brengen van de vereniging, aan allen dienen we vandaag de lof toe te zwaaien, omdat ze meegewerkt hebben aan het rijkgevuuld bestaan van onze feestelinge.

En wij, de huidige generatie, zullen hier vandaag beloven, dat wij met diezelfde EENDRACHT voort zullen werken, om de verheffing van de volksmuziek te bestendigen, omdat wij eerlijk willen erkennen, dat het door de EENDRACHT is geweest, dat onze vereniging één keizer en vier koningen heeft overleefd en dat twee oorlogen onmachtig waren, om ons bloeiend enthousiasme neer te drukken.

We dienen met dezelfde EENDRACHT de gevaarlijke moderne draaikolken in goede banen te leiden, willen we de Jeugd voor de volksmuziek bewaren. De Jeugd van heden mag niet verloren gaan in de vervlakking van de mechanische muziek, waarbij enkel het spektakel primeert.

Mochten we daarin slagen, dan zal het Jubeljaar 1964 een Nieuw Vertrek betekenen van de marathon naar nieuwe successen.

✱

Mevrouwen, Mijne Heren,

En toch willen we al deze honderden verdienstelijke mannen, die ijverden voor de grootmaking van onze maatschappij in één persoon symboliseren en als dusdanig huldigen.

Mr. Louis Amelinckx, Mijnheer de Voorzitter,

We houden er aan in uw persoon allen te danken, die vele uren hebben gewijd aan de goede gang van zaken in ons groot muzikaal huishouden.

Mevrouw Louis Amelinckx,

Ook vrouwen hebben aan de Harmonie enorme diensten bewezen. Deze bloemenruiker is het kleine uiterlijke, waarmee we het buitengewoon innerlijk gevoel van erkentelijkheid willen uiten aan alle dames van bestuur, muzikanten en ereleden.

Toespraak van feestleider.

Mevrouwen, Mijne Heren,

Het is voor de tweede maal, dat we dit jaar aan de feesttafel zitten.

Dit dubbel eefestijn vindt zijn oorzaak in onze Jubelviering ter gelegenheid van het 160-jarig bestaan van de Kon. Harmonie Ste-Cecilia.

Dit Jubeljaar loopt nu stilaan ten einde, zoals trouwens ook het kalenderjaar 1964 weldra de pijp aan Maarten zal geven en we « dronken of nuchter » 1965 zullen welkom noemen.

Eén jaar muzikaal leven zal weer achter de rug zijn met al zijn suksessen, zijn gedeeltelijke mislukkingen, zijn goede voornemens en zijn bange verwachtingen.

Wij, Ste-Cecilianen, kunnen hier vandaag naar waarheid verklaren, dat 1964 ons alles heeft gegeven, wat wij van dit Jubeljaar mochten verwachten. Er was de ontegensprekelijke bevestiging van de grote vaardigheid van onze muzikanten (Prijs van de Koning met 97,5 % der punten in de hoogste afdeling te Booisschot) — er was de onverminderde werklust van de bestuursleden, er was de onverminderde steun van onze ereleden en sympathisanten, er waren, zoals reeds vroeger gezegd, twee banketten, waarop een aardig aantal zalmen aan de zee werden onttrokken en de brouwerij Moortgat van een respectabel aantal hectoliterkes bruin geestessap werd ontlast; zodat ik niet meen, dat iemand van onze harmonie er de schuld aan heeft dat België niet meer aan het hoofd staat van het bierverbruik in de wereld en dat we zijn voorbijgestreefd door de Duitsers. De schuld ligt alleen bij onze Belgische brouwers, die systematisch hun bierglazen verkleinen, daar waar men in Duitsland nog mag drinken uit potten van 1/2 liter, van 1 en 2 liter.

De hoge ouderdom van ons muziekkorps en de vermaardheid van haar uitvoeringen hadden in februari laatstleden Hare Majesteit Koningin Elisabeth er toe aangezet, Hare Hoge Bescherming te verlenen aan ons Jubelconcert in de gemeentelijke feestzaal, waarover thans nog iedereen met genoeg uitwijdt.

Het daaropvolgend gastconcert van de Kon. Harmonie « Kolenmijn Beringen » was een waardig muzikaal geschenk. Voor deze twee mooie concerten danken we van harte de twee dirigenten: Ere-Commandant J. Moerenhout en Marcel De Boeck.

Het was tijdens het eerstvernoemd concert dat we hebben kennis gemaakt met de Heer J. Waszcruk, de Poolse Consul, die niet nalaat zijn grote bewondering voor het prachtige programma te uiten. Vandaag doen hij en zijn dame ons de eer aan, om te komen kijken naar de gastronomische eigenschappen van ons keurkorps. Van harte dank.

Ook Mr. en Mevr. L. Schevenhels zijn sinds jaren vertrouwde gezichten geworden op onze Ste-Ceciliaanse kunstmanifestaties, waarvoor ook aan hen onze welgemeende dank.

Mevrouwen, Mijne Heren,

Tijdens de voornoemde festiviteiten hebben we tijd te over gehad om ons te vergewissen van talrijke grote gebeurtenissen in het verleden van onze maatschappij.

Ik meen dan ook terecht te mogen veronderstellen, dat het thans weer de tijd wordt, even aan de toekomst te denken.

Vieren we vandaag en morgen in onbeperkte mate onze teerfeesten, rusten we dinsdag uit van de vele bekommernissen, nemen we woensdag pillekens om de schele hoofdpijn te verwijderen, nemen we donderdag nota van de gedaalde financiële toestand, vinden we vrijdag de moed om nen haring te eten met in onze gedachten de heerlijke zalmpla van daarstraks, durven we ons zaterdag weer onder de mensen gewagen en komt zondag de normale smaak weer in onze mond... dan wil dit betekenen, dat we één week hebben verloren om de bloei van onze maatschappij niet alleen te bestendigen; maar ook om deze uit te breiden.

We mogen immers niet vergeten dat een blijvende roem steeds nieuwe suksessen eist; maar dat deze suksessen slechts kunnen bekomen worden door een intense samenwerking van al onze muzikanten: van de kleine fluit tot de zware bombardone en de grote trom.

Niets is vergankelijker dan de roem en iedereen vindt daarvan honderden voorbeelden in de nochtans zo populaire sportmiddens.

Aanbidden en vernielen... vereren en afbreken... liefde en haat... leven en dood... zijn betekenisvolle woorden, die vaak in elkanders nabijheid zijn te vinden.

Het hoge vlak waarop de Willebroekse Harmonie zich thans bevindt is gevaarlijker, dan de onbekendheid van zovele andere muziekmaatschappijen, wiens grote verantwoordelijk er in bestaat er voor te zorgen, dat ééns per jaar de lidgelden worden ontvangen en de mosselen of de schep worden besteld, wanneer het grote concert wordt gegeven waarop dan twee of drie marsen worden gespeeld en de solist voor de twintigste achtereenvolgende maal ZIJN lijfstuk zal spelen, ter ere van de voorzitter, die dan niet kan nalaten nen « tourné » te betalen.

HELVETIA

Naamloze Maatschappij van Verzekeringen
op het LEVEN en tegen ONGEVALLEN

KUNSTLAAN 23 - BRUSSEL 4 - Tel. (02) 12.00.60

Verzekering tegen :

Arbeidsongevallen, Auto, Persoonlijke verzekeringen, Leven, Burgerlijke verantwoordelijkheid, Inzittende auto, Familiale polis, en andere.
« ZWITSERLAND »

Algemene
Verzekeringen tegen BRAND, diefstal, glasbraak en
waterschade

KUNSTLAAN 23 - BRUSSEL 4

Vertegenwoordiger voor Willebroek :

E. De Schutter-Jottier
KASTEELSTRAAT 11 - WILLEBROEK
Telefoon 78.66.16

Maar hoe hoger men de ladder naar de vermaardheid (om niet het woord roem te gebruiken) beklimt, des te lager kan de val zijn, des te schrijnender de achteruitgang, des te ontmoedigender het verlies van bekwame muzikanten, des te spijtiger de vervlakkings van de programma's, des te bedroevigender de nonchalance van de bestuursleden.

Bestuur, muzikanten en ereleden van onze Harmonie hebben enorme plichten te vervullen, waarvoor de eendrachtige samenwerking van allen noodzakelijk is.

Slechts met dit voor ogen zal ook 1965 weer vrolijke, verheugende dagen brengen, gevolgd van nieuwe pareltjes aan de reeds rijkversierde kroon van Ste Cecilia Willebroek.

Aan allen, die vandaag en morgen, bij zichzelf beloven aan dit alles mee te werken, zeggen we nu reeds van harte dank.

Aan de vrouwen wens ik het slotwoord te wijden.

Mijn lieve Evakes,

Wanneer het misschien waar is, dat een zekere Adam U heeft bedrogen in het Aards Paradijs, met U nen slechte appel te geven, waarin wormpjes zaten, dan moet U mij geloven, wanneer ik zeg, dat Adam geen lid was van Ste-Cecilia en dat onze maatschappij daarvoor dan ook niet kan verantwoordelijk gesteld worden. Wekelijks horen we hier op de repetities uit alle monden verkonden, dat de vrouw het mooiste wezen is op aarde. Vele van onze muzikanten kunnen over hun echtelijk geval niet zwijgen en achter de vierde of de vijfde pint worden gezamenlijk eden van eeuwigdurende trouw gezworen.

Sommige mannen hebben het met de liefde voor hun vrouw zo erg te pakken, dat ze zeggen : « Ik ga nu nog niet naar huis. Mijn vrouw is nu beslist in haar eerste slaap, en dan wil ik haar niet wakker maken. Ik weet dat deze eerste slaap voor haar de beste is. » En uit pure offervaardigheid blijft onze muzikant dan zitten, drinkt nog drie of vier pinten en speelt nog een pandoerke of drie. Dat is wat anders... dan ne rotte appel geven aan zijn vrouw.

Mevrouwen,

Laat ons allen meewerken aan de verdere bloei van de Harmonie. Stuurt uw mannen en verloofden wekelijks naar de repetitie, geeft daarvoor financiële subsidies, om de verplaatsingskosten en de onverwachte uitgaven samen te bestrijden.

Muzikanten en Mevrouwen,

Vandaag zit ge mooi naast of over mekaar, glimlachend als gelukkige mensen, die verenigd zijt in éénzelfde maatschappij. Laten we inderdaad samen eten, drinken, dansen, enz... maar laten we ook SAMEN het komende werk niet vergeten.

Leve onze Harmonie.

Ste-Cecilia-muzikanten and CO.

ONDERNEMING
VAN
BOUWWERKEN
MARIA JACOBS

(De Bère)

KAMIEL HUYSMANSSTRAAT 11
WILLEBROEK

Telefoon 78.66.25

NAAR

H A S S E L T !

Als afgevaardigde van de Muziekfederatie
Antwerpen (aangesloten bij het Muziek-
verbond van België) zal onze Harmonie
deelnemen aan het

Nationaal KAMPIOENSCHAP

te HASSELT

op zondag 11 juli 1965

in de Ereefdeling (hoogste reeks)

Hierna volgen een paar inlichtingen :

- *Supporters worden natuurlijk talrijk verwacht op deze belangrijke prestatie.*
- *Aan de Harmonie onze allerbeste wensen !*

SCHOERAMA

SCHOENFABRIEK VAN STAPPEN

P.V.B.A.

STATIONSSTRAAT 34

P U U R S

Telefoon (03) 77.01.25

Iedere dag open van 9 h tot 21 h - 's Zondags gesloten

DE VOLKSMUZIEK OP ZOEK NAAR DE WARE LANDSKAMPIOENEN

In een vorige bijlage maakten we reeds bekend dat, het Muziekverbond van België, dat werkt onder de hoge bescherming van Hare Majesteit, Koningin Elisabeth, hoge plannen heeft ter verheffing van de volksmuziek.

Sedert twee jaar werden immers reeds Nationale Kampioenschappen ingericht voor de harmonies en fanfaren, de bakermatten van de echte volksmuziek, waarin de liefhebbersmuzikanten het gedroomde milieu vinden, om zich uit te leven in een muzikaal milieu bij uitstek, dat hun verzuchtingen begrijpt en hen de gelegenheid biedt, om aan anderen dat mee te delen, wat zij schoon vinden.

De badstad Knokke was tweemaal de gastheer en wel voor de derde afdeling (in 1963) en voor de maatschappijen van tweede en eerste afdeling (in 1964). Het werd tweemaal een ware triomf voor de inrichters en een derde uitgave van dit nationale treffen drong zich op.

Zo brengt 1965 de verenigingen in het strijdperk van de afdeling Uitmuntendheid en deze van Erefdeling (de hoogste categorie in België).

WAAR... WANNEER... EN WIE ?

De provincie Limburg zal in haar hoofdstad, Hasselt, de eer hebben de beste muziekkorpsen van ons land te ontvangen.

De deelnemers in de afdeling **UITMUNTENDHEID** komen aan de beurt op zondag 4 juli. Deze van **ERE-AFDELING** op zondag 11 juli.

Op deze beide dagen zullen ongetwijfeld honderden luisteraars rond de kiosk samenstromen, om er de elite van onze blaasverenigingen te aanhoren.

Deze kampen voor 4 nationale titels, de hoogste onderscheidingen welke te bereiken zijn in de volksmuziek.

GREPEN UIT HET REGLEMENT

De kandidaten worden aangeduid door de Provinciale Federaties onder de aangesloten leden.

De verenigingen dienen op te treden met eigen leden en beroepsmuzikanten worden streng geweigerd. Een controle zal gebeuren bij het opstijgen van de muziektent aan de hand van liefhebberskaart en paspoort.

In bijzondere gevallen zal een bijzondere raad uitspraak doen.

Voor de harmonies werd het minimum aantal muzikanten bepaald op 42 en voor de fanfaren op 36.

Elke vereniging zal vooraf een lijst met de deelnemende muzikanten dienen op te zenden naar de maatschappelijke zetel te Brussel.

WAT DIENT ER GESPEELD ?

Elke deelnemer dient een verplicht werk uit te voeren :

- harmonies (ereafdeling) :
LENTE - symphonisch gedicht -
uitgever : Molenaar
toondichter : J. Moerenhout
- harmonies (uitmuntendheid) :
SCHADUWEN - rapsodie -
toondichter : R. Janssen
uitgever : Andel
- fanfaren (ereafdeling) :
PIECE EN FORME D'OUVERTURE -
toondichter : V. Kalkman
uitgever : Cimi
- fanfaren (uitmuntendheid) :
SAN FRANCISCO - ouverture -
toondichter : J. Duez
uitgever : Musica

Deze werken werden gekozen op zaterdag 23 januari door de leden van het Centraal Comité uit een lijst van 20 voorkeurwerken, samengesteld door de leden van de muziekraad, onder het voorzitterschap van Ere-Commandant, J. Moerenhout, aangevuld met de leden van het Uitvoerend Bureau.

Bovendien zullen de kandidaten twee werken naar keuze dienen in te studeren. Er zal nog beslist worden of deze alle twee of dat er slechts één zal uitgevoerd worden. De deelnemers worden hiervan tijdig verwittigd.

JURY... UITSLAGEN... BELONING

Het Muziekverbond van België legt er de nadruk op, dat deze Nationale Kampioenschappen in de eerste plaats een erezaak uitmaken voor de mogelijke deelnemers.

Bovendien zullen aan al de deelnemers verschaft worden :

- a) de totale bezetting van het verplicht werk;
- b) de ontbrekende directiestukken van het gekozen (of de gekozen) werken, dienende voor de juryleden;
- c) de verplaatsingskosten van de uitvoerende leden (+ drie bestuursleden (tarief Belgische Spoorwegen — tweede klas — groeps-prijs));
- d) aan de vier kampioenen worden daarenboven prachtige bekens overhandigd de dag zelf en mooi uitgevoerde kunstdiploma's tijdens het daarop volgend Nationaal Congres.

De mogelijkheid bestaat dat nog door verschillende openbare besturen bijzondere prijzen worden aangeboden.

De uitslag wordt dezelfde dag bekend gemaakt.

De jury zal zetelen onder het voorzitterschap van de Nationale Voorzitter, een secretaris (lid van het uitvoerend bureau) en de leden van de muziekraad.

Deze laatste raad bestaat uit : Erecommandant, J. Moerenhout (voorzitter) en de leden : R. Janssen, G. Duijck, A. Heldenbergh en F. Wantier.

De jury is voor beide zondagen dezelfde.

VEEL GELUK AAN ALLEN

Het Muziekverbond van België dankt nu reeds de overheden van de stad Hasselt, de Limburgse Muziekfederatie, de overige provinciale federaties voor hun onmisbare medewerking en de... kandidaten die het aandurven zich te meten met de beste korpsen uit de verschillende provincies.

Het wordt beslist een hoogdag voor de Belgische volksmuziek, welke ongetwijfeld een grote weerklank zal vinden in het ganse land en vooral bij diegenen die van ver en dicht de grote inspanningen volgen, welke onze volksmuziekmaatschappijen zich getroosten, om zich aan de tand des tijds (of misschien : bederf des tijds) trachten te onttrekken.

Alleen de deelname is reeds een diploma van durf en moed overwaard.

Aan allen het hoogste sukses en dat onze Belgische kampioenen ons waardig zullen vertegenwoordigen in het buitenland.

R. CONVENTS,

Algemeen secretaris van het
Muziekverbond van België.

Printemps

Lente

Frühling

De « Festliche Musiktage » in Uster (Zurich - Zwitserland) hebben alle twee jaar plaats. Het is telkens een festijn van hedendaagse blaasmuziek, dat, onder impuls van de componist Albert Häberling, een internationale faam heeft verworven.

In 1964 werd aan onze landgenoot Jos. Moerenhout gevraagd een werk te schrijven dat op deze « Musiktage » haar « Uraufführung » zou krijgen. Zo kwam het dat de originele partituur de titel « Frühling » kreeg. Deze werd dan later vertaald in « Lente » en « Printemps ». Dit symfonisch gedicht werd gecomponeerd om als schakel tussen de reeds bekende « Winterlandschappen » en « Zomerbeelden » te dienen. In plaats van symfonisch gedicht, zou men muzikale schilderijen kunnen zeggen.

Naar een reeks schilderijen van Jean Bouquet (die de 12 maanden voorstelden) wilde de componist het progressieve der kleurschakeringen in de muziek weergeven, die van de grijs-grauwe tinten der Winterlandschappen geleidelijk opklaren tot de schitterende, helle kleuren der Zomerbeelden.

In Lente vindt men dus geen wit of grijs meer, doch ook nog geen rood of goud. Hier zijn de overwegende kleuren blauw en groen.

Het eerste deel in 3/4 maat stelt een landschap voor: de rustige natuur waar stilaan nieuw leven in komt, bloemknoppen ontluiten, de boer die terug naar het veld trekt.

Daarop volgt, in 3/8, een scherzo-gedeelte dat een eerste zonneschijn meebrengt en dat plots moed en hoop geeft. De brede melodie in 4/4 die dan aanvangt is een zachte mijmering, een verbeelding van innerlijk genot bij het aanschouwen van wat mei ons schenkt.

Het volgende deel is een dans in 5/8 maat, een uiting van vrolijkheid in een zenuwslopend ritme dat zal leiden tot een apotheose van de hernieuwing, het steeds herleven van het natuurschoon, het naderen van de Zomer.

In de muzikale analyse, stellen wij vast dat het geheel op één Cliché

In de 2e beweging, zien wij aan letter G. hetzelfde thema, met alleen, de twee eerste noten omgekeerd :
zelfde thema is gebouwd, nl. de drie eerste maten :
Cliché

Zelfs het ritme van de 5/8 maat is op die zelfde zin gebouwd :
Cliché

Ook figuren die een zekere verwantschap hebben met de Winterlandschappen, worden gebruikt, maar veel rijker aan kleur, terwijl andere aan Zomerbeelden herinneren, doch meer verborgen blijven en hun oorspronkelijke glans nog niet volop te pronken stellen.

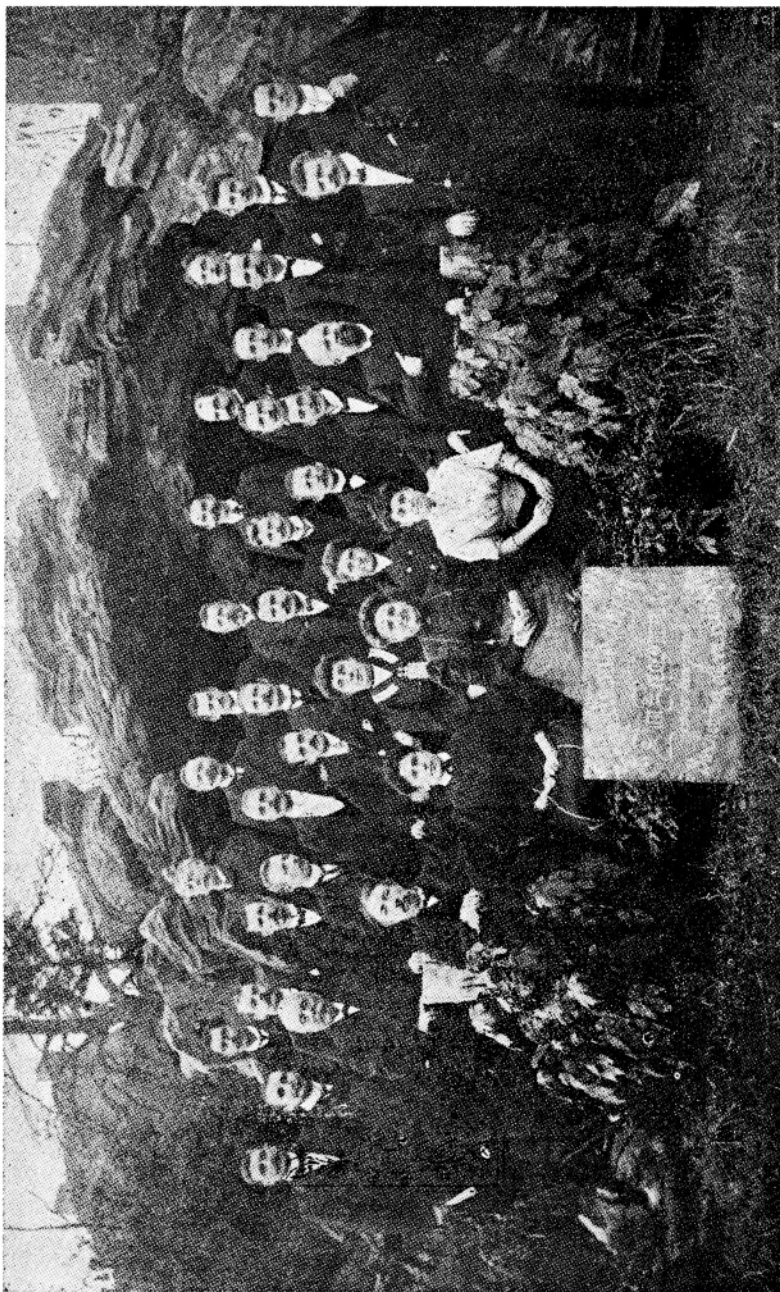
Als slot, vinden wij een menseling van gebruikte motieven, waarvan het hoofdthema, ditmaal in de grote tertstoon het geheel domineert.

Enkele weken voor de uitvoering: Aan de 8e en 9e maat, is de hobo-partij, gedubbeld door de kleine klarinet. Deze verdubbeling is niet noodzakelijk, laat ons zelfs zeggen overbodig. Ze dient slechts om aan de dirigent de keuze te laten deze 2 maten door de hobo of de kleine klarinet te laten spelen.

De 4e maat van het begin en de 4e van A. hebben op hun eerste tijd een sextool dat rigouereus hoort samengespeeld (geen dubbel triool van maken). Vanaf B. komt er meer leven en het tempo mag geleidelijk iets levendiger worden. Dit is een kwestie van aanvoelen, van interpretatie, meer niet. Anders wordt het een poco a poco accel-lerando en dat is niet de bedoeling.

De 5/8 maat zal natuurlijk de meeste afschrikken. En toch is de grootste moeilijkheid voor de dirigent. De muzikanten zullen het wel gemakkelijk spelen; allen het invallen vergt aandacht. Diegene die altijd doorspeelt ondervindt geen last; het maten tellen vraagt aandacht. Met repetities komt dat in orde. Ten slotte moeten alle concourssstukken ingestudeerd worden.

Toneelkring « Van Peene's Kring » van Willebroeck (1908)

Uit het verleden

VAN PEENE'S KRING

Bij gelegenheid van het Zilveren Jubelfeest werd volgend verslag gepubliceerd (de oude schrijfwijze is behouden) :

't Is vijf-en-twintig jaar geleden en nog heugt het mij of het gisteren gebeurde. Ik was pas in Willebroeck aangeland ; alles en allen waren mij onbekend. Op eenen winteravond, wanneer de scherpe Noordenwind fluitend door de ontbladerde takken der hoogstammige kanadabomen, die de vaart omzoomden, blies, trok ik het sas over. Het moet zijn dat de bijtende koude de inwoners vroeg naar bed joeg, want alhoewel nog maar negen ure waren al de huizen gesloten. Slechts eene enkele uitzondering. Boven de helder verlichte vensters van een groot gebouw las ik bij den maneschijn : « In Londen ». Ik trad binnen. In de ruime herbergzaal rond de gloeiende kachel zaten een twintigtal jongelingen en maagden, het meerendeel met een boek of rol papier in de hand, luidop beurtelings lezend. Tusschen hen op eenen hoogen stoel zat een ouderling van rond de zestig maar nog even kras en frisch als zijne omgeving. Geen twijfel mogelijk, ik was op de lezing van eene tooneelmaatschappij, waarvan de ouderling voorzitter en de overigen leden waren. Uit bescheidenheid wilde ik mij terugtrekken, maar ik werd vriendelijk verzocht te blijven,... en ik bleef en op dien avond leerde ik voor 't eerst het Willebroecksche karakter kennen en hoogschatten.

Wat brave jongens, welke liefvallige meisjes. Hoe vriendelijk en voorkomend, hoe vroolijk meestendeels, hoe ernstig ten gepasten tijde.

De lezing duurde tot elf ure en werd slechts onderbroken door de aanmerkingen van den voorzitter, Jan Van den Bossche — wien allen reeds zullen herkend hebben — en van eenen der jongeren, die toen reeds den toekomstigen tooneelbestuurder liet vermoeden ; ik bedoel Eugene Billen.

Bij het einde, wanneer ik mijne verwondering over zulke ernstige studie uitdrukte, was het de voorzitter die mij in een paar woorden op de hoogte van den toestand bracht.

De **Van Peene's kring** — zulk was zijn naam — bestond reeds jaren als tooneelkundige afdeling der Harmonie **Ste Cecilia**. Als ondervoorzitter der moedermaatschappij was Van den Bossche de taak opgedragen de eerste stappen der afdeling te leiden en hij had zich van die taak gekweten als een echte vader. Maar nu was de dochter der Harmonie opgegroeid tot eene kloeke frissche deerne, die, zooals het overigens in de natuur der zaken ligt, niets vuriger wenschte dan eene eigene familie te stichten.

De Nieuwe Gazet

**WORDT IN ALLE
STANDEN
GELEZEN !**

De vertoening, die werd voorbereid, was de eerste door **Van Peene's kring** als onafhankelijke maatschappij gegeven.

Onder die vertelling ledigden de jongens hunne twee potjes gersten en zorgden de meisjes voor gebraden patatjes, die dan tusschen allen recht broederlijk werden verdeeld. Ik zeg « broederlijk » omdat ik in waarheid geene andere maatschappij ken waar alles zoo eenvoudig, zoo gemakkelijk en als in familie wordt gergeld.

Is het dan te verwonderen dat wij in den thans zoo bloeienden Kring nog dezelfde personen weervinden die een vierde eeuw geleden hunne lezing « In Londen » hielden? Want allen zijn er nog: Klaas Vertongen, Eugeen Billen, Jaak Fromont, Alfons Vertongen, en **last not laest** Mevrouw Jaak Fromont. 't Is waar, de rustelooze tijd heeft onze makkers wel eenige rimpels in het voorhoofd en eenige zilveren pijltjes in den haarbos geschonken maar hun hart bleef even vol gevoel, even vol vuur voor al wat edel is en schoon. En voor eene moeder en kunstnaresse tevens als Mevrouw Fromont moet het wel deugd aan 't harte doen, zooals heden, voor de eerste maal op te treden met hare lievelinge, het trouwe beeld harer eigen blozende jeugd.

Het kon niet anders of rond zulken staf moesten zich tal van moedige strijders voor eigen taal en eigen kunst scharen en gerust mogen wij dan ook zeggen dat **Van Peene's kring** eene uiterst gunstig gekende tooneelmaatschappij vormt, die altijd en overal alleen op eigen elementen steunde.

In verscheidene wedstrijden behaalden onze dapperen welverdiende zegepralen: St-Gilles, Lier, Aalst en Mechelen zagen beurtelings hunnen triomf.

Wanneer over een paar jaren de negentigjarige Van den Bossche van het levenstooneel verdween werd hij als voorzitter vervangen door onzen sympathieken vriend Klaas Vertongen, een jongen, die het volk kent en liefheeft en samen met den talentvollen bestuurder Eugeen Billen het gewenschte paar uitmaakt om den voortdurenden bloei te verzekeren van eene maatschappij, die aan de beschaving des volks reeds vele diensten heeft bewezen en aan hare verheven zending in de toekomst trouw zal blijven.

De bevolking is **Van Peene's kring** dankbaar voor het haar verschaft kunstgenot. Daarvan getuigen de officiële ontvangst ten gemeentehuize en de algemeene deelneming in het feest van heden, dat als eene belooning is voor de ouderen en een spoorslag voor de jongeren, die meer dan ooit eendrachtig zullen blijven samenwerken tot beoefening onzer zoo rijke en welluidende moedertaal en tot zedelijke opbeuring van ons Willebroecksch volk.

TWEEMAAL

EREMUZIKANT HECTOR LETTANI GEVIERD

Tijdens de herhaling van de Kon. Harmonie St.-Cecilia werd de eremuzikant Hector Lettani op een feestelijke wijze gevierd. Alle muzikanten, bestuursleden en vrienden hadden er aan gehouden de kranige negentigjarige, nog immer ijverige supporter, een warde hulde te brengen.

Het begon met een toespraak van ondervoorzitter R. Convents, die de jarige dankte voor de vele jaren, gewijd aan de muziekvereniging. Eens het instrument opgeborgen, schakelde de jubilaris over naar het «departement van de supporters», aldus spreker, waarbij Hector weinig herhalingen laat voorbijgaan, om steeds op de hoogte te blijven van de komende feestelijkheden, waarbij hij steeds van de partij is.

De h. Amelinckx, voorzitter, overhandigde de gevierde het geschenk van de harmonie, terwijl aan zijn dochter Celina de gebruikelijke bloemen werden geschonken.

Namens de familieleden werd een passend gedicht voorgedragen door Emiel Lettani dat op een warm applaus werd onthaald.

De h. G. Van Assche voerde het dankwoord namens de oprustgestelden van de P.V.V., waarvan Hector Lettani een trouw lid is.

Tenslotte werd ook een muzikaal geschenk opgedist door de muzikanten en hun chef Marcel De Boeck. Naast balletscenen van de plaatselijke componist J. Van Breedam, weerklonken de «Oude Kameraden».

EEN VOORBEELD

NEGENTIG !

ERE-MUZIKANT OCTAVE VAN HERP GEVIERD

De negentigjarige ere-muzikant, Octave Van Herp, werd door zijn muziekvereniging, de Kon. Harmonie Ste Cecilia op eenvoudige, maar hartelijke wijze gevierd.

Samen met zijn echtgenote en naaste familieleden woonde de gevierde een gewone herhaling bij in het lokaal « Ons Huis », wat hem in herinnering tientallen jaren terugbracht naar die « goede oude tijd » waarop hij de kleine en de grote trom bespeelde.

Toen de « vergrijsde haren » kwamen en hij het actieve musiceren moest vaarwel zeggen, bleef hij echter een trouw supporter, waarvoor hij dan ook de titel van eremuzikant verwierf.

Ze zijn thans nog met drie : Hector Lettani (90 j.) werd voor enkele weken gevierd ; de huidige jubilaris Octave Van Herp (90 j.), en Alfons Van Breedam (86 j.).

Door ondervoorzitter Robert Convents, werden de gebruikelijke huldewoorden uitgesproken, waarna voorzitter Louis Amelinckx het traditionele geschenk overhandigde.

Mevr. L. Amelinckx bedacht mevr. O. Van Herp met de feestruiker.

De gevierde dankte ontroerd en « offerde » een « erebiertje » op de gezondheid van de Harmonie.

VOOR DE JONGEREN !

Wordt

L I D

VAN DE

LIBERALE VAKBOND

LOKAAL « ONS HUIS »

NIEUWSTRAAT 8

WILLEBROEK

STEEDS EEN FIJNE BEDIENING

VAN DYCK-NUYENS

Hoek

NIEUWSTRAAT - VAN LANDEGHEMSTRAAT

WILLEBROEK

CHEMISERIE — LINGERIE — BONNETERIE

ASTRALON-ENSEMBLES voor DAMES

(Enig mooie collectie)

SPORTHEMDEN

BADGOED

Wordt
L I D
VAN DE
LIBERALE
ZIEKENBEURS
LOKAAL « ONS HUIS »
NIEUWSTRAAT 8
WILLEBROEK

G. NUYENS-AMELINCKX

ALLE TOEBEHOORTEN VOOR DAKEN

EGALVANISEERDE GOOT- EN BUISHAKEN

JOZEF DE BLOCKSTRAAT 51

TISSELT

Kanttekeningen rondom een kind der goden

Het is moeilijk om zeggen waar juist de grens ligt tussen de ernstige en de lichte muziek. Doorgaans neemt men aan dat de lichte muziek een ontspannende invloed heeft, terwijl voor de ernstige een inspanning dient geleverd om haar te begrijpen. Nochtans, wanneer wij deze bewering aanvaarden, komen wij in botsing met diegenen (en zij zijn talrijk!) die alleen de schlager- en operettemuziek als behorend tot de lichte muze willen gerekend zien. Dat die « ernstige » muziekontspanning kan brengen gaat er bij hen niet in. Zij hebben het nochtans verkeerd voor! Zo juist hoorde ik in de radio die plezierige aria uit Mozart's « Zauberflöte »: « Ein Mädchen oder Weibchen », en wie zou dit leuke melodietje, een echt volksliedje, tot de « inspannende » muziek durven rekenen? Wie durft zeggen dat men zich hier ten volle dient te konsentren om de schoonheid, de charme van deze eenvoudige aria te waarderen. Natuurlijk, de ontspanning die men ondergaat, is een verfijnde, een aristocratische, maar die echter niet alleen voor aristocraten (in de enge betekenis van dit woord) bestemd is. Ze is bevattelijk voor eenieder, wiens goede smaak nog niet volledig afgestompt is, door de zinloze deuntjes die een zo grote, een te grote plaats innemen in het leven van de dag. Mozart zegt het trouwens zelf: « Ik schrijf voor alle oren, alleen niet voor langoren ». Moeten we daaruit nu echter afleiden dat die Mozart maar een oppervlakkig man was die zich niet beroeren liet door de zwarte dagen van het leven? Niets is minder waar! Zeker, zijn karakter had een vrolijke, opgewekte tint, maar ook is die humor, die neiging tot kluchtigheid, vaak een masker waarachter zich een diep, schrijnend leed verbergt. En ook dat breekt soms onverwachts door in zijn werk, echter weer spoedig onderdrukt door zijn sterke wil om zijn leed niet aan de buitenwereld prijs te geven, en met de glimlach op het gelaat zijn lot te dragen. Was het leven dan zo zwaar, kunt U me vragen? Had een Beethoven misschien meer ongeluk te dragen, dan toch waren de droevige dagen in het leven van Mozart beduidend aanwezig: geldzorgen, onbegrip vanwege het publiek, een zwakke gezondheid, overlading soms van arbeid, dikwijls tegen een zeer karig loon. En toch denk ik niet dat Mozart, alles bij mekaar genomen een ongelukkig mens was. Hij kende immers één grote behoefte: komponeren. En die behoefte heeft hij kunnen botvieren, spijs zijn kort leven: meer dan 600 komposities! En dit in een tijdspanne van 30 jaren. Hij was toch maar 6 jaar wanneer zijn loopbaan van musicus een aanvang nam. Een school heeft hij nooit bezocht, noch voor zijn muzikale, noch voor zijn algemene opvoeding. Zijn vader heeft hem helemaal gevormd!

En die leiding was zeker bekwaam, nauwgezet en toegewijd, maar toch ook wel tyranniek. Het grote aantal van zijn composities zou kunnen doen vermoeden dat Mozart ze zo maar uit zijn mouw te schudden had. Ook die opinie is verkeerd. Men verwacht dan komponeren met opschrijven. Maar vóór dat opschrijven gebeurde bij Mozart nog een innerlijk wordingsproces. Ten slotte zag hij als het ware de gansse kompositie vóór zijn ogen, zodat de notatie slechts hoofdzakelijk een mechanische handeling was. Wanneer men dat bekijkt kan men gemakkelijk verstaan dat hij zijn « Don Juan » ouverture op slechts één nacht schreef.

Enkele biografische gegevens

Wolfgang Amadeus Mozart werd geboren te Salzburg op 27 januari 1756. In zijn jeugd werd hij door zijn vader in de toenmalige aristocratie als wonderkind geïntroduceerd. Hij was amper 4 jaar wanneer hij een zogezegd « concerto » componeerde. Natuurlijk was dat geen « echte » muziek, maar als we eventjes nagaan dat Mozart nog geen 20 jaar was wanneer hij reeds volwaardige meesterwerken voortbracht, die regelmatig op de programma's der concerten verschijnen dan wordt het ons wel duidelijk, dunkt me, dat Mozart als wonderkind geen « kunstmatige » produktie was van de fantasie van zijn vader (zoals wij in deze tijd vaak tegenkomen), maar een werkelijk unicum in de geschiedenis van onze klankenkunst.

Londen, Parijs, Den Haag en Brussel waren dan ook steden waar hij samen met zijn zuster Marianne, meer dan eens, en met sukses optrad. Ook Italië kwam aan de beurt, waar hij reeds een eerste contact kreeg met de Italiaanse operawereld. Juist voor zijn laatste reis, hij was dan amper 13 jaar, werd hij concertmeester van de aartsbisschop van Salzburg. Deze bisschop was Mozart zeer genegen, en was zeer breed met het toekennen van verlof voor zijn buitenlandse reizen. Zijn opvolger echter had andere principes zodat Mozart maar vlug ontslag nam. Achtereenvolgens ging hij dan naar Mannheim en naar Parijs, reizen die veel bijgedragen hebben tot zijn ontwikkeling, maar die hem geen vaste aanstelling opleverden. Uiteindelijk werd hij dan terug concertmeester bij de aartsbisschop te Salzburg, maar weer doken herhaaldelijk konflikten op zodat spoedig ontslag volgde en hij zich te Wenen ging vestigen als zgn. « vrij kunstenaar ».

Hij huwde met Konstanze Weber. Het werd een huwelijk zonder echt diepgaande meningsverschillen, alhoewel het geen volkomen geslaagde verbintenis mag genoemd worden. Hun leven was een « vie bohémienne » zoals men zegt. En alhoewel er aanvankelijk nogal veel geld binnen kwam, was er toch gedurigzaam geldnood. Toch kende hij als volwassene niet de waardering waarop hij krachtens zijn genie aanspraak mocht maken. Wel werd hij in 1787 benoemd tot « keizerlijk hofkamerkomponist », als opvolger van Glück. Een baantje met

een ronkende titel waar echter weinig aan vast zat, en dat ook als werkkring geen interessant milieu betekende. Zijn levensomstandigheden werden benard, en het lijkt er wel op dat de goede fee, die hem in zijn jeugd zo goed bedeede, haar macht kwijt is. Hij overleed reeds in 1791, op Sinterklaasdag. Zijn graf is niet gekend, het noodweer weerhield de weinige vrienden, die anders zijn laatste tocht zouden hebben meegemaakt, zijn vrouw was bovendien ziek. Het was een meelijwekkend smorzando voor een zo brillant begonnen carrière. Ziedaar in vogelvlucht Mozart's leven. Hij is zo'n figuur waarover men uren kan praten, boeken kan schrijven, zonder in herhaling te vallen. Hij is niet alleen de volmaakte spiegel van het rijke tijdperk waarin hij leefde. Hij is boven zijn tijd uitgegroeid, zelfs boven alle tijden, en zijn muziek is dan ook « eeuwige muziek ».

P. Vermeulen.

Voor de beste MOTOROLIE - MACHINE-OLIE

KARRESMEER - SMEERVETTEN enz...

wendt U tot de

Oliefabrieken J. DE BONDT

STEENWEG OP GENT 11-15

ZELLIK (Brussel)

Tel. (02) 26.96.38

WIE LEVERT ONS DE BESTE RIEMEN ?

WANNER

N.V.

DOKKENSTRAAT 25 - BRUSSEL

V-riemen - Balata - Caoutchouc - Leder
Riemschijven - Verbinders

Ook Stauffer Vetpotten - Oliegruppelaars, enz...

Om beter werk, gebruikt betere riemen.

**« WANNER » VERKOOPT DE BESTE
RIEMEN**

CAFÉ „GOED HEIL“

GROTE MARKT 11 - BOOM

Tel. 78.03.14

Uitbater: **J. GOBIEN**

RENDEZ-VOUS VOOR ALLE
WILLEBROEKENAREN

BIEREN « STELLA » ARTOIS

Waarom muziekonderwijs ?

« Gans ons leven door, voelen wij de drang naar ritmische schoonheid. »
Plato.

« Wat is eigenlijk de taak van het muziekonderwijs in onze Athenea en Rijksmiddelbare scholen ? », zo luidde een vraag, die ik een tijdje geleden aan verschillende personen stelde. « De boog kan niet altijd gespannen staan », zo zegde een leraar. « Wanneer na een ingewikkelde les de jongens en meisjes hun concentratie- en begripsvermogen wat kunnen laten rusten, en eens enkele liedjes zingen, dan zal hun geest wat ontspanning hebben en zullen ze met veel meer vrucht de daaropvolgende (weer « ernstige ») les kunnen aanvatten. »

De mening van de leerling laat zich moeilijk in een deftige zin samenvatten. Zeker is het mogelijk zijn mening in zijn eigen woorden aan de lezers kenbaar te maken. Hij kwam echter tot de slotsom dat, volgens hem, muziek eigenlijk overbodig was. Natuurlijk men amuseerde er zich, men zong wel gaarne liedjes, maar muziektheorie en muziekgeschiedenis, waarom was dat nu nodig ? De overgrote meerderheid interesseerde het immers niet, zei hij, en de weinigen wie het zou kunnen belang inboezemen, dat die dan maar naar het conservatorium gaan !

« Ah », zei de vader, « zo erg is het toch niet dat mijn zoon een onvoldoende heeft voor muziek. Waarom zet men daar ook punten op ? Wanneer zijn talen en zijn wiskunde maar in orde zijn, hij zal er wel komen. »

De lezer zal toegeven dat me een moeilijke taak wacht mijn standpunt tegenover deze drie opinies naar voren te brengen en het verdedigen. Want, zie je, volgens mij moet de muzikles nog iets meer betekenen dan een aangenaam ontspanningshalfuurtje. De muzikles moet nog iets anders zijn dan een doodgewone rustkuur voor de geest !

Natuurlijk, ik ga er mee akkoord, evenzeer als de meest verstokte melomaan, dat de ontspanning een **grote** rol speelt in de muzikles. Men diene echter te beseffen dat er ook nog andere factoren zijn.

Zo moet de muzikles in grote mate bijdragen tot de vorming van de goede smaak. Grote componisten hoeven dicht bij het bevattingvermogen van onze meisjes en jongens gebracht te worden, zodanig dat dezen na afloop van hun studies bekwaam zijn een ernstige compositie te begrijpen en te waarderen.

Humaniorastudies hebben toch tot doel tot ruimer « menselijkheid » op te voeden. Maar kunnen we zeggen dat men « meer mens » geworden is, wanneer men, na ontvangst van het eindexamen, vlot (?)

VOOR UW GELDBELEGGINGEN

geef de voorkeur aan

PAUL DE BACKER

WISSELAGENT

GROENE LAAN 30/A - WILLEBROEK

Tel. 78.61.24

Gespecialiseerd in Effecten

GELDBELEGGINGEN - EFFECTEN

CHAUFFAGE

L. VAN CAMP

STEENWEG OP DENDERMONDE 95

WILLEBROEK

Tel. (03) 78.61.57

KOLEN-, GAS- EN MAZOUTINSTALLATIES

DEPANNAGEDIENST

de klassieke wijsgeren leest en vertaalt, op onberispelijke wijze een boekhouding van een vennootschap kan voeren, ofwel volkomen op de hoogte is van alle geheimen betreffende differentiaal en integraal rekenen? Is men « meer mens » geworden wanneer men Vondel dan nog steeds een oude zeurkous vindt, wanneer men om 'n mooi schilderij geen snars geeft of van ernstige muziek geen jota begrijpt?

Een vraag die ik met één enkel woordje ga beantwoorden: Neen! Want zonder het belang van de, laten wij zeggen, « verstandelijke » vakken te willen onderschatten, meen ik toch in mijn recht te zijn, wanneer ik evenveel belang hecht aan de zuiver-culturele vorming, waartoe ook muziek behoort.

En beschuldig me nu niet van chauvinisme wanneer ik hier vooropzet, dat muziek er zelfs voor een heel groot deel tussen is. Hebben de meesten immers geen radio? Welnu, wanneer die radio uitsluitend dient om liedjes van Bing Crosby of musetteplaatjes in de huiskamer te doen binnen dringen, dan is dat wel een jammerlijk iets. Wanneer men dag-in, dag-uit niets anders hoort dan dergelijke dingetjes, verstompt onvermijdelijk de goede smaak. Gedurende de muziekles wordt dan ook gewezen op enkele interessante en bevattelijke radioprogramma's en op de noodzakelijkheid nu en dan eens naar een concert of opera te gaan.

Gedurende de muziekles wordt er eveneens gedaan aan ritmische en intonatieoefeningen. Deze bevorderen ontegensprekelijk het snel en juist reageren van het intellect. Ook de zin voor waarneming wordt er gevoelig door ontwikkeld.

De meeste tijd echter wordt besteed aan het lied. De leerlingen zullen stilaan een repertorium krijgen, dat zal gaan van leuke volkswijsjes tot mooie kunstliederen. Ook dat bevordert het gevoel voor het schone. De leerlingen dienen in te zien, dat men nog iets anders kan fluiten dan de laatst uitgekomen Samba.

Zo meen ik dan de mening van de leraar en de vader weerlegd te hebben, die beweerden dat muziek enkel als ontspanning kon beschouwd worden, en daarom van zeer weinig belang is.

De mening van de leerling, die muziek een overbodig vak vond, houdt evenmin steek.

Misschien zal ik hem niet hebben kunnen overtuigen. Hij zal beweren dat ik overdreven heb. Hij kan echter niet volledig het belang inzien van iets, dat hij nog moet leren kennen.

Ik zou aan hem, en tegelijkertijd aan alle meisjes en jongens, willen vragen dat ze een eerlijke poging zouden doen om ernstige muziek te leren smaken. Hoogstwaarschijnlijk zal het dan wel een meevaller worden!

P. VERMEULEN.

ERGENS GELEZEN :

KAN MEN EEN CHIMPANSEE OPVOEDEN TOT MENS ?

De eerste wetenschappelijke proef werd door het gezin Kellog in de Verenigde Staten uitgevoerd. De zoon Daniël werd gemeenschappelijk opgevoed met de vrouwelijke chimpansee Gua.

De proef bleek veelbelovend : het kind bootste de aap na en niet omgekeerd. Spijtig genoeg stierf Gua na een paar jaar.

Een ander Amerikaans paar (zonder kinderen) adopteerde de chimpansee Vicki, vanaf de geboorte en behandelde haar als een baby. Zoals alle kinderen wilde ze niet alleen gelaten worden. Acht jaar lang konden de echtgenoten nooit samen weg. Bij de dood van Vicki vroegen beiden de echtscheiding aan.

Vicki was ongetwijfeld verstandig ; maar ondanks alle wanhopige pogingen van voormeld echtpaar, leerde het dier nooit spreken. Het lijkt dus wel een menselijk voordeel, om zijn gedachten door middel van een taal onder woorden te brengen. Deze chimpansee kon zeer gemakkelijk kunststroken leren, die heel wat handigheid vereisten.

Ondanks alle halfgare kwajongensstroken moet iedereen toegeven, dat de chimpansee het verstandigste onder de dieren is.

Hij lijkt zo ontzettend menselijk in zijn gevoelens, driften, zijn jaloersheid, zijn inspanningen om zich op te dringen, in de grilligheid van zijn humeur.

Zijn dat niet de karaktertrekken die bij de mens maar moeizaam door opvoeding en beschaving worden onderdrukt ?

WIE PUZZELT EVEN MEE ?

- a) Zoek woorden van 4 letters, waarvan hieronder de beschrijving volgt.
- b) Wanneer ge ze mooi onder mekaar hebt geschreven, vormen :
- 1) de eerste letters van boven naar onder een aardrijkskundige naam.
 - 2) de derde letters van boven naar onder de Franse vertaling van deze naam.
- zo noemt men moeder.
 - een gedachte, maar men moet er op komen.
 - het is geen stad.
 - het is geen heer.
 - een dom dier.
 - men vindt het in tafels en kasten.
 - daarmee sluit men het raam af.
 - als ge veel geld hebt, kunt ge er een kopen.
 - een inwendig orgaan van mens en dier.
 - uw vader lust er wel eentje.

- zo spreekt men de koning aan.
- niet erop.
- men gebruikt dit metaal om het dak te bedekken.
- een wild dier dat nog in de Ardennen voorkomt.
- dit dier lijkt op het vorige ; maar het heeft stekels.

- Een zonderling wordt men langs de weg der gebreken... een persoonlijkheid langs die der gaven.
- Uitvoering van idealen is steeds een lijdensgeschiedenis.
- De muziek is de stem der diepten : onze aarde en haar afgronden hebben haar geschpen ; de diepten van de hemel spreken met het licht tot het oog — de diepten der aarde met tonen tot het oor.
- Echte liefdezng is geen alleenzang, maar een duo.
- Harmonie is één roepende helft van een betrekkelijkheid.
- Ritme vraagt rijm als bekroning.
- Rond de jaren 1820 regeerde er in Polen een zeer gehaat groothertog, Constantijn. Dit berucht personage was met meer dan één ondeugd behept, doch niets maakte hem zo onuitstaanbaar als zijn verschrikkelijke woedebuien.
— Begon hij vazen door de salons te slingen, dan snelde de radeloze groothertogin naar de kamenier met woorden : « Haal toch vlug de kleine ».
Deze « kleine » vn 10 jaar was Frederik Chopin. Alleen de muziek van dit wonderkind kon Constantijn tot bedaren brengen.

EEN GROOT GETAL

Het grootste getal dat men kan uitdrukken met drie cijfers is onbetwistbaar (9⁹)⁹. Dit getal heeft 369.693.100 cijfers.

Geschreven op één lijn, mits 1 cijfer per 3 millimeter, zou dit getal een lengte hebben van 1.109 kilometer. 't Zij de afstand van het Noorden tot het Zuiden van Frankrijk.

EEN CENTIEM

« Waar is de gulden tijd dt ik voor 1 centiem (het honderdste deeltje van 1 frank voor de hedendaagse jeugd) een smakelijke « caramel » kon kopen !

« Waarschijnlijk bestaan er nog stukjes van 1 centiem bij de penningkundige.

Nochtans het rode duitje kan van niets tot iets gedijen zo de voorzienige man het plaats in een vertrouwbare bank.

Inderdaad, 1 centiem, geplaatst aan 5 % samengestelde intrest wordt na 378 jaar een miljoen kapitaal. Had het centiemtje geplaatst geweest in het begin van onze tijdrekening, zou de actuele waarde ervan onmetelijk zijn ; men heeft berekend dat dit kapitaal zou kunnen verwezenlijkt worden door meer dan een miljard gouden sferen waarvan de omvang door de aardbol zou verbeeld zijn.

WILLEBROEKSE NOTENBALKEN

Onder het motto „ WILLEBROEKSE NOTENBALKEN ” verzorgt de Koninklijke Harmonie Ste CECILIA, op zaterdag 24 april, een zeer merkwaardig concert in de gemeentelijke feestzaal.

Dit nieuwe initiatief van deze 16!jarige muziekvereniging duidt eens te meer de grote drang aan naar vernieuwing van het zeer dynamische bestuur onder het voorzitterschap van de heer Louis Amelinckx.

Het programma van dit concert is inderdaad samengesteld uit werken van : Willebroekse toondichters, ofwel van dirigenten welke Willebroekse maatschappijen leiden. Bovendien zijn een paar werken opgenomen welke in de provinciale muziekwedstrijden van Brabant en Oost-Vlaanderen werden opgelegd.

Het stuk « Lente », van Jos Moerenhout, vormt dan natuurlijk de hoofdbrok.

Met dit werk neemt de harmonie Ste Cecilia immers deel aan het Nationaal Kampioenschap voor Ereafdeling, te Hasselt, op zondag 11 juli. Ze vertegenwoordigt in deze hoogste afdeling de provincie Antwerpen terwijl de Kon. Fanfare « De Eendracht » van Itegem, de Antwerpse kleuren zal verdedigen in de reeks van de fanfaren.

Marcel De Boeck zal de maatstok hanteren terwijl R. Convents voor de nodige commentaar zal zorgen.

Het concert vangt aan te 19 uur. De toegangskaarten (20 fr.) zijn te verkrijgen bij alle muzikanten en aan de ingang.

Alle muzikliefhebbers worden vriendelijk uitgenodigd.

WILLEBROEKSE NOTENBALKEN

PROGRAMMA

LEIDING : Hr. Marcel DE BOECK
COMMENTAAR : Hr. Robert CONVENTS

1. EN AVANT GUY, mars	J. Simons
2. BIJ ZONNEONDERGANG, openingsstuk	J. Clymans
3. BALLET SCÈNES, ballet	J. Van Breedam
4. MALLORCA, spaanse fantasie	M. De Boeck
5. BONDSMARS, mars	J. Van Regemooter
6. TOUJOURS VAILLANT, mars	A. Lauwers

PAUZE

7. NOUS Y SOMMES, mars	J. Redouté
8. RAPSODISCHE S ^{CH} ETS	K. Torfs
9. ISIS, oosterse schets	R. Janssen
10. VREDESMARS, mars	M. Revin (bew. M. De Boeck)
11. LENTE, symfonisch gedicht	J. Moerenhout
12. COW-BOY PARADE	J. Segers
13. VROLIJKE MARS, mars	J. Schampaert
- VADERLANDS LIED
-

Voor een degelijke coiffure

één adres

Mej. Ludwine REYMENANTS

Mechelse steenweg - Willebroek

Banketbakkerij RIA

OVERWINNINGSSTRAAT 94 - WILLEBROEK

Tel. 78.65.13

DAGELIJKS VERS GEBAK

Grote keus Doopsuiker en Fantasiedozen

Voor al uw stukken in BRONS - KOPER - ALUMINIUM
wendt U tot de GIETERIJ

C. SEGHERS-ANDRIES

J. NEUTJENSSTRAAT 11 - BLAASVELD

Verzorgd werk

Spoedige bediening

Fr. PERSON

School- en technisch tekengerief - Planafdruk - Fotocopie

NIEUWSTRAAT 52 - WILLEBROEK

Caran d'Ache - Gilbert - Talens - Papier «5»

Sieco - Riefler - Kern

GROTE KEUZE IN ALLE FONOPLATEN

Laatste schlagers - Dansmuziek - Klassieke muziek

Long playing

HUIS STEENACKERS

A. VAN LANDEGHEMSTR. 31 - WILLEBROEK

VOOR
verzekerde geldbelegging en voor eigen gebruik
KOOP of HUUR een APPARTEMENT

MET GROOT COMFORT !

VOLLEDIG INGERICHT !

« KLAAR OM TE BEWONEN »

50 werven in aanbouw te Antwerpen, Brussel, Gent en Luik.
Een keuze van 100 appartementen te Antwerpen, met succesvolle verkoop.

BOUWONDERNEMINGEN AMELINCKX

P.V.B.A.

Dambruggestraat 306 — ANTWERPEN

Telefoons : (03) 31.31.69 en (03) 31.03.15

15 % TOT 20 % GOEDKOPER, DOOR DE MASSALE AANKOOP VAN ONZE MATERIALEN, enz.

Er wordt verteld : Toen Kroetsjev en Johnson incognito naar de maan reisden, om in exclusiviteit de Russische en Amerikaanse belangen te behartigen, zagen zij bij hun aankomst... reeds een... BUILDING van de

ENTREPRISES AMELINCKX BOUWONDERNEMINGEN

Het verraad van Orpheus

Als men ons herinnert aan de moeilijke jaren welke de grote meesters beleefden, voelen wij ons door droefheid en verontwaardiging overmand. Men weet immers dat sommigen, door de nood gedwongen, zich moesten afbeulen op transcripties, fantasies voor klephorens, bij voorbeeld, uit lyrische werken, welke toen in zwang waren.

Zeker gaven zij geen blijken van vernuft, maar ze behielden voor deze alimentatie-muziek de eerbied jegens het werk dat als thema diende. Ik ben de enigste niet enige kilogrammen fantasies op de zolder te bergen. Het zijn variaties getekend Talon, Boehm, Demersse-mann, Doppler, enz. Het zijn en blijven voorkeurige oefeningen samen-gebracht door deze meester-fluitisten, maar hedendaags op muzikaal gebied staan ze buiten koers.

Tot daar blijven wij in een cyclus, die de grondslag van de werken niet aanraakt. De smaak is dezelfde niet gebleven, en deze categorie muziek doet glimlachen. Of dat beter is? Misschien! Waarschijnlijk! Nochtans moeten wij bekennen, dat het repertorium van sommige instrumenten bewerkt werd in de loop van de 19e en 20e eeuw, zonder dat er ooit verraad te ontwaren was.

De jazz drong in Europa binnen. Waarom zou ik op de jazz gebeten zijn? Immers heb ik somtijds zekere werkjes gehoord, waaraan ik waarde hechtte. Maar naast de echte jazz zullen wij tal van schamele formaties zien oprijzen, meer bekommerd om de materiële profijten, dan om de kunst. Zonder schaamte plunderden zij het lyrisch en symfonisch repertorium. «Carmen» en «Werther» (wij citeren slechts die twee werken) bevonden zich tussen de eerste geliefkoosde slachtoffers, en natuurlijk werd dit smadelijk honen met zeer gering protest aanvaard: de verontwaardigde weldenkenden (ik spreek van de muzikanten) beklagden zich met «heb je dat ooit gehoord!», doch het zaakje ging zijn gewone gang door... Chopin werd absoluut niet gespaard in een zekere «Chopinata», die als het grootste muzikaal genoeg beschouwd werd door een publiek, dat een beroemde pianoduo razend toejuichte, alhoewel dat een van de uitvoerders voldoende talent bezat om zulke dolle geestdrift te verrechtvaardigen. Een andere groep voelt zich geroerd door het neurielen van de woorden «gestort» over de eerste maten van de «Troisième Etude». Die luisteraars zijn immers heel verwonderd als zij het gehele werk, gespeeld door een geschoolde pianist, aanhoren; zij-trekken de wenkbrauwen op, wanneer de eerste doorwerking de melodie opvolgt. Mozart inspireerde een «swing» met zijn beroemde sonate betiteld «Facile» en diende ook voor een toiletprodukt. Hebt gij, muzikant,

het zo spiritueel (!) «Corde à linge» gecomponeerd om Beethoven bekend te maken, niet hoog op prijs gesteld alsook de merkwaardige «Rêve d'Amour» van Vader Liszt in twist herleid. Hé! Is het niet prettig! Ik heb geen volledige lijst opgemaakt; ik houd eraan «Borodine» aan te halen, die een lied en een pneuwerk-publiciteit vereert met zijn «Dansen uit Prins Igor». Tchaikowsky heeft kunnen de hand leggen op de juke-box met zijn «Concerto n° 1», herzien, verbeterd en met woorden versierd. Gij zult mij antwoorden, alles is geen jazz, dat het lied en de publiciteit ook verantwoordelijk zijn... maar, wat betekent die fugue van Bach uitgevoerd door... zangers met ingespannen stemmen, begeleid met trom en bombam? Wat betekent ook die «Suite in si mineur» verknoeid in een jazz-ritmus met de onuitroeibare «continuo» van het slagwerk? Met deze aanhalingen is het de slotsom van onze teleurstellingen niet uitgeput. 't Schijnt dat dit soort muzikaal verval nog niet zeer oud is en ik ben overtuigd dat deze zaak... «begint te pakken».

Aldus stel ik mij de vraag: «Hoe is het mogelijk, dat talrijke luisteraars de knop van hun radiopost toedraaien als ze gewaar worden, dat de «grote muziek» op het programma komt? Hoe is het mogelijk dat dezelfde mensen hun genoegen vinden in vermomde werken van Bizet, Massenet, Chopin, Mozart, Borodine, Tchaikowsky, J.S. Bach en zoveel anderen?»

Indien een componist bekend staat als een waarachtige echte «zaag» is het dus voldoende zijn werken te ontaarden en te verbasteren om hem verstaanbaar te maken voor het «grote» publiek. Onschuldige onnozel schaaft, gesproten uit de onnozele-kinderen dat ik was. Ik dacht dat er daaronder slechts verraad schulde! Ik zou denken dat ik afkomstig ben van een fabelachtige planeet, indien ik mij niet steunde op een kwinkslag van Arthur Honegger verschenen in het dagblad «Comœdia»: «Indien ik, in het Louvre-Museum te Parijs, een paar moustaches ging schilderen op het lief smoeltje van de Jocunda, wat zouden ze me wel doen?»

Ik weet wel dat de kunstwerken, die behoren aan het publiek domein, niet meer beschermd zijn door de wet. Maar is er feitelijk een wet nodig tot het eerbiedigen van kunstwerken?

Vrienden muzikanten, ik stel u deze laatste vraag: «Hebben wij dan niets te zeggen, niets te doen, wij die in de dienst der Muzen staan, wij die met zoveel geduld en liefde streven naar het vereren van diegene, die ons het beste van hun ziel overbrugden. Somtijds met strijd tot zege, en sommigen die helaas verdwenen zijn en geen protest kunnen aantekenen tegen de moderne procédés».

Het Gerecht, met hoofdletter G, heeft dikwijls veroordeeld voor misdrijven van veel minder belang.

Pierre AUBON.

« THE EMPLOYERS »

Liability ASSURANCE Corporation

Gesticht in 1880

PAROCHIANENSTRAAT 15 - BRUSSEL

Tel. 12.16.30 (2 lijnen)

Handelsr. Brussel 146

Voor alle verzekeringen :

Diefstal — Winstverlies — Brand — Wet

**Dienstboden — Persoonlijke — Auto —
Glasbraak — Burgerlijke verantwoorde-
lijkheid — Velo — Paarden - Rijtuigen —
Ziekten - Luchtvaart.**

Vertegenwoordiger voor Willebroek en omstreken :

E. De Schutter-Jottier

KASTEELSTRAAT 11 - WILLEBROEK

Telefoon 78.66.16

DE LIGGING VAN BOOM

Bij het nagaan van de ligging van een gemeente dient in de eerste plaats onderzocht welk landschap de mens bij zijn aankomst in de streek aantrof. Wanneer hij zich een woonplaats uitkoos, hield hij nauwkeurig rekening met het natuurlijk milieu, waaruit hij het grootst mogelijke voordeel trachtte te trekken. Van deze keuze hing immers het bestaan der nederzetting af en iedere fout hierbij begaan, wreekte zich door het kwijnen, zelfs verdwijnen der gemeente.

Bij het stichten der nederzetting, die later tot Boom zou uitgroeien, speelde de nabijheid van de Rupel de hoofdrol. Deze rivier voorzag de inwoners van het nodige water en voerde het afvalwater weg, terwijl de visrijksdom voor een deel in de voeding tussenkwam. Tegelijkertijd was de Rupel de verzamelgeul van een uitgebreid rivier-net : de Neten, de Dijle, de Zenne, de Demer, de Geten. Alle schepen, die tussen de Schelde en plaatsen der provincie Antwerpen of Brabant voeren, kwamen langs deze brede, diepe rivier Boom voorbij. Voeg hier nog aan toe, dat de getijden het op- en afvaren der rivier vergemakkelijkten, en het is duidelijk dat de Rupel een voorname verkeersweg, en — voor zover hiervan reeds sprake kan zijn — handelsweg vormde op een ogenblik dat landverbindingen moeilijk, ja, gevaarlijk waren.

Oefende de Rupel om al die redenen een aantrekkingskracht uit op de eerste Bomenaren, toch waren zij voor de rivier op hun hoede, daar overstromingen steeds te vrezen waren. Daarom zagen zij uit, terwijl zij de nabijheid van het water zochten, naar een hoger gelegen plaats, die hen hiertegen beschermen kon. In de Rupelstreek betekende dit aan de noordelijke oever (of rechteroever) de voorkeur geven boven de zuidelijke. Eerstgenoemde werd gevormd door de afhelling van een langgerekte heuvelrug, die zich evenwijdig met de rivier uitstreckte, vanaf de Rupelmonding (Niel) tot een achttal kilometer stroomopwaarts (Duffel), en op sommige plaatsen tot meer dan dertig meter hoogte reikte. Nederzettingen aan de rechteroever, zoals Boom, konden zich dichter bij de rivier vestigen en vormden gunstige aanlegplaatsen voor sloepen. Slechts één trek der hydrographie viel aan deze zijde minder voordelig uit : vóór Boom beschreef de Rupel een bocht, zodat de aanlegplaats aanslibde en de diepe vaargeul meer naar de linkeroever toe lag. Bij de geringe diepgang der schepen moet deze hindernis echter niet onoverkomelijk geweest zijn (zelfs nu leggen lichters aan vóór Boom, gebruik makend van hoge tij). Aan de zuidelijke oever daarentegen strekten zich lage grondig (beneden drie meter) uit over een breedte van twee tot drie kilometer, welke bij hoog water overstromden. De dorpen lagen dan ook achter deze moerassige

strook verder van de Rupel verwijderd, terwijl van aanlegplaatsen hier geen sprake kon zijn. Slechts na het aanleggen van dijken verschenen hier woningen, bij voorkeur dan nog op kleine heuvels, die de minst vochtige terreindelen vormden. Opgemerkt dient nog, dat hogervermelde heuvelrug van Boom af naar de monding der rivier toe, steeds lager werd en beekjes, die langsheen de helling afdaalden, hierin hun vallei dwars hadden uitgeschuurd o.a. de Molenbeek even ten westen van Boom (vloeit nu nabij het station). Op de plaats waar Boom gesticht werd, was de heuvel nog voldoende hoog en slechts weinig versneden zodat overstromingen niet te vrezen vielen.

De aard van het reliëf bracht voor de rechteroever ook voordelen wat betreft bodem en plantengroei. Terwijl deze oever nog deel uitmaakte van de zandstreek en begroeid was met wouden en heidevelden, bestond de grond in de zuidelijke vlakte uit alluvium, fijn materiaal waarvan het water na elke overstroming een laagje achterliet, waarop moerasplanten zich ontwikkelden. Deze plantengroei werd nog in de hand gewerkt door de ondoordringbaarheid van de ondergrond, bestaande uit Rupeliaanse klei, waardoor het water na een overstroming lang in plassen en kreken bleef staan. Alhoewel de rechteroever eveneens ondoordringbaar was, zorgde de grotere helling van het terrein echter voor een vlugge afwatering. Het is trouwens de plantengroei die bij de naamgeving in de Rupelstreek de voornaamste rol gespeeld heeft : langs de zijde van Boom overwegen toponymen duidend op woud en heide : Boom, Terhagen, Bossen, Ter Elst, De Hulst en Heiken, Schomme (= heide) ; terwijl aan de overzijde namen wijzend op moerasland opvallen : -broek (= moeras), -donk (= kleine heuvel in laaggelegen land), moer.

Slechts één nederzetting in de omgeving was, voor wat betreft ligging, door de natuur beter bedeeld dan Boom, dat zich op het uiteinde van een beboste heuvelrug nabij de Rupel bevond, nl. Rumst. Bij alle hoger opgesomde voordelen kwam nog dat deze plaats zich beter leende tot verdediging. Waar Boom onbeschermd lag, vormde een bocht van Rupel-Nete langs drie zijden een natuurlijke vestingsgordel omheen Rumst, zodat slechts de noordzijde bij inval moest verdedigd worden. Dit laatste voordeel was in deze tijden, toen veiligheid een hoofdbekommernis was, doorslaggevend : dit liet Rumst toe, in de eerste periode van de geschiedenis, tot het belangrijkste centrum van de Rupelstreek uit te groeien (reeds de Romeinen zouden aan deze plaats de voorkeur hebben gegeven voor het bouwen van een vesting.

* * *

Doch hierin kwam langzamerhand een kentering. In zijn vroegste periode ging het voor een nieuwe nederzetting steeds om het zijn of niet-zijn. Slechts op die plaatsen, waar de natuurelementen konden getrotseerd worden, had zij levenskans en bestaanszekerheid. Het was de taak van de mens zulke plaatsen uit te zoeken. Maar opdat in de loop der tijden de kern zou kunnen uitgroeien, was er, daar de levenswijze veranderde en nijverheid, verkeer en handel in belang toenamen, meer nodig. Slechts de nederzetting die door haar ligging in het geëvolueerde economisch leven een rol kon spelen, nam in belang toe. En dit hing voor een groot deel van het toeval af, daar de stichters de verandering in levensomstandigheden niet konden voorzien. Voor vele nederzettingen bleef dan ook de bloei achterwege ; voor Boom echter niet.

In de eerste plaats bleek de heuvelrug, bestaande uit Rupeliaanse klei, meer te betekenen dan een veilige hoger gelegen plaats. De klei was grondstof voor het maken van baksteen, welke in steeds toenemende mate als bouwsteen gebruikt werd. De rol van industrieel centrum, die Boom later zou spelen, lag dus reeds in zijn site besloten.

Tevens groeiden sommige nederzettingen tot steden uit en Boom, dat ten opzichte van de andere centra tamelijk excentrisch gelegen was, bevond zich op minder dan dertig kilometer van Antwerpen, Brussel en Mechelen. Naarmate verkeer en handel tussen deze steden belangrijker werden, kwam de gunstige verkeersligging, die het belang van Boom deed toenemen, naar voren.

Wat landverkeer betreft, ligt Boom op de kortste verbinding tussen Antwerpen en Brussel, waar deze de weg naar Lier kruist.

Doch van overwegend belang was het feit dat, met het toenemend scheepsverkeer, de bestaande waterwegen onvoldoende bleken en in de XVIe eeuw werd overgegaan tot het graven van het kanaal naar Brussel. Dit mondde uit in de Rupel tegenover Boom, welke gemeente hierdoor betekenis verkreeg als knooppunt der binnenscheepvaart. Ook op handelsgebied bracht het voordeel, daar de baksteen, een zwaar en moeilijk te vervoeren product, dat tot dan toe hoofdzakelijk langs waterweg naar Antwerpen vervoerd werd, door het openen van dit kanaal zijn afzetgebied vergroot zag tot Midden-België.

Sedertdien viel meer en meer de klemtoon op deze gunstige verkeersligging, welke Boom steeds nieuwe voordelen bijbracht. Het belang van Rupel en Willebroekse vaart nam steeds toe. Wanneer deze laatste tot Charleroi werd verlengd, betekende dit niet alleen een nieuwe schrede voorwaarts voor de steenbakkerijen, die goedkoop nieuwe brandstof voor de ovens konden invoeren en een nog groter

Geen problemen meer voor het aanschaffen van een
auto, moto, T.V., frigo, badkamer,
centrale verwarming enz.

Vraag de financieringsvoorwaarden van de

**BANK van de
SOCIETE GENERALE**

de voornaamste van het land

VOORDELIG

SNELLE AFWERKING

Agentschap

WILLEBROEK

AUG. VAN LANDEGHEMSTRAAT 66

Tel. (03) 78.61.30

AUTOMOBILISTEN, NIJVERAARS,
eis steeds produkten

B. P. Belgium

Wij leveren in bussen - vaten en tankwagen

BENZINE - GASOIL - STOOKOLIE

OLIE - VETTEN

Plaatsen van ketels en pompen

★

Agenten :

JULES VERBRUGGEN & ZOON

DORPSTRAAT 57

RUISBROEK - SAUVEGARDE

Tel. Boom : 78.62.45

afzetgebied voor hun producten vonden. Het betekende tegelijkertijd het ontstaan en de bloei van de zwaarindustrie te Boom, welke gemeente contactplaats werd, waar steenkool, aangebracht uit Samber- en Maasstreken, en grondstoffen, langs de Antwerpse haven ingevoerd, elkaar ontmoeten.

De moderne verkeersmiddelen droegen er het hunne toe bij om het belang van Boom te doen toenemen. De noodzakelijkheid voor het spoorwegverkeer om bij het oversteken van een brede rivier zoals de Rupel de lijnen samen te trekken, maakten Boom tot spoorwegknooppunt. Het bleef echter steeds een lokaal centrum van trage, weinig drukke lijnen, ver afgelegen als het lag van alle nationaal en internationaal spoorverkeer. Dit karakter van lokaal centrum werd nog versterkt door buurtspoorwegen en autobusdiensten welke eveneens Boom als convergeerpunt namen. Tenslotte betekende de autostrade Antwerpen-Brussel een snellere en betere verbinding tussen Boom en de twee voornaamste steden van België, doch bracht voor de gemeente geen andere voordelen. Deze wegen waren er immers op gericht een zo snel mogelijke verbinding te verwezenlijken en liepen buiten de kom der gemeente.

Naast geschiedkundige factoren, speelde dus ook de ligging der nederzetting een voorname rol bij het bepalen van het belang der gemeente in latere tijden. Boom werd oorspronkelijk tot een tweedegrangsplaats verdrongen, daar het voor verdediging minder gunstig gelegen was dan Rumst. Doch andere voordelen, die de ligging reeds van bij het ontstaan inhield, kwamen eerst tot uiting toen er wegen werden aangelegd en kanalen gegraven. Door zijn ligging was het Boom mogelijk zich aan te passen bij nieuwe tijdsomstandigheden : de nijverheid ontwikkelde zich, verkeer en handel evolueerden. Wanneer echter de natuurlijke voordelen der site niet meer op het voorplan kwamen, betekende dit de teleurgang voor Rumst. Naarmate de streken veiliger werden, verviel het enige wat deze nederzetting op Boom voorhad : zijn militaire sterkte ; werd zelfs deze ligging temidden van een omgording aan nadeel voor verkeer en handel. Nooit hebben deze factoren Rumst in belang doen toenemen, waar ze het wel deden voor Boom. Het belang van Rumst verminderde, Rumst verloor zijn voorgrond, het veeteerde terwijl Boom zó groeide dat deze gemeente de rol van hoofdplaats der Rupelstreek van Rumst overnam.

J. DRIESEN

EEN GOEDE VERZEKERING

Is deze die U een volmaakte gerustheid bezorgt vóór de schade, maar die U vooral, **op het ogenblik van de brand**, een vlugge en volledige schadevergoeding verstrekt.

Herzie Uw kapitalen en laat Uw contracten nazien door een **bevoegd** makelaar.

Voor een goede verzekering, één adres :

E. De Schutter - Jottier

KATEELSTRAAT 11 — WILLEBROEK

Telefoon 78.66.16

Alle verzekeringstakken :

Brand, Leven, Ongevallen, Diefstal, Glasbraak

Bedrijfschade — LENINGEN

Café «Welkom»

bij E. BAL

Boomse steenweg 536 - WILRIJK

Afspraak lokaal der Willebroekenaars

Frisse drnken

Goede bediening

P. VAN OPSTAL

KRAAIWEG — WILLEBROEK — TEL. 78.62.07

Kiekens — Wild en Gevogelte

Men bestelt aan huis.

Meubelen - Albert Verschuieren-Eeraerts

Em. Van de Veldestraat 12 - WILLEBROEK

Grote keus van SALONS vanaf 3990 F

Eetkamers en Slaapkamers

Matrassen en ressort op maat

KREDIET

KONTANT

Kopen bij een vakman is goed kopen

Chauffage

Van de Woestyne - Huyge

VERBINDINGSSTRAAT 64 - WILLEBROEK

Telefoon 78.63.62

ERGENS GELEZEN...

- ▼ Niet U verspilt de tijd... - De tijd verspilt U.
- ▼ Het is een oud en welbekend spreekwoord : « Muziek verzacht de zeden ». Dit is blijkbaar zelfs voor de Beatles-klanken geldig. De vier kwelende Engelse boys verschenen onlangs te New-York op de beeldbuis in de ED. SULLIVAN SHOW. Circa 50 miljoen mensen keken en hoorden mee.
En die avond daalde de Jeugdcriminaliteit tot het nulniveau.
- ▼ Het geneesmiddel voor alle kwalen is zoutwater... zweet, tranen of ...de zee.
- ▼ De door zijn « Sabeldans » wereldvermaarde componist Aram Khatsjatoerian en zijn echtgenote (de in de Sovjet-Unie zeer bekende componiste : Nina Mokarowa) brachten een bezoek aan Nederland. Gedurende een interview in het Kurhaus te Scheveningen bleek alras, dat Aram gedurende de laatste tien jaar talrijke werken had geschreven, waarvan niets tot West-Europa is doorgedrongen. Gevraagd naar zijn mening over de « HEDENDAAGSE MUZIEK » antwoordde Aram « Elke partituur moet men bestuderen en alleen de toekomst zal uitwijzen (of bewijzen) welke muziek GOED of SLECHT is.
Overigens past het mij als componist niet om over de werken van andere scheppende musici te oordelen.
Ik spreek mijn eigen muzikale taal en dat doen zij ook. »
- ▼ Wanneer de JEUGD zich slecht gedraagt komt het, doordat de gemeenschap zich nog slechter heeft gedragen.
Wij hebben de « TIENERS » net als de POLITICI en de oorlogen, die we verdienen.

▼ In een straat woonden twee heren DUBOIS. De ene stierf en de andere vertrok naar AFRIKA. Op zijn bestemming aangekomen zond hij een telegram naar zijn vrouw. Ongelukkigerwijze vergiste de brievenbesteller zich in het adres en overhandigde de brief aan de weduwe. Het telegram luidde « Goed aangekomen... Hitte ontzettend ».

De weduwe is flauw gevallen.

- ▼ Ziehier de Chinese verklaring voor « WELVAART » :
 - de ploegen van de boeren moeten blinken en de sabels van de soldaten roesten.
 - de korenschuren dienen vol te zijn en de gevangnissen leeg.
 - de treden van de tempel dienen afgesleten maar de trappen van de gerechtshoven met gras begroeid.
 - er moeten vele oude en jonge kinderen zijn.
- ▼ Er zijn meer dwazen dan wijzen en zelfs in de wijze schuilt meer dwaasheid dan wijsheid.
- ▼ Is kunst niet het maken van mooie dingen ?
 - Al kan iemand nog zo weinig tijd uitwinnen op zijn eerste en nodigeste werkzaamheden...
 - Al kan hij maar nu en dan enkele uren zich volledig wijden aan het beleven van het kunstvolle...
 - Als hij één keer haar ernstige betekenis heeft erkend, haar verheffende en bevrijdende kracht heeft ervaren, zal zij hem zijn hele leven weldadig bijblijven.
- ▼ De ouderen geprangd in het enge traditionele keurslijf van hun tijd spreken nog al vlug het onverbiddelijk requisitorium uit tegen de moderne jeugd.

« Ze heeft afkeer van hard werken, miskent het gezag, schakelt de pleziertjes als een krans aan elkaar en is vooral zeer materialistisch en utilitaristisch ingesteld. Hun jeugdidealen zijn bevroren in lusteloosheid en levensmoeheid. »

De jeugd nochtans is zoals ze steeds was, vol dynamisme, initiatief en kracht. Haar slogan « omver en erover » is geen uiting van gezagscrisis, maar het normale groeiproces van persoonlijkheid en ondernemingszin.

Jeugd is vooral afkerig van schijnheiligheid en komedie. Ze bekijkt de volwassenen kritisch en streng, maar ze is eerlijk in haar oordeel. Het is beslist verkeerd HEEL onze moderne jeugd over de kam te scheren omwille van enkele « nozems » die een droeve erfenis zijn van de voorbije oorlog.

Wij geloven in onze jeugd en vooral... in onze jeugdige muzikanten.

PROVINCIAAL CONGRES VAN MUZIEKFEDERATIE

TE ITEGEM

Meer dan honderd afgevaardigden van tientallen muziekverenigingen en zangkoren, aangesloten bij de Muziekfederatie Antwerpen, lid van het Muziekverbond van België, woonden te Itegem de jaarvergadering bij, die is uitgegroeid tot een groot succes.

Voorzitter, erekommandant J. Moerenhout, verwelkomde de talrijke aanwezigen.

Hierop gaf de heer R. Robin, secretaris-penningmeester zijn jaaren kasverslag.

Uit beide verslagen is gebleken, dat de provinciale federatie van Antwerpen zeer actief de belangen van haar aangesloten leden weet te behartigen en dat de kas op een gezonde basis berust.

Hierna werd overgegaan tot de aanduiding der leden, die de federatie zullen vertegenwoordigen op het Nationaal Congres te Brussel, op zondag 7 maart.

Naast de heren J. Moerenhout en R. Convents zullen volgende leden hieraan deelnemen: Van Noten, Broos, Schurmans, Solie en Torfs.

Na de geheime stemming werden volgende nieuwe leden gekozen: J. Moerenhout (voorzitter), L. Van Noten (onder-voorzitter), P.E. Broos (onder-voorzitter), R. Robin (secretaris-penningmeester) en als raadsleden: R. Convents, M. Celens, F. Janssens, Schurmans, Goris, Torfs en Marevoet.

Nationaal kampioenschap te Hasselt

Hierover werd achtereenvolgens het woord gevoerd door de heren J. Moerenhout en R. Convents (nationaal secretaris van het Muziekverbond van België).

Bestond er geen moeilijkheid voor de reeks harmonies, daar tot op heden slechts één kandidaat zich aanbood, de Kon. Harmonie St.-Cecilia van Willebroek, dan werden in de reeks fanfaren niet minder dan drie kandidaten ingeschreven, o.m. de gekende formaties van Dessel, Kapellen en Itegem. Zo spoedig mogelijk zal nu een auditie worden afgenomen, om de uiteindelijke vertegenwoordiger der provincie aan te duiden. De inschrijvingen sluiten op 1 maart.

Huishouden van het Muziekverbond

De heer R. Convents gaf een humoristische « toeristengang » doorheen het huishouden van het M.V.B. en verstreekte de aanwezigen tal van nuttige inlichtingen aangaande de werking van het verbond.

Vooraf bracht hij hulde aan de uitstekende werking in de provincie Antwerpen, waarbij hij vooral de heren J. Moerenhout en R. Robin betrok.

Trekking van premies

Onder de aanwezige verenigingen (met ten minste twee vertegenwoordigers) werden dan de traditionele premies getrokken. Hier volgen de gelukkigen:

300 fr., Oud Leerlingenbond Mechelen; 300 fr., La Napolitaine Antwerpen; 300 fr., St.-Jansvrienden Wiekevorst; 400 fr., Eendracht maakt Macht Hulsthout; 500 fr., Arsenaal Mechelen; 600 fr., Volharding Blaasveld; 700 fr., St.-Rozalia Edegem; 800 fr., Apollon Berchem; 900 fr., Liberale XXXIV van Kapellen; 100 fr., Krotters Willebroek.

Een slotwoord van voorzitter J. Moerenhout, besloot de vergadering.

R. C.

Muziekverbond van België

NATIONAAL CONGRES

Een onontbeerlijke culturele opdracht

In een groot hotel van het Rogierplein te Brussel, hield het muziekverbond van België zijn nationaal congres 1965. De zitting stond onder voorzitterschap van Jean De Ryck. Zij werd bijgewoond door de heren Frits Willems, kabinetsattaché, vertegenwoordiger van minister Van Elslande, Leo Schevenels en P. Delvaux, leiders van de Nederlandse en Franse diensten voor volksopleiding, Cudell, burgemeester van Sint-Joost-ten-Noode.

De voorzitter opende de zitting met een korte rede over het cultureel werk van de federatie en wees vooral op de grote rol van het tijdschrift « Caecilia ».

Hij bracht gelukwensen voor Limburg voor de 20ste verjaring van haar bestaan en aan de heer François Pellemans voor de onderscheiding met de ridderschap in de Kroonorde.

De heer R. Convents, algemeen secretaris, gaf het moreel verslag over de activiteiten in 1964 en onder meer van het nationaal kampioenschap waaraan 22 muziekverenigingen deel namen en waarin de eretitels werden behaald door Sinte Cecilia uit Rumbeke, de Philharmonie uit Jette, Sinte Cecilia uit Vucht en « L'Alliance » uit Kanne. Dit jaar wordt het kampioenschap gehouden op 4 en 11 juli te Hasselt.

Het tijdschrift « Caecilia » is een waar vulgariserend blad geworden dank zij de inspanningen van de heer Robert Patfoort.

De secretaris stelde met vreugde vast dat de werking van regionale secties sterk toeneemt en de hedendaagse muziek al meer en meer op de voorrang komt. Vele eigen muziekscholen werden opgericht.

Een dankwoord moet gericht worden aan de staatsdiensten van volksopleiding. Aandacht werd gevraagd voor de wedstrijd uitgeschreven door de vereniging van Machelen en waarvoor 300.000 frank aan prijzen worden ter beschikking gesteld.

Door ziekte weerhouden kon de penningmeester Ed. Mercken zijn financieel verslag niet voorlezen.

De voorzitter gaf er een overzicht van dat werd goedgekeurd.

Kampioenviering en toekomstplannen

Na de uitreiking onder luid applaus van de diploma's aan de hierboven vermelde kampioenen 1965 sprak de heer Convents over het muziekrepertorium. Nieuwe lijsten worden aangelegd en zullen in juni toegestuurd worden. Aanvullingen zullen jaarlijks in een nummer van « Caecilia » worden gegeven. Het verslag van de internationale federatie werd gelezen door de heer R. Patfoort. De werking schoot slecht op. In september II. kwam vernieuwing op het jaarlijks congres ervan.

Wedstrijden en studiezittingen werden ontworpen. Meer aandacht werd verleend aan de opleiding van de liefhebbers op Europees plan.

De heer Cudell, burgemeester van Sint Joost-ten-Node drukte, in het Nederlands, zijn bewondering uit voor het werk van de federatie.

Verder in het Frans wees hij op de noodzakelijkheid van de volksopleiding. Hij beloofde zelfs een steun indien de nationale wedstrijd eens te Sint Joost-ten-Node zou gehouden worden.

De heer Leo Schevenels, adviseur-hoofd van dienst in volksopleiding wees op de nieuwe mogelijkheden geboden door zijn diensten. Een Koninklijk Besluit is in voorbereiding voor de toekenning van toelagen op nationaal vlak, zodat de beoefening van het amateurisme door beroepskaders zou kunnen gesteund worden. Ook het jarenwerk van bepaalde verenigingen zou kunnen beloond worden. Een bijzondere publicatie voor berichtgeving wordt voorzien. Spreker overhandigde aan de voorzitter namens de twee ministers de medaille van verdienste voor zijn ijverige leiding van het verbond.

Het bestuur werd onder algemeen applaus herkozen met de heer Convents als bestendig secretaris-generaal.

Afgevaardigden uit Henegouwen en Luik kloegen over het gebrek aan toekomstplannen en ook over de inhoud van het tijdschrift « Caecilia ». De inzendingen zouden moeten nagelezen worden door de provinciale secties vooraleer gepubliceerd te worden. Ook wedstrijdshikkingen werden afgekeurd.

Het kampioenschap onder meer zou afwisselend in het Vlaams en in het Waals landsgedeelte worden gehouden.

Een wel wat vinnige woordenwisseling werd in alle vriendschap voortgezet rond de dis.

(Het Laatste Nieuws)

Muzikale opleiding in het westen

Het onderwerp zet ons aan een onderscheid te maken tussen de muzikale opleiding in Azië en in Amerika : in die mate is de algemene cultuur diep beïnvloed door de geografische en historische concepties. Eerst moeten wij terugblikken op de bronnen van de Europese muzikale opleiding, zowel op deze die ontsprongen te Athene als deze te Jerusalem. De oorsprong van de Europese muzikale opleiding en deze van de muziek eigen aan het kristendom tot de 20e eeuw, is volkomen gelijk en spruit uit de traditionele zangen van de Joodse liturgie en aloude lofzangen. De filosofische grondvesten van de muzikale opleiding zijn eveneens europees, dat het nu geldt om Plato en zijn staatsprincipes, om de psalmen van Koning David ofwel om de schriftuur van de Profeten. Hedendaags nog is het aan deze bronnen dat wij ons joods-kristelijke geloof putten en met haar de principes van onze zedenleer en onze Europese cultuur.

De kwestie, aanbelangt is afhankelijk van het dynamische, onder alle vormen en aspecten, 't is te zeggen de onophoudende vervormingen, de onafgebroken veranderingen van al de muzikale concepties en van al de vormen van de evolutie. De schepping, de interpretatie, en vooral de muzikale opleiding vervormen zich terzelfdertijd van de religieuze en sociale concepties. Alles in Europa is standvastig in beweging, het is een onafgebroken stroom van ontelbare krachten. Dwars doorheen de geschiedenis van deze dynamische ontwikkeling die wij beleven, ontstaan dagelijks nieuwe mogelijkheden voor ons. In de logische opbouw van deze ontwikkeling begint slechts het nieuwe tijdvak van de muzikale opleiding omtrent de jaren 1900. Tot in 1750 zien wij de geschiedenis van de muzikale opleiding zich trapsgewijze ontwikkelen tot het hoogtepunt bereikt met de twee- à driestemmige composities, gekenmerkt door de genie en het werk van Jan-Sebastiaan Bach en in hetwelk wij alles, wat de Europese muzikale opleiding kenschetst, herkennen. Het tijdperk gekenmerkt door de triomf van het individualisme, de periodes van het klassieke en van het romantieke, die afsluiten met Gustav Mahler, geven eerder de voorkeur aan het doceren dan aan de opvoeding. Om te voldoen aan de eisen van de componisten, van de virtuozen en van het publiek, wordt er meer en meer belang gehecht aan goochelkunst, 't zij in de muziek zelf, 't zij in haar opleiding. We mogen nochtans niet vergeten, dat in het hemelgewelf van de muzikale opleiding veel glanzende sterren pronkten in de XIXe eeuw : Goëthe en zijn « Pädagogische Provinz », de jeugdige Franz Liszt en zijn pogingen ten voordele van een revolutie in het domein van de muzikale opleiding, onder de invloed van Saint-Simon, en, in een ander midden, maar volgens dezelfde richtsnoeren, Ruskin en Morris (**News from nowhere**). Voor wat betreft de inspanningen in zake muzikale pedagogie, noemen wij Wilhelm en Hullak, Curven en Glover, Hundegger en Krezschmar, waarvan de pogingen het hoogste tijdperk van de muzikale opleiding aankondigen.

Welk is de ware zin van deze nieuwe strekkingen, die hedendaags de Europese muziekopleiding kenmerken? Het is noch min noch meer een poging strekkende tot de oplossing in dit bijzonder domein van de hoofdkwesties van werelddraagwijdte; het is de bekentenis, dat de veiligheid van onze cultuur de actieve tussenkomst eist van de scheppingsvermogens van de mens, zo jammerlijk verwaarloosd in de loop van de laatste eeuwen. Het is daarom dat de kunst moet beschouwd worden als een ingewikkeld samenstel, 't is te zeggen iets dat groter is dan de som van de partijen; als iets hoger dan een mengsel van wijsbegeerte, zielkunde, levensleer en sociologie.

De opvoeding langs de kunst om veronderstelt « a priori » een universeel zeer verheven vrijheidsgevoel; ze ontwikkelt in het individu de scheppende krachten, duivelsheid of goddelijkheid. De Hel ook is scheppend, het instinct tot het kwade, de vernielingszucht, het nihilisme; maar wat bovendrijft is de wil van het leven, de zucht tot opbouwen en de kunst in al haar aspecten. Het is onvoldoende de artistieke bezieling op haarzelf te herkennen, vrij veld te verlenen aan het gestoei van de Muze, het gaat vooral om de smaak van de kunst te vormen en aan de kunst de plaats toe te kennen, die wij haar schuldig zijn als bevrijdende kracht in al de vormen van opleiding. Hedendaags behoort het domein van de kunst tot het bovenzinnelijke, wel afgebakend van het zogezegde werkelijke, van de technische, economische en mechanische vakken. Het ogenblik is aangebroken dat de artistieke opleiding een macht wordt, die opheldert en organiseert, die bekwaam is al de scheppende faculteiten onder alle vormen bij allen te begunstigen.

Het is voor de eerste maal (in 1890) dat de chirurg Billroth zich de vraag stelde: wie is er begaafd voor de muziek? De gespecialiseerde psychologen zoals Kurth en Revesz onderzochten de zaak. En zo komen wij in het hartje van het vraagstuk, de tegenstelling tussen de scheppende kunst en de muzikale techniek. Dit begrip: « persoon begaafd voor de muziek » is wel eigen aan een tijdperk waar de natuurlijke wetenschappen en de techniek hoogtij vieren, dit begrip dringt zich zodanig op dat in de huidige « virtuoseneeuw » de muzikale liefhebber slechts nog beschouwd wordt als een verachtelijke dilettant. Met deze materialistische en mechanische strekkingen verschijnt de muziek op het podium, de openbare uitvoering — aldus in concurrentie — en ze vervangt de innerlijke en huiselijke muziek.

Omtrent 1900, maakt Busoni het idee « begaafd persoon voor de muziek » kortom belachelijk, daarbij voegende, dat zo een opvatting slechts zin had in Duitsland. Maar het begrip bestaat en wij moeten bekennen, dat wij sinds tweehonderd jaren de waarde van de muziek vaststellen volgens meer en meer concrete grondvesten. Zo ver zelfs, dat onze eisen verbonden worden aan economische beschouwingen, die niets in de zaak te stellen hebben. De concerten, door beroepsmuzikanten vertolkt, hebben tot doel het publiek genoeg te verschaffen; kost wat kost moet men de toehoorders behagen. De stijl zelf van

de compositie is er door getroffen. De onontbeerlijke voorwaarden voor het welslagen liggen in de voorafgaande bewijzen van groot-scheepse muziekkennis in allerlei examens en technische testen; die van land tot land verschillen en men komt tot dit ongerijmd besluit: dit volk is begaafd voor de muziek, dit andere is het niet.

Het is ons doel niet in dit artikel het begrip « muzikale competentie » in 't lang en in 't breed te ontleden. Het is voldoende aan de muur te spelden in welke maat dit begrip hedendaags overwegend is in alles wat het beroepsmusiceren betreft.

Op het ogenblik dat al de mechanische technieken — radio, kinema, platen, televisie — een hoofdrol in ons leven spelen, verwerft de techniek een ongehoord belang, omdat de economische factoren tot het mecaniseren van de muziek bijdragen.

Wat voorafgaat stelt de tegenoverstaande aspecten van ons probleem in het licht en men snapt aldus hoe de voorwaarden, die aanleiding gaven tot het begrip « muzikale competentie » zich beknopt bepalen. Aldus wordt de muziek meer en meer een georganiseerd beroep, een ambacht, dat technische bekwaamheid eist.

Ziehier echter de wezenlijke beschouwing: de muzikale opleiding moet erkend worden als het middel om de synthesis op te bouwen van deze twee tegenovergestelde opvattingen. Men moet de scheppende artistieke begaafdheid en de muzikale techniek beoefenen tot op het hoogste punt in de opleiding. De zin van de muzikale opleiding schijnt ons het best opgevat in Israël. Wij staan zo nauw bij de bronnen van joodse en kristen-europese cultuur, die de muzikale opleiding steunden. En misschien hebben wij in de loop van de laatste vijftig jaren geleerd, beter dan de andere volken, in de smeltkroes van de Europese geschiedenis, welke de eigenlijke betekenis is van de muzikale opleiding voor de Europeanen.

Aldus kunnen wij ons rekenschap geven van de opvoedende waarde van de muziek ten alle tijde, alsook van de manier op dewelke het muzikaal onderwijs en het scheppingsvermogen van het kind ontwikkelt en aanwakkert. Wij weten dat: « deze verborgen drang naar musiceren en de muziek te smaken kan gebruikt worden in het onderwijs en aantonen dat het instrument of de stem de enige middelen zijn om een diepe muzikale conceptie te uiten. » (ministerieel decreet, Berlijn, 2 mei 1925).

Begrijpelijk dat de muzikale opleiding alzo beschouwd noch begin noch einde heeft, dat in zulk domein wij altijd terzelfdertijd meesters en leerlingen zullen zijn. 't Is daarom dat wij het gradueren en het meten van verwezenlijkingen volgens vaste richtsnoeren moeten afkeuren; in tegendeel, op gelijk welk peil moeten wij ons toewijden en de geest verheffen naar hoger op.

De hervorming van het muzikaal onderwijs werd aangevat na de eerste wereldoorlog, onder de invloed van sociale factoren. Deze invloed veropenbaarde zich 't meest bij de werkende klas, ook bij de jeugdbewegingen en op dezelfde wijze in de nieuwe strekkingen van de

psycho-pedagogie en het onderwijs van de muziek. Wij hebben ons gevoegd naar de gedachte van J.J. Rousseau, die de waarde van de improvisatie voorzag in de muzikale opleiding, alsook naar de pogingen van Jacques Dalcroze, waarvan de methode steunde op de beweging en de rythmische interpretatie van muzikale thema's. Veel zou er nog te zeggen zijn ten opzichte van de grondslagen van een degelijke muziekopleiding, doch wij bekommeren ons hier slechts om de geest, om de structuur van de muziekopleiding in Europa. 't Is te zeggen aan iets dat ontsnapt aan alle uiterlijke bepaling, maar dat wij langs de idee « vrijheid » kunnen aanraken.

't Is aan vrijheid — wij stellen het met genoeg vast — dat in menigvuldige praktische experimenten in het muziekonderwijs in de kindertuinen, in de lagere scholen, in hogere scholen en volksscholles, beroep gedaan wordt. Overal ontwaart men nieuwe opvattingen, nieuwe methodes, nieuwe werkwijzen : welgeordendheid, opvoeding van het gehoor, solfege, voorstellingen van vrij-zingen, de **rural music-schools** (rural = platteland) in Engeland, de fabricatie van de blok-fluiten in Zwitserland, in Frankrijk en in Engeland, de muziek- en zangkringen in West-Duitsland, de muzikale beweging in België, verscheidene pedagogische geneeskundige experimenten door de muziek, enz. Al deze initiatieven, die van een vruchtbare activiteit getuigen in de muziek, zijn in volle uitspreiding in Europa en laten het beste verhoppen voor de toekomst. Heden is alles toegelaten, buiten de tyrannie van het dogmatisme en de toepassing van een zelfde systeem voor allen. Ik heb slechts maar enkele voorbeelden kunnen aanhalen en ik verontschuldig mij daarvoor.

Na de scheppende kunst in tegenspraak gebracht te hebben met de muzikale techniek, zullen wij het wagen beiden te verbinden in een samenvatting, waarvan de muzikale opleiding de hoogste uitdrukking zou zijn.

Na de tweede wereldoorlog heeft de muzikale opleiding in Europa zich gekeerd naar nieuwe opvattingen, overeenkomstig met deze van Jaspers in de wijsbegeerte, van Jung en Neumann, in de biologie. Een nieuwe opvatting wint grond bij ons : de muzikale opleiding, zoals het zich voorgedaan heeft gedurende de laatste twee eeuwen, kan niet ontsnappen aan een geestelijke innerlijke kracht, de opvoeding door en voor de muziek, weerom gesteund op godsdienstig gevoel is absoluut noodzakelijk.

Mogelijk dat een toeschouwer, prozaïsch beziel, de praktische uitslagen van een internationaal congres in muziekopleiding met twijfel aanvaardt. In het midden, beroofd van zijn goden en waarvan de wonden, veroorzaakt door twee wereldoorlogen, nog niet zijn genezen, waar het machinewezen hoogtij viert en de kunst versmaad wordt, waar het dogmatisme overal overheersend schijnt, blijkt het ideaal van een internationale muziekopleiding een nevelige droom te zijn. Maar, ten einde zich te verzetten tegen het noodlottige woestijnachtige van ons mechanisch tijdperk, tegen de verlatenheid in dewelke zich de

menselijke ziel bevindt, tegen de angst, de nood, de gevaren (dagelijks dreigender) hebben wij ons geloof, onze trouw in de artistieke schepping. Verder is zo 'n congres een plechtig voorteken van een toekomstige bestendige actie van de Internationale Vereniging voor de Muziekopleiding, met als opdracht en de plicht te herinneren om ons de werkelijke toepassing te brengen van de voornaamste principes van de muziekopleiding.

Laat ons nogmaals samenvatten. De belangrijkheid van het onderwerp vergt het. Al de hedendaagse en toekomstige pogingen zullen drie hoofdartikels omvatten : 1) de universaliteit ; 2) collectieve activiteiten ; 3) religieuze zedenleer.

Wij weten sinds lang dat Europa allengs smaller en nauwer wordt, dat het min belangrijk geworden is en aldus min ontvankelijk. Nochtans, laat ons nogmaals toe te bekennen, tegenstrijdig met deze die in de wetenschap de kunst en de muziek de voorkeur geven aan de techniek, dat het ideaal van de mens, hedendaags geminacht en beschimpt, gekenschetst blijft in 't oud en beste Europa door « Alle mensen zijn broeders ». Onderzoeken wij ons tweede hoofdartikel : de collectieve activiteiten. De muzikale opleiding heeft niet tot doel het ophemelen van een enkeling, maar wel tot harmonieuze samenwerking van de groep. De folklore, de Bijbel, de legenden, de fabels, de volkszangen bezorgen ons een onuitputbare bron ingevingen en bezielingen voor een vrij collectief en scheppend muziek steunend op de ouderwetse joodse kerkliederen, steeds modern ; op de gregoriaanse zang en het organum (oudste vorm van harmonie en contrapunt), op de franse spreukgezangen uit de middeleeuwen, op de nederlandse aria's van de XVe en XVIe eeuw en ook op de volks- en kinderliederen van Haydn, Mozart en feitelijk volgens al de vormen, die de moderne muziekopleiding ons veropenbaard heeft.

In de muzikale opleiding gaat het niet zozeer om te studeren, om te critiker en te vergelijken, maar wel om volledig de artistieke gevoeligheid te ontsluiëren.

Ons derde hoofdartikel zegt dat de muzikale opleiding en de religieuze en morele vorming een eenheid vormen : alles wat de studie van europese muziek in ons hart bracht in de loop van een lang en werkzaam leven, alles waarvoor wij gewerkt en gestreden hebben, al onze hoop en al onze vrees, versmelten zich op dit heuglijk uur in een « credo », die onze zinnen en ons hart vervult zoals een « gegeven lied », dat nooit zou ophouden. Muziekopleiding is niet alleenlijk muziek, zij is terzelfdertijd muziek en religie, muziek en trouw. Gelijk welke muziekopleiding eist een grondvest van religieuze zedenkennis ; zoniet verliezen de muziek, de opleiding, de kunst hun eigenlijke zin en vervormen zij zich in hun tegenovergestelden... Wij ademen, wij leven, wij verwezenlijken en fatsoeneren werkelijk ons zelf dank, aan dit artistiek en moreel geloof.

(Extract uit de « International Music Educator » 1962).

BESTE DRANKEN... TELEVISIE in

Café « BLOKSKE »

Bij « Janssens Elisa »

WESTDIJK 55

WILLEBROEK

RIK VERTONGEN

DE NIEUWE BOEKHANDEL

Boeken naar ieders maak - Schoolgerief - Dagbladen -
Tijdschriften - Grote keus van woordenboeken

A. VAN LANDEGHEMSTR. 71 - WILLEBROEK

BEZOEK HET DUIVENLOKAAL : NOORDERBOND

« IN DE SATELLIET »

Bij L. Verhoeven

NIUWSTRAAT - WILLEBROEK - Tel. 78.66.96

HUIS MARGRIET

L. SPILLEMAECKERS-EERAERTS

Grote keus van stoffen - Laatste mode
Alle benodigdheden voor naaisters
Ondergoed voor heren en dames

TEUGHELS & ZONEN

BATTEL-BRUG - MECHELEN - Tel. (015) 119.07

Stoven - Was-, Naai- en Landbouwmachines
Velo's - Kinderwagens - Radio's - T.V. - Juke-boxen
Stofzuigers - IJskasten Bezoek onze toonzalen

« KICKER SHOE »

Huis van vertrouwen

VOOR DAMES - HEREN - KINDEREN

Modern - Elegant - Stijlvol • Steeds aan de spits van de mode

MARKT 25 - WILLEBROEK

Hoe gebeurde de evolutie of gedaanteverandering ?

Bij de aanvang, drie milliard jaren geleden, in de grijze morgen van het ontwakende leven, waren de actieve verbindingen, zonder twijfel weinig talrijk, en gelijkmatig verspreid in de slijmerige levende materie, genaamd het **protoplasma**.

Later, veel later, is er verandering gekomen in de organisatie van de levende materie. Alle actieve verbindingen bleven niet langer gelijkmatig verdeeld over het protoplasma : zij concentreerden zich allen tot wat men een « kern » noemen zou, te midden van een druppeltje protoplasma. Uit dat omringende protoplasma haalden zij de nodige grondstoffen, goten die in matrijzen en gaven ze dan als corresponderende actieve verbindingen aan het protoplasma terug.

Na een periode van groei van het protoplasmadruppeltje gingen in die kernen, door een mechanisme dat we nog niet konden doorgronden, de matrijzen zich verdubbelen en uit elkaar wijken, zodat twee kernen ontstonden, elk voorzien van een volledig en gelijkaardig stel matrijzen. Op die kerndeling volgde dan een deling van de rest van het protoplasma, zodat er uit één gekernd protoplasmadruppeltje twee ontstonden, die opnieuw konden groeien en zich verder konden delen.

De wetenschappelijke term voor hetgeen wij « matrijs » hebben genoemd, is het woord « **gen** », een woord van Griekse oorsprong, waarin de begrippen « geboren worden » en « doen ontstaan » terug te vinden zijn. Van de « genen » veronderstelt men, dat zij de verschillende kenmerken van een levend wezen « doen ontstaan », dat zij het zijn, die maken dat de afstammelingen de kenmerken overerven van hun ouders.

Nu zijn er twee verschijnselen, die telkens waar te nemen zijn in de levende natuur, die door hun samenwerking verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor het feit dat de **oermaterie** uit de dageraad van het leven niet aan zichzelf gelijk gebleven is doorheen haar lange, zeer lange geschiedenis.

Daar is ten eerste een verschijnsel van senescentie (van oudworden) waarbij men vaststelt, dat bij zeer vele organismen, waarschijnlijk bij alle, na een min of meer lange reeks van vermenigvuldiging door eenvoudige tweedeling, telkens gevolgd door een periode van groei, vrij plots de kern het vermogen verliest haar massa te kunnen verdubbelen en uiteen te gaan in twee kernen, die elk ongeveer de helft van het protoplasma met zich nemen. Men veronderstelt dat het verlies van dat vermogen om zich te verdubbelen, wat neerkomt op een verlies van vermogen tot assimilatie, (van omzetten van vreemde materie tot eigen stof), te wijten is aan de opeenstapeling van sommige van de vele afbraakprodukten, die voortdurend ontstaan bij elke

FIJNE DRANKEN - WIJNEN - LIKEUREN
SIGAREN - SIGARETTEN

Gratis tafelgerief voor feesten

Willy De Coninck-Verhulst
STWG OP DENDERMONDE - WILLEBROEK
Tel. 78.70.18

DE OUDGEKENDE PAARDENBEENHOUSERIJ

L. COOLS-DE BORGER
GUIDO GEZELLESTRAAT 54 - WILLEBROEK
Specialiteit bereiden van schep (voor lekkere soupers)
Eerste kwaliteit biefsteak en carbonaden
Men bestelt aan huis

DE BLOEMKOOL

J. Eraerts-De Boeck
Steeds verse groenten - Voedingswaren - Extra fruit
Allerbeste Polderaardappelen
KLOOSTERSTRAAT 1 - WILLEBROEK
Tel. 78.64.82

Fijnproevers... AANDACHT!

BANKETBAKKERIJ

GUST CONVENT
NIEUWSTRAAT 19 - WILLEBROEK - Tel. 78.60.42
Gebruikt enkel kwaliteitsprodukten
Sinds 1890... enkel tevreden verbruikers!

BLOEMEN - KRONEN (ook in plastic)

LAMBRECHTS-GEENS
Specialiteit van Huwelijkstuilen
Allerhande potplanten
DENDERMONDSESTWG 184 - WILLEBROEK

J. S O M E R S

(DE WACH)

KRUIDENIERSWAREN - VLEESWAREN
TABAK - WIJNEN
OUD SASPLEIN 5 - WILLEBROEK

levensactiviteit, op of om de kern, waardoor de matrijzen als het ware verlamd zouden worden. Dan is het gedaan met de groei van het protoplasma. Dan ziet men hoe de verouderde kern uit elkaar valt, hoe een deel der kernstof verloren gaat, uitgestoten wordt, en hoe twee individuen van een zelfde soort, die vreemden zijn voor elkander en die beiden dezelfde senescentie-verschijnselen hebben vertoond, te zamen komen en versmelten. Daarna blijkt dat de nieuwe kern, die ontstaan is uit de versmelting van de twee brokstukken der twee oorspronkelijke individuen, als het ware totaal verjongd is, opnieuw alle levensbelangrijke activiteiten kan vervullen en een nieuwe reeks groeiperioden, gevolgd door delingen, kan beginnen.

Dat versmelten van twee individuen, met onklaar geraakte kern, noemt men **conjugatie**, als de beide partners naar de vorm ongeveer gelijk zijn aan elkander; men noemt het **bevruchting** als ze naar de vorm verschillend zijn, zoals eicel en stuifmeelkorrel bij de hogere planten, zoals eicel en zaaddiertje of spermatozoon bij de veelcellige dieren.

Die alternatie tussen een lange reeks ongeslachtelijke vermenigvuldigingen door tweedeling, vijftig-, tachtigmaal achter elkaar, met de daaruit resulterende senescentieverschijnselen en de reddende geslachtelijke verjongingskuur, vindt men bijna overal terug. Bij de eencellige levende wezens, waar elk individu slechts bestaat uit een kleine hoeveelheid protoplasma met een kern, gaan bij elke deling de dochterindividuen uit elkaar. Maar volgt men die verder in hun rythme van groei en deling, dan ziet men plotse remming van de groei, het uiteenvallen van de kern, de noodzakelijke versmelting of wederzijdse verjonging, die een nieuwe reeks delingen moet vooraf gaan.

En het volstaat de pas bevruchte eicel van een dier gelijk te stellen met het versmeltingsprodukt van twee éencelligen, die aan het einde waren gekomen van hun assimilatievermogen; het volstaat de zeer vele cellen, die ontstaan door eenvoudige tweedeling uit die bevruchte eicel gelijk te stellen met de telkens vrij uit elkaar wijkende dochterindividuen van elke deling van eencelligen, om in elk volwassen dier terug te vinden de lange reeks ongeslachtelijke vermenigvuldigingen van de cellen, die het samenstellen, de senescentieverschijnselen en de geslachtelijke verjonging, die er voor zorgt dat het leven verder gaat, steeds verder, terwijl de generaties komen en gaan.

Het loont de moeite even na te gaan wat dat betekent, een reeks ongeslachtelijke vermenigvuldigingen, beginnende bij een **eencellig pantoffeldiertje** of bij een bevruchte eicel, waarbij in elke delingscyclus het aantal individuen of cellen verdubbeld wordt. Een cel vormt er twee, die groeien, zich delen en verder groeien en zich verder delen: de twee worden er vier, de vier worden er acht, en zo gaat het verder: zestien, twee en dertig, vier en zestig, honderd acht en twintig, enz. enz. In de veronderstelling dat elke dochtercel zich telkens verder ontwikkelt, zullen daarbij uit één enkele cel in tien opeenvolgende delingen 1024 cellen, in 20 delingen 1.048.576, in 30 delingen 1.073.741.824 cellen ontstaan.

Zwitserse voiles, Tergal, Kanten gordijnen, storen, Cretonnes
Meubileringsstoffen - Alle sierartikelen... EEN ADRES :

BRAK en Zoon

Dekens : Good-Night - Sole-Mio - Dur King - Ultra-Thermo
Bedspreien en Edredons

NIEUWSTRAAT 24 - WILLEBROEK - Tel. 78.66.12

LUCHTERS - TELEVISIE - RADIO'S
HUISHOUDAPPARATEN

Ph. DE ROECK-SCHELLEKENS

L. DE NAEYERPLAATS 8 - WILLEBROEK

BIERKELDER

LUNA ROSSA

ROMANTISCHE STEMMING

HEERLIJKE DRANKEN

MUZIEK - DANS

BEENHOUWERIJ VAN EERSTE RANG

JAN HENS-CEULEMANS

OVERWINNINGSSTRAAT 1101 - WILLEBROEK

Tel. 78.61.68

Prima kwaliteit - Runds-, kalfs- en varkensvlees

Verdeler van Kristal Val St.-Lambert - Capo-Di-Monti
Delftst blauw Tin en Gouda - Porselein Arzberg

J. VAN HOYWEGHEN-DOOMS

« KEUKENPALEIS »

OVERWINNINGSSTRAAT 19 - WILLEBROEK

Tel. 78.65.84

SCHOENEN ! SCHOENEN ! SCHOENEN !
Allerbeste kwaliteit ! Onklopbare prijzen !

DE SMEDT-VERHOEVEN

GUIDO GEZELLESTRAAT 59 - WILLEBROEK

Bij een pantoffeldiertje, in gunstige levensomstandigheden, is één verjongingskuur voldoende voor 80 ongeslachtelijke delingen; daaruit kunnen theoretisch $1.000.000 \times 1.000.000 \times 1.000.000 \times 1.000.000$ cellen ontstaan na 80 delingen. In één kubieke millimeter kunnen zowat 4.000 goed ontwikkelde pantoffeldiertjes worden opeengepakt; in één maandelijks cyclus van 82 delingen kunnen aldus genoeg pantoffeldiertjes ontstaan om een put te vullen van duizend meter lengte, duizend meter breedte en duizend meter diepte. En moest U dat nog niet voldoende zeggen, stel U dan voor dat gij een briefje van 20 F bezit, dat zich zou kunnen vermenigvuldigen in hetzelfde tempo als ons pantoffeldiertje; dan zoudt gij na een maand voldoende briefjes van 20 frank bezitten om daarmee geheel de oppervlakte van onze wereld te bedekken met een mantel van 10.000 meter dikte.

Die dingen gebeuren niet, omdat de pantoffeldiertjes niet voldoende voedsel vinden, of zelf tot voedsel dienen voor andere dieren en omdat de omstandigheden in de natuur maar zelden zo lang gunstig blijven voor hen. Dan worden ze spoedig oud, kunnen zich minder lang ongeslachtelijk vermenigvuldigen en blijven kleiner van gestalte. Maar ook dan nog zouden alle cellen, die uit één verjongde cel kunnen ontstaan, indien we ze allen in een ononderbroken rij achter elkaar plaatsten, een dunne draad vormen, lang genoeg om vijftig maal de afstand van de aarde naar de zon te overbruggen.

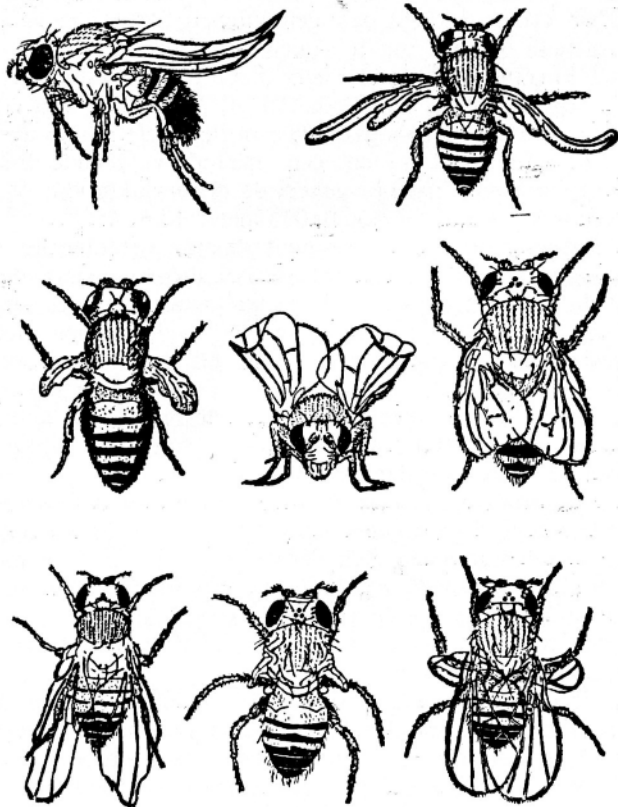
Dat zijn getallen, die elk voorstellingsvermogen te boven gaan. Bij de andere éencellige organismen gebeurt het trouwens ook niet dat alle ontstane dochter-cellen zich verder ontwikkelen en verder delen: theoretisch zijn zij onsterfelijk, leven zij verder in hun nakomelingen; maar praktisch zijn er ontelbare, die onderweg sneuvelen en blijft het aantal cellen van een bepaalde planten- of dierensoort, over langere perioden, nagenoeg konstant.

Toch is dat spelen met getallen niet helemaal zonder zin; want komt het zelden voor dat bij éencellige organismen alle ongeslachtelijk ontstane individuen in leven blijven, verder groeien en zich vermenigvuldigen, bij de veelcellige organismen is het de regel dat uit één enkele bevruchte eicel, in de ontwikkeling tot volwassen individu, door telkens weer herhaalde delingen gelijkaardige astronomische getallen van cellen ontstaan, die, oud wordend, ten slotte zullen vergaan. Slechts enkele zeldzame cellen zullen de fakkel van het leven verder kunnen geven aan de komende generaties, door in de echt met een andere cel al hun jeugdige vitaliteit te herwinnen.

Dat is het eerste verschijnsel: het onvermijdelijk oud worden, en de noodzakelijke verjonging.

Daar is nog een tweede; ten minste even belangrijk verschijnsel, dat van de plotse, sprongsgewijze verandering, de « mutatie » genaamd.

Wij weten reeds dat de « genen » op de een of andere manier de verschillende kenmerken van een levend organisme tot ontwikkeling brengen, dat zij de dragers zijn der erfelijke eigenschappen. Dank zij deze « genen » is het dat de erfelijke kenmerken van de ene gene-

ENIGE MUTATIES VAN DE AZIJNVLEIEG
(genaamd *Drosophila melanogaster*)

Hier zijn het bijzonder de vleugels die mutaties ondergingen. Er zijn (zoals U ziet) vliegen geboren met vervormde en zelfs zonder vleugels! Aldus werden er nieuwe soorten geschapen die aan elkander verwant zijn. Bij al de andere diersoorten is dit ook, in dien aard, gebeurd.

ratie op de andere worden overgedragen, omdat de « genen » in de kern gelokaliseerd zijn en omdat de kern, bij de deling, aan elke dochterkern een volledig stel « genen » meegeeft.

Wij kennen de structuur der « genen » niet, noch de wijze waarop ze werken; als men bedenkt dat er enkele honderd- tot duizendtallen van die « genen » kunnen plaats vinden in een ruimte, die niet groter is dan één miljardste deel van een kubieke millimeter, dan zal die onwetendheid ons niet al te zeer verwonderen.

En toch is de techniek van het wetenschappelijk onderzoek zo ver gevorderd, dat over afzienbare tijd te verwachten is, dat door de samenwerking van de methodes der optische en der elektronische mikroskopie en die der scheikundige mikro-analyse, en met de hulp van radio-actieve elementen en van isotopen, de structuur der « genen » zal kunnen worden achterhaald.

Nu weten wij alleen maar dat de « genen » scheikundige verbindingen zijn met ingewikkelde structuren; dat de vele samenstellende atomen op zulk een wijze met elkander verbonden zijn dat zij aan elk « gen » een eigen, wel bepaalde architecturale structuur verlenen; dat er een eng verband bestaat tussen die wel bepaalde structuur en tussen zijn werking, en tussen de erfelijke kenmerken, die het zal tot stand brengen.

Een wijziging in de architectuur van een « gen », een verandering van de wijze hoe aldaar het ene atoom met het andere verbonden is, brengt een verandering met zich mede in de werking van dat « gen », een verandering in het door dat « gen » bepaalde kenmerk.

Nu komen er in de wereld rondom ons heel wat factoren voor, die in staat zijn de architectuur van een « gen » te wijzigen. Stralingen met een zeer kleine golflengte en groot penetratievermogen kunnen dat doen, zoals ultravioletstralen, X-stralen, radio-actieve gamma- en kosmische stralen. Als die stralen, op hun baan door de levende materie, in botsing komen met een « gen », dan kan de structuur van dat « gen » daardoor zodanig gewijzigd worden, dat ook zijn werking gewijzigd wordt, evenals het door die werking tot stand komende kenmerk, zoals bvb. de kleur van de ogen, de vorm van een orgaan of de snelheid van de groei. Ook nog andere natuurkundige of scheikundige factoren kunnen veranderingen teweegbrengen in de « genen ».

Zulke veranderingen noemt men « mutaties », (gen-mutaties) en sinds het bestaan van onze wereld zijn zonder ophouden die krachten werkzaam geweest om die mutaties tot stand te brengen.

Zeer vele structuurveranderingen van « genen » hebben voor gevolg, dat op een bepaald ogenblik van het leven van een cel of van de ontwikkeling van een kiem, een van die « genen » afhankelijke, voor de verdere gang van het leven onontbeerlijke aktie, zodanig geremd of gewijzigd wordt, dat de cel of de kiem in haar verdere ontwikkeling gestoord wordt en afsterft.

Maar niet alle mutaties hebben dodelijke gevolgen; vele zijn in

meerdere of mindere mate schadelijk, andere blijven zonder invloed op de vitaliteit, enkele vermeerderen zelfs de levenskansen.

Het is zeer moeilijk het aantal mutaties te schatten die bij een bepaald soort organisme, door diverse natuurverschijnselen worden verwekt.

Waarschijnlijk wisselt dat aantal van soort tot soort, maar alles wijst er op, dat bij een bepaalde soort binnen een bepaalde tijd gemiddeld een bepaald aantal mutaties optreedt. En dat aantal blijkt groter te zijn dan men zou verwachten. Zeer schadelijke mutaties, zogenaamd « lethale » of dodelijke mutaties, komen **vrij talrijk** voor. Bij talrijke stammen van het zwartgebuikte vruchtvliegje, vond men dat bij elke honderd individuen één lethale mutatie optrad. Niet schadelijke mutaties zijn **minder talrijk**: herhaalde malen gebeurt het dat in verschillende individuen, éénzelfde kenmerk op eenzelfde wijze muteert. Bij maïsplanten bvb. treedt een bepaalde mutatie eens op bij elke 2.000 individuen, een andere mutatie in de verhouding van 1 op 10.000 individuen, nog een andere van 1 op 100.000 of van 1 op 1.000.000 of nog zeldzamer.

Bij zeer uiteenlopende levende wezens, zoals bij de vruchtvliegjes, optreden van mutaties, en al moeten wij ons hoeden voor een te spoemuizen, e.a. vindt men gelijkaardige cijfers over de frequentie van het dig veralgemenen, toch kunnen wij verwachten dat bij de mensen, van wie er nu bijna 3 milliard op onze wereld wonen, dat daar dagelijks nu eens hier, dan eens daar, een mutatie ontstaat, die geen kans krijgt om zich verder te bestendigen. Tegenovergestelde invloed gebeurt ook.

Zodra echter een mutatie, al is het maar in lichte mate, de levenskansen van een individu vermindert, wordt deze al heel spoedig uitgeroeid door hetgeen men de « **natuurlijke teeltkeus** » van Charles Darwin noemt. Maar stijgen de levenskansen, dan zorgt diezelfde natuurlijke teeltkeus ervoor dat de mutatie zich meer en meer over de opeenvolgende mutaties verspreidt.

Nu begrijpt ge waarom vele levende oermaterie niet is gebleven zoals ze was op de eerste dag van haar bestaan.

Omdat kosmische en radioactieve gammastralen voortdurend de « genen » bombarderen en bij een voltreffer de brokstukken van de klomplekse moleculaire gebouwen afrukken, van plaats doen veranderen of doen overspringen op een ander « gen »; omdat warmte, blootstaan aan sterk zonnelicht bvb., de « genen » exciteert, d.w.z. in een vlugge, trillende beweging brengt, en dat in zulk een staat van opwinding structuurwijzigingen kunnen optreden. Deze en nog andere factoren verwekken een voortdurende stroom van « gen-mutaties » en daaruit volgend een blijvende bron van nieuwe kenmerken, die zich bij elke kerndeling van de ene cel op de andere overplaatsen, en die bij elke geslachtelijke verjonging zich gaan vermengen met niet gewijzigd of anders gewijzigd erfelijk materiaal, en zich meer en meer over de opeenvolgende generaties gaan uitbreiden.

In de strijd om lucht, licht en voedsel, worden die generaties voortdurend door « **Moeder Natuur** » gezeit en gewogen: al wat te licht bevonden wordt, al wat te klein, mismaakt of te groot is, gaat naar de grote afvalbelt; alleen dat wat voldoet aan de vele gestelde eisen in de strijd voor het bestaan zal verder groeien, en al groeiende geleidelijk, maar zeker, veranderen en evolueren.

Zo krijgen wij een verklaring voor de voortdurende verandering en voor de steeds groeiende complexiteit van de levende materie. De wereld is groot; hier is het warm, nat en duister, daar is het koud, droog en licht; hier vloeit het water van een zoete stroom, daar rollen de golven van de zoute zee. Het leven gaat al die verschillende gebieden veroveren, maar verschillende omstandigheden stellen verschillende eisen. Onder de vele mutaties, die nu hier, dan daar ontstaan, zijn er die de grenzen wijzigen, waarbinnen leven mogelijk is: zoutgehalte en hoeveelheid zuurstof, vochtigheidsgraad en temperatuur, belichting en zuurtegraad. Zo ontstaat verscheidenheid: wat leeft in zee kan niet leven in zoet water; wat groeit in een warme, vochtige bodem kan niet welig tieren in droge koude grond. Dan plooit de aarde zich en vormt hoge bergen; zinkende bodems vullen zich met uitgestrekte watermassa's, grote gebieden vormen zich om tot dorre woestijnen; uitgebreide groepen gelijkaardige levende wezens worden door die bergen, zeeën en woestijnen verbrokkeld tot kleinere groepen, die **niet meer kunnen samenkomen**, wier kenmerken door onderlinge bevruchting niet meer kunnen vermengd worden. In elk dezer groepen treden steeds nieuwe mutaties op, soms dezelfde, dikwijls andere, en langzaam, maar zeker, evolueren al die groepen, veranderen zij van levenswijze, van uitzicht, worden zij meer en meer verschillend van elkaar. Nochtans is bvb. de kleine blauwe zeewier sedert 1 miljard jaren onveranderd gebleven.

Zo zijn de ene na de andere ontelbare soorten van levende wezens ontstaan, planten en dieren; vele zijn vergaan of hebben zich omgevormd.

Neem de mens: een van de vele levende wezens. Hij is opgebouwd uit **vele miljarden van kleine cellen** en elke cel vervult in dit geheel (de mens), haar eigen taak. In elke cel is er een kern en in elke kern zijn de « genen » gekonstrueerd, door wier activiteit het leven wordt in stand gehouden en aan wie de mens zijn menselijke en elk individu zijn eigen kenmerken te danken heeft. De mens groeit van eicel tot kind, van kind tot ouder, van ouder tot bejaarde en gaat dan heen; de eicel heeft zich daarbij gekliefd tot vele cellen, die groeien en zich vermenigvuldigen tot zij, oud geworden, zich niet meer delen konden. Enkele van die cellen zullen het leven verder dragen, als zij de kans zien zich te versmelten met een cel van een ander individu. Het zijn cellen, die gekomen zijn aan het einde van hun groeivermogen; maar vooraleer zich om te vormen tot eicel of tot zaadcel, zal de kern uiteenvallen in twee helften en een dier helften zal worden weggevoerd.

Het aantal «genen» wordt gehalveerd : ze waren gekomen van vaders en van moeders zijde, waren grondig door elkaar gemengd en daarna gehalveerd. In elke eicel, in elke zaadcel is het een mengsel dat overblijft en dat zal versmelten met een vreemd mengsel tot een nieuw individu.

Stel u dat voor : in elk van uw kinderen leeft een helft van u verder ; die helften gelijken soms zeer sterk op elkaar, soms zijn ze zeer verschillend. Van die helften zullen er in uw kleinkinderen nog vierden overblijven, en in elke verdere generatie zal datgene dat van u komt zich telkens gaan halveren, maar tevens gaan verdelen over een steeds groter wordend aantal individuën. En praktisch zal, na enkele generaties, na drie-, vierhonderd jaar al datgene wat nu, te zamen zijnde, uw individualiteit uitmaakt, zich hebben opgelost en verder leven in enkele duizenden individuën, in het volk. Precies zoals al dat wat nu in u tezamen is, drie- vierhonderd jaar geleden van Duinkerken tot Maaseik en van Sluis tot Eupen en misschien nog verder, verspreid was in het volk, in de Nele's en de Tijn Uilenspiegels en de vele Lamme Goedzakken, en zich dan geleidelijk, langs alle voorouders van vaders- en van moederszijde om, heeft verdicht, geconcentreerd tot uw eigen «ik».

Gij en ik en al onze honderdduizenden broeders en zusters vormen «nu» het volk, de grondmassa, waaruit zich over enkele generaties voor een ogenblik nieuwe individuën zullen kondenseren, die op hun beurt zich weder zullen oplossen.

Allen te zamen vormen wij, met onze individuele kenmerken, met onze duizenden «genen», dat grote, gemeenschappelijke patrimonium, dat erfdeel, dat in telkens andere combinaties verder leeft in de op-eenvolgende geslachten.

Maar regelmatig, nu hier, dan daar, ontstaat iets nieuws, een «gen» dat, plots gewijzigd, leven geeft aan een nieuwe eigenschap, die, opgenomen in de maalstroom der geslachten, verder groeien zal en zich vermenigvuldigen, als zij haar stuk kan staan in de strijd om het bestaan.

Zó, langzaam maar zeker, wordt nieuw geboren en gaat oud verloren, en verandert, haast onmerkbaar, het erfdeel van de mens.

De mensheid gaat haar gang... De eeuwen gaan, de eeuwen komen en de wereld verandert steeds van kleed. De natuur kent geen rust, geen stilstand, geen gelijkblijven. Rust en stilstand en gelijkblijven, dat is dood ; leven is bewegen, is veranderen, is evolueren.

Evolutie is een wet van de natuur : de mens evolueert zoals alle andere miljoenen soorten levende wezens, zoals de levende materie sinds de oeroude tijden van haar ontstaan, dit op heel haar lange, lange weg, zonder ophouden heeft gedaan.

DE EVOLUTIE DOOR MUTATIES

(GEDAANTEVERANDERINGEN)

DER LEVENDE WEZENS

Voorwoord

Zoals wij in onze laatste brochure schreven is het leven op Aarde meestal te danken aan stralen uit het Heelal (de sterrenwereld) bijzonder die van de Zon (de dichtste ster).

Natuurlijk kan het leven niet zonder water bestaan. Gelukkig zorgt ook de Zon hiervoor, door uit de oceanen water te doen verdampen, aldus wolken te vormen die met de wind (ook veroorzaakt door de Zon) gedeeltelijk naar het vasteland drijven om aldaar in regen neer te storten.

Nochtans wordt de Zon door ons niet aanbeden en bedankt voor al het Leven en de Voeding die zij ons schenkt !

Bijna al de oude volkeren en bijzonder de oude Egyptenaren (die 5.000 jaren geleden een merkwaardige beschaving bezaten) aanbaden en bedankten de Zon als hun **Almachtige en Oneindig Goede Godin** voor de voeding en andere weldaden die zij hen bezorgde.

Men bedenke dat de oude Egyptenaren **geen onwetende wilde stammen** waren en ver gevorderde wetenschappen bezaten ; b.v. in de wereldberoemde pyramiden hebben zij hun kennis op gebied van astronomie en astrologie (voorspellingen volgens de sterren) vastgelegd onder de vorm van lengten en breedten van inwendige gangen en kamers die het **gewicht** van onze Aarde, de **afstand** naar de Zon, enz. bepalen en **geschiedkundig juist de toekomst voorspellen**, b.v. de oorlog van 1914-18, het einde van het Egyptisch Koninkrijk met de verbanning van Farook in 1951, enz. (te lang om hier te vermelden).

De meeste dezer wetenswaardigheden, die **onze geleerden slechts** sedert een honderdtal jaren bevonden hebben, bezaten die oude Egyptenaren **reeds toen** ! Het geeft ons dus stof tot nadenken wie er kan gelijk hebben, betreffende de aanbidding en verering van de Zon.

Wij kunnen de aanbidding van de Zon als gek beschouwen, maar moesten de oude volkeren terugkeren, zouden zij nog meer verbaasd staan kijken omdat wij een **onzichtbare God en heilige beelden** aanbidden, die, niettegenstaande onze **vurige gebeden en bedevaarten** ook geen oorlogen noch andere aardse onheilen beletten.

Om op ons eigen terrein terug te keren : nadat de **Oneindig Goede en Almachtige Zon** het leven geschapen had, te beginnen met de eencellige levende wezens, trad de **evolucie** op, d.w.z. de **samenvoeging** en de **mutaties** van **voortdurend** geschapen cellen, die gebeurden en nu

Aan de heren GARAGISTEN en AUTOMOBILISTEN
Voor uw onderhoudsprodukten en onderdelen voor auto's

PIERRE SINONQUEL-MEES

A. VAN LANDEGHEMSTR. 3 - WILLEBROEK

Voor 'n goed glas bier, lekker en fijn,
moet ge in Café «KNOCK PALACE» zijn.

DE BONDT-VAN NECK

A. VAN LANDEGHEMSTR. 8 - WILLEBROEK

Etn. KAREL DE BORGER

OOSTDIJK 69 - WILLEBROEK

H A E C H T B I E R

Alle buitenlandse bieren - Fijne bieren van hoge gisting zo-
wel als lage - Welgekende tafelbieren - (Wijnen - Likeuren
Minerale Waters Tafelgerief voor feesten

K A R E L D O N S

WESTDIJK 30 - TISSELT - Tel. 78.65.81

De lekkerste bieren

Geroemd tafelbier

Smakelijke Gueuze

C a f é A L F I T

STEEDS DE BESTE DRANKEN

RENDEZ-VOUS DER OPTIMISTEN

AUGUST CLEIRBOUT

L. DE NAEYERPLAATS 10 - WILLEBROEK

Tel. 78.72.17

MEUBELMAKERIJ - SCHRIJNWERKERIJ

nog gebeuren door kosmische stralen uit het Heelal en door die uit de grond, b.v. van uranium (zoals wij in onze vorige brochure schreven).

Zo kwamen stilaan al de bestaande levende wezens te voorschijn !

Al de dieren en planten werden dus niet als bij **toverslag** geschapen vermits de Schepping en de Evolutie der levende wezens 3 miljard jaren vergde, in plaats van de 6 dagen van het Oud Testament.

Die evolutie is tot vóór een honderdtal jaren betwist geweest, bijzonder door de godsdiensten, omdat zij in tegenstrijd is met de Heilige Schrift.

Als bewijs : aan diegenen die niet in evolutie geloven maar wel aan Adam en Eva zeggen wij : moesten er geen mutaties geweest zijn, doch wel één enkele Schepping (volgens het Oud Testament) dan zouden b.v. nu al de mensen op Aarde **juist** dezelfde beeltenis hebben als die van Adam en Eva ! Er zouden dan ook geen **kleurlingen** bestaan (negers, enz.). Die legende van het Oud Testament houdt dientengevolge geen stand.

De naturalist **Buffon**, de beroemde **Charles Darwin** en enige jaren geleden **Pater Teilhard de Chardin** en anderen, zijn voor hun evolutiegedachten op de vingers getikt geweest door onze Kerkelijke Overheid, in de aard zoals het destijds met Galileo gebeurde voor zijn bewering, dat de Aarde rond de Zon draaide, ook in tegenstelling met wat vermeld staat in het Oud Testament.

Het is dus bewezen dat deze twee « Waarheden » ook in stof vergaan zijn !

In 1901 lanceerde H. De Vries zijn theorie over de mutaties (plotselinge gedaanteveranderingen). Deze streefde al de andere voorbij en is nu door iedereen aanvaard.

Doch niet alle mutaties hadden een gunstige invloed, wel integendeel : de **meesten** verwekten monsters die stierven doordat zij niet in staat waren de strijd om hun bestaan te winnen.

Bijzonderste misvormingen die bij zuigelingen kunnen voorkomen

als gevolg van een kunstmatige bestraling (b.v. met X-stralen)

(Uittreksel van A/AC. 82/R. 127/Rev. 1 - Verenigde Naties, 1961)

Hersenen

Misgeboorte zonder hersenen
Porencephalie
Kleinhoofdigheid
Encephalocoele

Mongolisme
Merg-reductie
Hersen uittering
Geestelijk ten achter

VAN DE LINDE

Dr. PERSOONSLAAN 13 - WILLEBROEK

Tel. 78.72.07

Men bestelt aan huis

CONFECTE VOOR HEREN EN KINDEREN
HET VOORDELIGST!

GEORGES CORTHALS

NIEUWSTRAAT 23 - WILLEBROEK

Tel. 78.61.65

ALLE DAGEN : VERS FRUIT

L. DE BORGER-DE MAEYER

CAPT. TRIPSTRAAT 2 - WILLEBROEK

Tel. 78.66.07

GROOTHANDEL IN CEMENT C.R.B.
BOUWMATERIALEN

— WEEGTOESTEL TOT 20 TON

J. VAN DAM & ZOON

NIEUWSTRAAT 35 - WILLEBROEK

Tel. 78.62.23

GROTE KEUS IN SCHOONHEIDSPRODUKTEN

Parfumerie GEORGES

Dr. PERSOONSLAAN 48 - WILLEBROEK

Tel. 78.69.24

Schoonheidsverzorgingen

Gezichtsmassage

VOOR UW SCHOENEN, EEN ADRES :

'T MODERN SCHOENTJE

J. BALLAERT-VEREecken

A. VAN LANDEGHEMSTR. 89 - WILLEBROEK

Tel. 78.63.50

Zwakzinnigheid
Zenuwgezwel
Misvormingen
Inkrimpingen van de aquaduct
Hersenwaterzucht
Neutraal rozetten
Uitzetten van eerste en derde
hersenkamer
Misvorming ruggegraat
Verkleinde of afwezigheid van
sommige schedelzenuwen

Geraamte

Gestalteverkleining
Trechtervormige Thorax
Schedel kleiner
Schedelmisvormingen
Gebrekkige ossificatie van het
hoofd
Smal hoofd
Schedelgewelf
Gespleten gehemelte
Aangeboren heupverschil
Spina Bifida
Verkleind of misvormd staart-
been
Brachydactylie
Syndactylie
Onvolmaakte tandvorming
Scheenbeenuitwas

Ogen

Anophtalmie

Microphthalmie
Microcornea
Aangeboren spleet in het oog
Vervormd iris
Afwezigheid netvlies
Ontbreken kristallens
Scheelzien
Open oogleden
Netvliesgezwel
Verziendheid
Aangeboren glaucomus
Gedeeltelijk albinismus
Ooglen vertroebeling
Blindheid
Chorioretinite
Oogbolstuipen

Allerlei

Verkeerde ligging ingewanden
Hydronephrose
Hydroureter
Waterbreuk
Nierenafwezigheid
Gedegeneerde geslachtsklieren
Huidpigment anomalies
Mobiliteitsanomalie
Toenemend leucemiegevaar
Aangeboren hartziekten
Misvormde oren
Slijmmoeilijkheden
Huid- en spier necrose
Korrelvoeten
Verkorte vingers
Abnormale ledematen

Het is dus onbetwistbaar dat kunstmatige bestralingen het gevaar verhogen voor nadelige mutaties; zonder te beweren dat iedere bestraling dat euvel zal voortbrengen omdat er in de natuur slechts één enkele mutatie gebeurt op gemiddeld 1.000 gevallen.

Th. H. Morgan, die in 't groot de azijnvlieg (*Drosophila Menologaster*) kweekt voor zijn proefnemingen over de mutaties stelde in 1910 sommige veranderingen vast zoals onderstaande figuur duidelijk maakt.

N.V.

BLEU D'OUTREMER

ST.-AMANDSBERG (bij Gent)

AANGEPREZEN VOOR

U W

KLEURSTOFFEN

De mutaties gebeuren onder al de levende wezens. Daarom geven wij beknopt de bijzonderste :

Planten :

maïs waarvan er 400 gekend zijn, gerst, tabak, klaver, katoenplanten, bloemen van alle aard, enz.

Dieren :

protozaires, kreeften, schelpdieren, insekten van alle aard, enz.

Vissen :

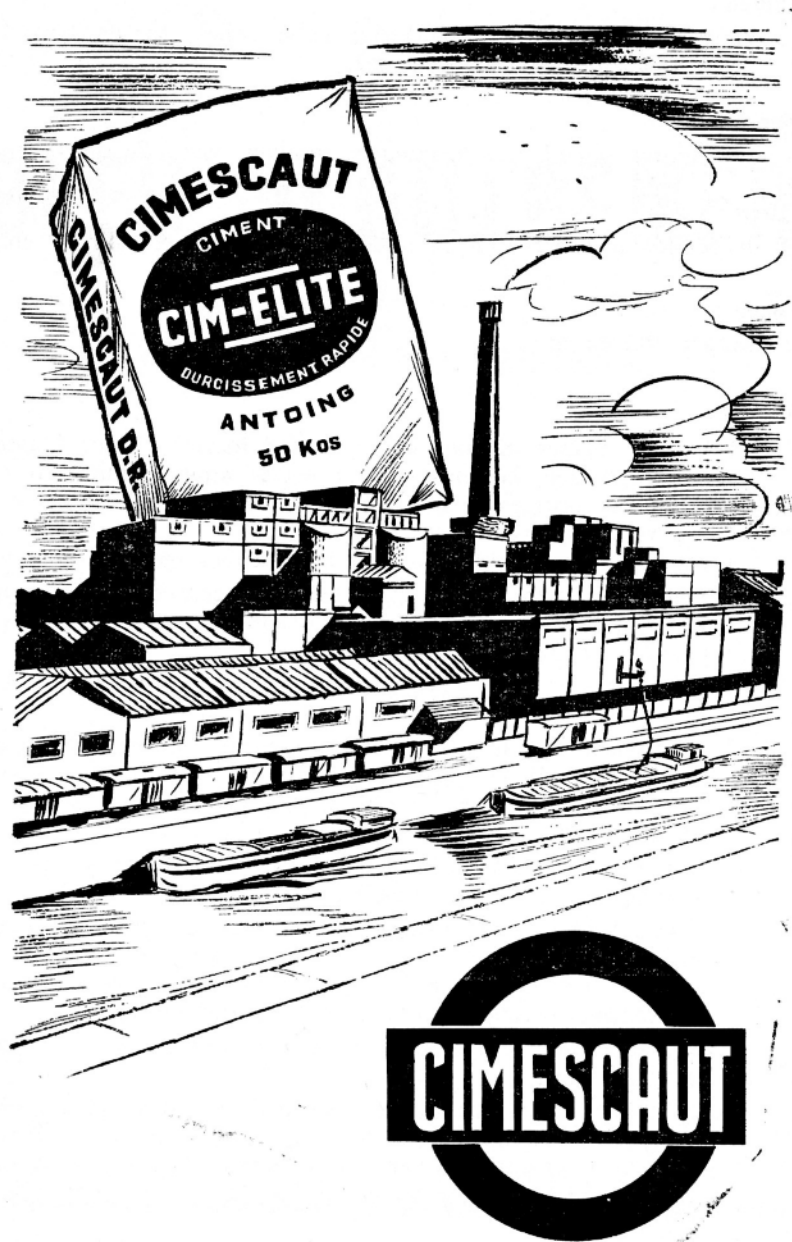
biezonder de goudvissen en andere aquariumvissen, karper, enz.

Vogels :

kippen, duiven, enz.

Allerlei :

- 1) honden zonder of met weinig haar ; hetzelfde voor katten, muizen, ratten, konijnen, apen ; het is waarschijnlijk dat de mens een soortgelijke mutatie beleefd heeft in de beginne van zijn verschijning ;
- 2) het tegenovergestelde : te veel haar is ook gebeurd b.v. bij konijnen, katten, geiten, enz. Men kent mensen die een overvloedige haargroei hebben op hun aangezicht, borst en rug !
- 3) paarden met gekruld haar, in Paraguay ;
- 4) er zijn rassen van stieren zonder horens, schapen en geiten met 4 horens ;
- 5) afwezigheid van staart bij sommige muizen, ratten, honden en katten, b.v. bij de katten van Touraine (Frankrijk), van het eiland Man (Engeland), de Krim (Rusland), Japan en bij de aap-mensen ;
- 6) de vorm van bulldog komt ook voort van mutaties, b.v. bij sommige honden, zelfs bij ossen (in Argentinië) ;
- 7) afwezigheid van sommige ledematen bij pasgeboren paarden, ezels, ossen, schapen, geiten, konijnen, varkens en katten. Doch voor een gemakkelijk te begrijpen reden stierven deze dieren : zij konden de strijd voor hun bestaan niet winnen ;
- 8) in Arabië leeft een groep mensen met 6 vingers en 6 tenen in plaats van 5 ;
- 9) 60 miljoen jaren geleden verschenen de paarden, doch slechts ter grootte van de vossen ; enige miljoenen jaren later bekwamen zij de grootte van een hond, daarna van een schaap, dan van een ezel, enz. Er waren natuurlijk andere vertakkingen die uitstierven.

Besluit

De evolutie door mutaties heeft over de ganse wereld plaatsgevonden, zowel bij de planten als bij de dieren al zijn er soorten gebleven in een oorspronkelijke of in een half-geëvolueerde toestand, omdat zij weerstand geboden hebben door een onbekende reden.

Gedurende de 3 miljard jaren heeft de natuur tijd genoeg gehad om tot de hedendaagse uitslagen te geraken. Slechts de soorten die de strijd voor hun bestaan konden winnen, zijn overgebleven. Vandaar dat er zovele verdwenen zijn in de loop der tijden.

Het heeft weinig gescheeld of de primitieve mensen, die weinig talrijk waren, door hun karige verdedigings- en aanvalsmiddelen (die zich beperkten tot stokken en stenen), moesten ook het onderspit delven tegen de verschrikkelijke wilde dieren. **Dan zou het mensdom niet bestaan hebben!**

GROOTTE DER CELLEN

Van één duizendste millimeter (voor de bacteriën) tot 80 mm voor de dooiers der struisvogeleieren.

De eieren in het algemeen bestaan niet alleen uit een cel omdat deze cel grotendeels opgevuld is met voedsel voor de komende kleintjes.

Deze twee voorbeelden zijn de uitersten want de meerderheid der andere cellen hebben een grootte van een honderdste tot een tiende millimeter.

VOOR DROOGREINIGEN EN VERVEN
VAN AL UW KLEDINGSSTUKKEN

slechts één adres

« DE REGENBOOG »

P.V.B.A.

OVERWINNINGSTRAAT 16 - WILLEBROEK

Tel. 78.63.22

ROUW IN 24 UUR

G. VERBERT

STWG OP DENDERMONDE 131 - WILLEBROEK

GRAFZERKEN - GRAFKELDERS
BOUWWERKEN - SIERSCHOUWEN

VOOR UW BUREEL :

één merk : « OLYMPIA »

één adres : **Stephan JACOBS**

ALLE BUREELBENODIGDHEDEN
VERZORGDE ONDERHOUDSDIENST

STEPHAN JACOBS

KAPELSTRAAT 26 - TERHAGEN - Tel. 78.05.96

BEENHOUWERIJ - CHARCUTERIE

J. BOGAERTS-PEETERS

(Diploma met de grootste onderscheiding)

AUG. VAN LANDEGHEMSTRAAT 95

WILLEBROEK

PRIMA RUNDS-, KALFS. EN VARKENSVLEES

ALLE SPECIALITEITEN

Tel. 78.61.35

T R A I T E U R

„ DE LEKKERBEK ”

J. VAN ACHTER-VERMEIR

PERVIJZESTRAAT 37

GROENENHOEK - BERCHEM

Tel. 39.60.24

BANKETTEN - RECEPTIES

Vraag prijzen zonder enige verbintenis

LICHTZINNIGHEID MET ROENTGEN STRALEN (X-stralen)

Desbetreffend schreef « De Nieuwe Gazet » op 18 december 1964 :

» De wereldgezondheidsorganisatie heeft gewaarschuwd tegen
» onnodige hoeveelheden Röntgenstralen, daar een teveel van deze straling kanker en geslachtelijke veranderingen kan veroorzaken. Een commissie van deskundigen is van mening, dat het aantal doses aanzienlijk verminderd kan worden. „Artsen zouden zich er meer bewust van moeten zijn, dat zij vaak onnodige hoeveelheden geven”, aldus een woordvoerder van de Wereldgezondheidsorganisatie op een persconferentie, te Genève belegd naar aanleiding van de bevindingen en adviezen van de commissie.

» Het gebruik van Röntgenstralen blijkt niet zo voorzichtig gedaan te worden als zou moeten.

» De ernstige vergissing die gemaakt wordt, is volgens de commissie, dat lichaamsdelen onnodig bestraald worden.

» Nog grotere zorg zou besteed moeten worden bij de ontwikkeling van Röntgenfoto's.

» Slordig werken in de donkere kamer bij de ontwikkeling van de foto's is vaak (wegens mislukking van de opname) aanleiding om de patient nogmaals bloot te stellen aan Röntgenstralen.

» Een en ander steunt op een recent Engels onderzoek, waarbij bleek dat slechts weinig ziekenhuizen voldoende kleine doses geven. Bij onderzoeken in andere landen was men overigens tot dezelfde bevinding gekomen.»

VOOR UW WAS - ZELFWAS

HEMDEN EN COLS

WASSERIJ « DE RUPEL »

VOOR UW NIEUWWAS EN DROOGKUIS

RUPEL-SHOP

GROTE MARKT 14 - BOOM

Tel. 78.03.41

EEN PERFEEKT ZITTEND

KOSTUUM OF OVERJAS

draagt het kenmerk van

Marcel MEGANCK

Ed. Anseelestraat 23 — Willebroek — Tel. 78.67.86

HOUTHANDEL

Gebr. DE ROOVER

BOOMSESTEENWEG 103 - WILLEBROEK

Tel. 78.61.60

Alle soorten inlands - Noors - Amerikaans en Kongolees hout.
Cambala en Iroko Teck - Acajou - Sapelli - Eik - Beuk -
Ramin en Oregon Pine. - TRIPLEX in alle dikten en soorten.

Depothouders: UNALIT - UNILAC

Zachte en harde houtvezelplaten - NOVOPAN
Plastiekplaten: Panelyte en Etronit

KAREL MAES

SCHRIJNWERKERIJ - MEUBELEN
SCHEEPSTIMMERWERK

VRIJHEIDSTRAAT 16 - BOOM

Tel. 78.06.48

LEUTE - SPORT - MUZIEK en het lekkerste BIER
kunst U vinden in het lokaal van de K.W.S.V.

A. COECKE-VERCAMMEN

Café « DE AREND »

Dr. PERSOONSLAAN 2 - WILLEBROEK

Tel. 78.61.04

Sinte Cecilia

De gouden legende van de patrones der muzikanten

Het verhoor

Almachius bedreigde de rijke erfdochter, eigenaarster van het huis van Transtèvere, met fiskale vervolgingen. Cecilia verkocht dit huis aan een Christen senator Gardian, om er een kerk te bouwen en een retraite te verzekeren voor Urbain. Dit huis is nu de kerk Sinte Cecilia geworden te Transtèvere, waar op 22 november van elk jaar een processie plaats heeft.

Op de 12e september deed Almachius Cecilia verschijnen en ondervroeg haar zeer streng. Cecilia spotte, verzette zich tegen zijn uitspraak en weigerde haar geloof te verloochenen.

« Uw Keizers, » zegde ze, « zijn in fout. Gij beschuldigt ons van een misdaad, waarvan we onwetend zijn. Beter is het te sterven, om gelukkig te zijn, dan ongelukkig te leven. »

Veroordeling en marteldood van Cecilia

Eens de ondervraging geëindigd zijn Almachius en zijn medestanders ongerust; zij wensen niet, dat een doodsvonnis tegen Cecilia tot in Rome zou doordringen, daar deze goedheid tot in de verste hoeken is doorgedrongen.

Zij verordenden daarom een « geheime dood » voorbehouden aan « hoge slachtoffers ». Cecilia is opgesloten in haar woning en wel in de badkamer, die men hevig verwarmt. Deze onregelmatige lijfstraf speelt zich natuurlijk in het geheim af. Tijdens deze foltering komt plots een lichte wind het doel van Almachius hinderen en bezorgt aan Cecilia een verkwikkende koelte. Daar dit de doodstrijd komt uitstellen, tekent Almachius een bevel, om haar te onthoofden. Een beul wordt ontboden, om dit bevel uit te voeren.

Na drie vruchteloze pogingen, moest hij, zo luidde de wet, met die verfoeilijke verminking ophouden en bleef Cecilia als bij mirakel in leven.

De Christenen, die angstig het einde van de beproeving afwachten, dringen in stilte in de woning. Cecilia doet een poging om te glimlachen. Sommigen verzamelen met linnen het bloed, dat uit de vele wonden vloeit. Cecilia heeft aan de Heer een uitstel van 3 dagen gevraagd. Met een zwakke stem zet ze de aanwezige personen aan, standvastig te blijven in hun geloof tot Christus en verhaalt daarbij over de Hemel, waar ze later hun beloning zullen vinden. Nadat de Christenen zich hebben teruggetrokken komt Urbain zijn leedwezen uitdrukken aan de gemartelde. Zij antwoordt: « Vader, ik heb aan de Heer 3 dagen uitstel gevraagd om U mijn laatste bezit over te maken en U te bidden, een kerk op te richten op de plaats waar ik woon. » Zij draaide zich langzaam op de rechterzijde, de knieën verenigd en een weinig gebogen... haar armen vielen, de een na de andere en zij gaf de geest.

Volgens Guéranger zou dit gebeurd zijn op 16 september 178. Maar die datum is dikwijls betwist. Het komt ons voor, dat verschillende kroniekschrijvers, vader Urbain hebben verward met Urbain I, die leefde in de periode van de regering van Alexander Sévère (222-235).

Geholpen door een diaak wikkeld Urbain het stoffelijk overschot van Cecilia in zijn gouden gewaad. Aan haar voeten wikkeld hij de bebloede windels.

Hij droeg also het lijk naar het kerkhof van Appienne.

Ook hierover bestaan betwistingen en nog andere begraafplaatsen worden vernoemd.

Aanhouding en marteldood van de Bisschop Urbain

Almachius wachtte niet, om de nalatenschap van Cecilia te vragen aan Urbain; maar deze laatste had ze reeds onder de armen verdeeld. Voor het tribunaal gesleurd met nog andere geloofsgenoten, weigerden allen om aan hun geloof te verzaken. Urbain en de anderen werden eveneens onthoofd.

Dit alles gebeurde tijdens de afwezigheid van Marc-Aurèle, de Keizer, die streed op de boorden van de Donau.

In 253 bij een edikt van Keizer Vaérian werd de toegang tot de catacomben aan de Christenen verboden. Dit bleef zo tot in het jaar 313, wanneer door het verdrag van Milaan dit verbod werd opgeheven.

Opzoekingen en overbrenging van het lijk van Cecilia

De herinnering aan Cecilia, de eerste martelares, werd diep bewaard door de Christenen. Ze besloten dan ook het stoffelijk overschot op te zoeken, dat volgens sommigen zou meegevoerd zijn door de Lombarden in 755, na de belegering van Rome door Astolphe.

In 821 besliste ook Paus Pascal Ie tot het opzoeken.

Maar de opgravingen op de kerkhoven van Calixte en Prétexta gaven geen enkel resultaat.

Op een zekere morgen, terwijl de paus bad in de basiliek Constantin, verscheen hem Cecilia in een droom. Zij vertelde hem, dat haar lichaam rustte in de eerbiedwaardige crypten van de catacomben en dat de zoekende arbeiders vlak bij de begraafplaats zijn geweest. De werken vervolgd met grote hoop en eindelijk werd het overschot gevonden in de crypte van Prétexta. Het was gewikkeld in een gouden mantel en de voeten waren bewonden met bebloede doeken. Men ontwaarde ook de driedubbele inkervingen van de bijl.

Paus Pascal I liet het lijk overbrengen naar Transtévère in een koffer uit cederhout, waar het bijgezet werd in het tot kerk veranderd huis, waar Cecilia leefde en stierf.

Ook werden de gebeenten van Urbain weder ontgraven en bijgezet.

Het gerucht van deze overbrenging vond weerklank in geheel Europa. Van het oosten tot het westen werden kapellen en kerken onder de bescherming geplaatst van Sinte Cecilia. Frankrijk droeg haar

één der schoonste kerkelijke kunstwerken op: de kathedraal van Albi, waarvan de bouw meer dan twee eeuwen duurde.

In de kerk van Transtévère liet Paus Pascal I op een grond van mozaïek en in gouden letters vijf latijnse verzen graveren, welke hij voor Cecilia had gedicht: Het schittert van goud en edelstenen, de tempel waar hij (Paus Pascal I) omringd van Goddelijke liefde, de heilige lichamen verenigde van Sinte Cecilia en haar gezellen als bloemen van een ongelooflijke pracht.»

Opening van het praalgraf van Cecilia

In 1599, onder het gezag van Clément de VIII, ontving de kardinaal Paul Emile Sfondradi de toelating van de Paus, om het praalgraf van Cecilia te openen. De stof, waarmee Paus Pascal I de binnenwanden van het Praalgraf had versierd alsook het kleed welke de heilige bedekte, waren nog altijd zichtbaar. Ook de met bloed bedekte windels waren nog steeds aanwezig. Cecilia zelf lag op haar rechterzijde en scheen te slapen.

Een jong en talentvol sculpteur, Etienne Maderno, werd belast met de trekken vast te leggen. Dit meesterwerk versiert nog steeds de basiliek.

Sinte Cecilia werd dit jaar (1599) het voorwerp van nog nooit geziene ceremonies. Op 22 november werd door Paus Clement de VIIIe een eredienst opgedragen in de basiliek te Transtévère, omringd door 42 kardinalen en vele hoogwaardigheidsbekleders.

De zilveren relikwiekast draagt volgend opschrift:

CORPUS S. CÆCILIAE VIRGINIS ET MARTYRIS
A CLEMENTE VIII PONT. MAX. INCLUSUM
ANNO M.D.IC PONTIF. VIII

De kardinaal Shondradi offerde aan het klooster van Milaan de houten koffer, waarin eens het overschot van de heilige had gerust.

In 1905 deed kardinaal Rampolla opnieuw opgravingen doen in de basiliek. De badzaal moest worden vrij gemaakt. De opening werd bedekt met een marmeren steen waarop de afbeeldingen voorkwamen van Cecilia en zeer waarschijnlijk van Minerva.

De patrones van de muzikanten

Het is in de XVe eeuw dat Sinte Cecilia begon door te gaan als de patrones van de muzikanten. Ze werd voorgesteld met een instrument, het symbool van de muziek, daar men tot op dat ogenblik geen symbolische beschermer of beschermster had voor deze kunst.

Talrijke schrijvers, waarbij de ene de andere inspireerde, betuigden, dat Sinte Cecilia een grote muzikliefhebster was. Niets laat ons toe dit te beamen of te ontkennen. Geen enkel dokument betreffende de martelares maakt er melding van, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks.

In de XII eeuw vindt men een teken van « muzikaliteit » van Cecilia in een duitse tekst, waarvan hier de vertaling gaat volgens het woordenboek van Dom Cabrol : « Het vasten en haar tranen hadden een zekere macht bij God ; waardoor ze de engelen bij haar had ; haar gebeden drongen door tot in de oren van God, alsof ze klonken als de zachte tonen van een orgel. »

Volgens het « Woordenboek der Christelijke Archéologie » zit de muzikaliteit van Cecilia verborgen in drie woorden « in cordo suo » « in haar hart » waarmee het « Laudes » aanvangt in de dienst van Cecilia. Het is ook daarom, dat Sinte Cecilia in de Middeleeuwen werd uitgeroepen tot patrones van de godsdienstige muziek.

Ziehier de tekst van de kerkelijke beurtzang, welke de oorzaak van deze legende is : « Terwijl het orgel of de instrumenten speelden, » zong Cecilia tot de Heer. Zeggende : Bewaart mijn hart zonder vlek, » opdat ik niet zou vernietigd worden. »

Dit zeer merkwaardig woordenboek verklaart, dat de legende van de « muzikante » Sinte Cecilia een liturgische oorsprong heeft. Zij zong stil in haar hart ter gelegenheid van het feest bij haar huwelijk met Valérian.

De zang van Cecilia is dus niet te vergelijken met gewone liederen. De innerlijke gezangen staan veel hoger en waarschijnlijk heeft dit de artisten er toe aangezet, haar als een symbool te nemen. De Kerk heeft dit gedacht overgenomen. De leer zegt dan ook, dat de Christenen niet alleen moeten bidden ; maar ook zingen tot de Heer.

De werken geïnspireerd door Sinte Cecilia

Zich inspirerend aan Maderno hebben talrijke schilders en beeldhouwers prachtige kunstwerken opgedragen aan de grote martelares, welke de patrones van de muziek voor goed vereeuwigen.

Talrijke dichters en schrijvers, alsook componisten hebben in Frankrijk, Italië, Duitsland en Engeland haar leven bezongen. Citeren we de Ode van Hændel, het Oratorium van Liszt, de Ode van Gounod, enz...

Ontelbare verenigingen dragen de naam van Sinte Cecilia, waar- onder de oudste zeer zekere deze van Palestrina is te Rome.

De Romeinse congregatie Sinte Cecilia, gesticht in 1584, werd in 1847 een Academie onder de zelfde naam.

In 1820 stichtte Charles Sellier de zangkring : Sinte Cecilia.

In de Oudheid hadden de muzikanten een goddelijke gids : Orpheus was de meest gekende.

In 1599 kregen de toenmalige orgelbouwers en instrumentenmakers een statuut en hun beroepsvereniging werd onder de bescherming geplaatst van de patrones Sinte Cecilia. In een aanbiddingskast waren de deuren van azuurblauw en voor een orgel zat Sinte Cecilia, gans in zilver.

De feestelijkheden

Men neemt aan, dat het in Londen was, dat de feestelijkheden, geplaatst onder de bescherming van Sinte Cecilia werden geboren in 1683.

Op onze dagen organiseren de zang- en instrumentale verenigingen zeer mooie feesten ter ere van hun patrones. Deze hebben plaats rond 22 november. Gewoonlijk wordt een herinneringsmis opgedragen, waarna de muzikanten zich verenigen rond het banket.

Sinte Cecilia, die rust in de basiliek van Transtévère, is de zonnestraal die schittert aan de horizon van de muziek, waarnaar vele muzikanten en componisten zich richten, om inspiratie te zoeken bij haar kunst.

Wilt U ook sukses hebben in het leven
Dan moet U aandacht aan uw kleding geven.
Een der beste middelen om te slagen
Is zeer zeker MAATKLEDING dragen.

EDDIE NONCLERCQ

FLORIDASTRAAT 33 - WILLEBROEK

Tel. 78.69.23

F I R M A

Engelen & Zoon

Lier

Tel. 78.03.16

**FABRIEK VAN KOPEREN EN HOUTEN
BLAASINSTRUMENTEN**

**HERSTELLINGEN, VERNIKKELEN EN VERZILVEREN
VAN ALLE INSTRUMENTEN**

★

Signaalhoorns voor autobus - trams - spoorweg en fabriek

JUWELEN

URWERKEN

Onverbeterlijke kwaliteit
onklopbare prijzen
onvergelijkbare keus

Maes-Verbruggen

STATIONSTRAAT 21 - WILLEBROEK

Vrije
Middenstandsbond

EEN VERSTANDIGE
MIDDENSTANDER Kiest

de VRIJE MIDDENSTANDSBOND

NIEUWSTRAAT 8
WILLEBROEK

Zitdagen :
elke vrijdag : vanaf 21 h.

ONS AKTIE-PROGRAMMA

Wij strijden voor « Fiskale en Sociale Gelijkheid » en daarom tegen al de overtollige uitgaven van de Openbare Besturen, omdat zij meer betalen dan nodig is, vergeleken met de Privé-Sektor.

Al de bedragen hierboven, zijn « Geschenken » betaald uit de zakken der lastenbetalers.

Daar ook liggen de oorzaken der voortdurende belastingsverhogingen !

Wij beweren dat deze kunnen verminderd worden indien men onze bezuinigingsmaatregelen toepast.

De kleine man kan nu betalen voor de « Geschenken » die daar uitgedeeld worden.

Diegenen die hierdoor hun « Geschenken » zullen verliezen beroepen zich op « Verworven Rechten » die wij « Verworven misbruiken » heten, precies wat wij willen doen uitroeien !

Ons Aktieprogramma is dus eerlijk en rechtvaardig :

1. **Veralgemening der belastingheffing aan de bron**, bij producenten en importeurs.

Deze eis wordt bijgetreden door meer dan 250 Syndicale Kamers uit de provincie Brabant en door de ganse Belgische specialisatie-industrie.

2. Als overgangsmaatregel een **fiskale vrijstelling voor alle inkomsten lager dan 108.000 F per jaar**, waardoor we nog 72.000 F onder het fiscaal vrijgesteld inkomen blijven van de volksvertegenwoordigers.

3. **Afschaffing van alle fiskale vrijstellingen en prioriteiten** boven het vermelde inkomen, en waarvan bijvoorbeeld een groot aantal hoge funktionarissen het voordeel genieten, evenals onze parlementairen !

4. **Afschaffing van faktuurtaken en taken op bankdocumenten**, die in onze publieke- en privéadministratie een kostennasleep veroorzaken veel hoger dan hun opbrengst.

5. **Aanpassing der interesten op de leningen van alle openbare lichamen** aan de **toenemende levensduurte**, waardoor ook de inkomsten, bronnen der kleine spaarders, worden gewaarborgd in de geest der aanpassing van de pensioenen.

6. **Hervorming van de Militaire Dienstplicht via een overgangssysteem met 3 maanden dienstdtijd**, zoals in Zwitserland ; een regelmatige **uitbreiding van de Rijkswacht**, die enerzijds een gespecialiseerd **elitekorps** moet worden, in staat ultra moderne wapens te bedienen, en bij machte om in vredetijd de orde en rust te verzekeren.

Ons voorstel kan gemakkelijk worden uitgewerkt door overschakeling van 50.000 bureel-militairen naar de Rijkswacht ! Van de 70.000 fungerende bureelkloppers is dit niet te veel gevraagd !!!

7. **Onmiddellijke stopzetting van alle militaire uitgaven voor aankoop van verouderde uitrusting en nutteloze wapens** (geweren, vliegtuigen, kanonnen, ondoelmatige oorlogsbodems, enz. waarvan de Engelse strategie sinds meer dan drie jaar de volledige afschrijving heeft bevolen !)

Wij eisen rechtvaardigheid !!!

WAAROM...

- 26.400 fr. per jaar voor een gezin van zelfstandigen?
- 45.100 fr. per jaar voor een arbeidersgezin?
- 59.840 fr. per jaar voor een bediende?
- 108.000 fr. per jaar voor een ambtenaar?
- 467.500 fr. per jaar voor een generaal?

???

Herinneren we aan de tijd van

HET GEBROKEN GEWEER en
GEEN CENT VOOR HET LEGER!

Waarom stemmen nu laatstgenoemden, de toenmalige leiders, zulke OVERDREVEN bedragen ten nadele van de KLEINE MENSEN??

8. **Structuurhervormingen der Vakbonden, die :**
 - a) Door de wet onmiddellijk moeten **verplicht** worden een **rechtspersoonlijkheid** aan te nemen, opdat het zou gedaan zijn met ongestraft en onvervolgd ruiten in te gooien en allerlei schade te veroorzaken!
 - b) **Verplicht** moeten worden hun **geldelijke situatie kenbaar te maken**, in het belang der arbeiders-leden, die toch het recht hebben de financies van hun syndikaat te controleren! Of mag de arbeider niet weten wat er met zijn geldelijke bijdrage gebeurt?
 - c) Moeten **verplicht** worden tot een **algemene ledenraadpleging**, voor iedere beslissing die het economisch bestel kan benadelen! In de eerste plaats weze hier gedacht aan stakingen!
9. **Afschaffing van het onderzoek naar bestaansmiddelen voor toekennen van een Zelfstandigenpensioen**, een maatregel die het sparen en de spaarders straft.
10. **Een eenvormig pensioenstelsel voor iedere Belg**, waardoor voor iedereen zonder uitzondering in de leeftijd van 65 jaar recht wordt verkregen op een rustgeld van 72.000 F.
11. **Gelijkheid in de uitkeringen van kindergelden**, d.w.z. :
 - a) Gelijke voordelen voor de kinderen van een zelfstandige arbeider als voor de kinderen van een werknemer.
 - b) Gelijke voordelen voor het eerste kind als voor het tweede.
12. **Een grondige herziening en sanering van onze Rijksmaatschappelijke Zekerheid.**

In hetzelfde kader kan ook niet genoeg worden aangedrongen op een **drastische sanering van de Ziekteverzekering.**
13. **Hervorming van 't Parlementair Stelsel**, door invoeren van :
 - a) Een **soepel werkend volksraadsplegingssysteem**, de allereerste en meest noodzakelijke voorwaarde voor een **echte** democratie (naar Zwitsers voorbeeld!).
 - b) **Bevoegdheidskriteria om te worden toegelaten tot de functie van Parlementair.**
 - c) Een **redelijke vergoeding**, dus geen geschenken, in verhouding tot het geleverd werk en de inspanningen en vermindering van het aantal Parlementsleden.
 - d) **Afschaffing van de vrijstelling der belastingen en van alle natuurvoordelen** bij de parlementairen.
 - e) **Afschaffing van alle kumuls** in handen van politiciers.
 - f) **Kontrole op de uitgaven der Openbare Besturen** door deskundigen uit de Privé-sektor (de politiciers vinden er toch geen tijd voor, zij zijn niet allen bekwaam om het te doen).
14. **Onmiddellijke hervorming van de Openbare en Parastatale organen.**
15. **Herziening en drastische beperking van de economisch niet goed te praten subsidies aan alle marginale bedrijfstakken of diensten.**
16. **Een doorgedreven aanmoediging van het vrij initiatief door ruimere en goedkopere kredietverleningen aan de kleine en middelgrote bedrijven.** Tegelijkertijd een versoepeling van de te volbrengen voorwaarden en formaliteiten.

CIMESCAUT

Oorsprong	1892
Toevoeging van Portlandcement	1899
Eerste draaiende oven (42 m lang)	1912
(dagelijkse produkte : 90 ton)	
Nieuwe fabriek	1928
(dagelijkse produktie : 450 ton)	
Vergroting - Overname	1943
(dagelijkse produktie : 600 ton)	
Modernisatie	1959
(dagelijkse produktie : 800 ton)	

CIMESCAUT

17. Voor de **Landbouwers** eisen wij dezelfde **versoepeling der kredietfaciliteiten**. Bovendien een zeer **streng** **prijzenpolitiek** ter verzekering van een minimum winstmarge !
19. Voor alles eisen wij zeer **streng** **bezuinigingsmaatregelen en besparingen in alle Openbare Besturen**, waar meer betaald wordt dan in de **privé-sektor**.
De overvallige uitgaven, boven die van de privé-sektor, dienen afgeschaft te worden, daar zij erge misbruiken zijn, waarvoor anderen moeten boeten.
20. Dit zal een **gevoelige vermindering van de belastingen meebrengen en tegelijkertijd een bredere uitbouw toelaten van de Sociale Zekerheid**, die dan uiteindelijk gelijke en ruimere voordelen zal kunnen toelaten voor alle Belgen !
21. De Raad van State, die uit bevoegde bejaarde personen bestaat, moet recht van veto hebben tegen wetsontwerpen of sommige artikels er van, die zij **acht strijdig te zijn met 's Lands belangen**. Dan zou er vermeden worden, dat hun goede raad in de wind zalgeslagen worden, zoals dit met de laatste fiskale hervorming heeft plaats gehad.
Onbekwame en verspiltzuchtige parlementairen dienen op de vingers te worden getikt.
22. De Raad van State moet, alvorens te beslissen, te rade gaan bij de beroepsgroeperingen die op hun beurt hun advies zullen uitbrengen, waarmee hij rekening dient te houden.
Waarom zouden de wensen van de handels- en nijverheidsgroeperingen niet ingewilligd worden, daar waar dit wel gebeurt met die van de **onwettelijke** vakbonden ?
23. **Bestaanszekerheid voor de zelfstandigen**, vermits de **onwettelijke** vakbonden dit ook eisen.
24. **Afschaffing van de kopstemming bij de verkiezingen** en invoering van de naamstemming met rangschikking van de kandidaat volgens het aldus bekomen aantal stemmen op zijn naam. Het is het beste middel voor de kiezers, om de getrukeerde poll's tegen te werken en de meest verdienstelijke kandidaat zijn volle kans te geven !
25. **Het taalvraagstuk in België :**
Eentaligheid in de Openbare Besturen van de Vlaamse en Waalse gedeelten met een uitgebreid aanleren van de tweede landstaal over gans België.
In het Brussels gebied : tweetaligheid in al de Openbare Besturen. Indien de Walen het aanleren van de tweede landstaal saboteren, is zulks in hun eigen nadeel.
Inderdaad : reeds nu hebben de tweetaligen in de meeste gevallen een voorkeur tot het bekomen van betrekkingen, bijzonder in het Brusselse en zelfs in de privé-sektor van Wallonië (hotels, enz.). Het voordeel is dus weggelegd voor de goedwillige tweetalige Vlamingen, die buiten de gemakkelijke omgang met Franssprekenden, in België en het buitenland, op gebied van betrekkingen zeer weinig Walen op hun weg zullen ontmoeten !
De tweetalige Vlamingen bekomen dan ook de verovering van Brussel zonder slag of stoot !

Al wie zich GRATIS wil vermaken, op
iedere zaterdag, vanaf 14 u.
komt naar het lokaal « ONS HUIS »
in de Nieuwstraat 8, te Willebroek

STAAN TER BESCHIKKING :

Basket-Ballnet
2 Ping-pongtafels
3 Amerikaanse biljarts
2 Russische biljarts
Bak- en kaartspelen.

Een verantwoordelijke persoon is steeds aanwezig en bij de spelen dient **geen geld** ingestoken.

Leden van de Drumband P.V.V. (trommelkorps en trompetten) krijgen bij elke herhaling van 's zaterdags 14 u. **20 vreemde postzegels** ten geschenke.

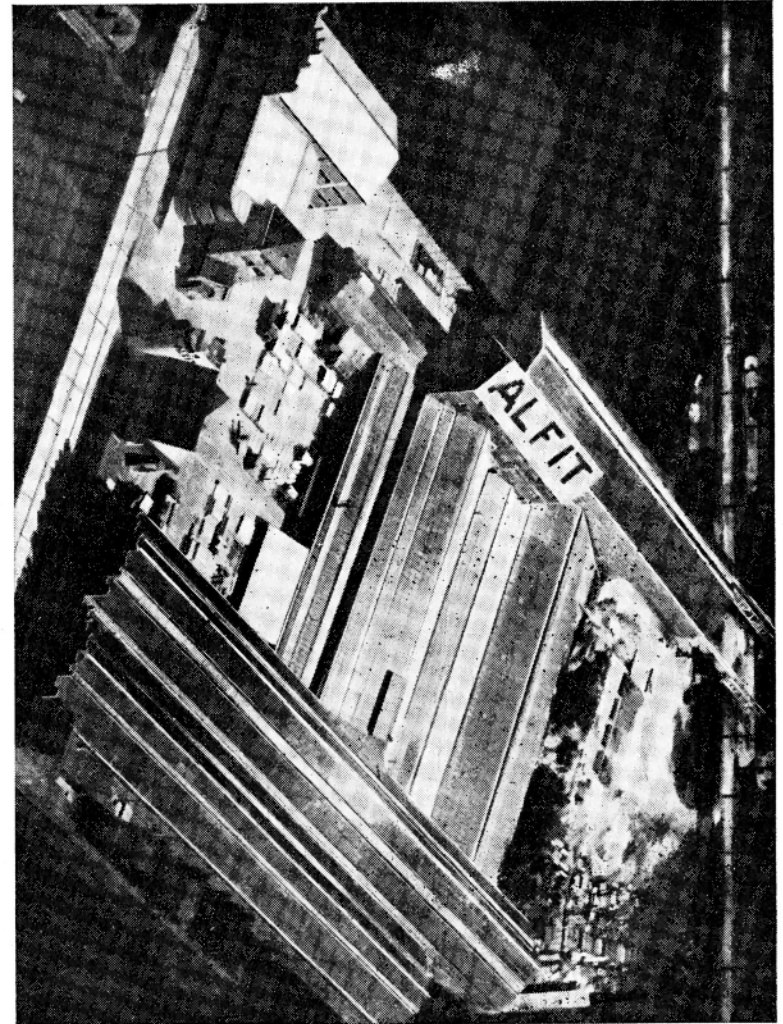
Men kan zich laten inschrijven 's zaterdags te 14 u. in het lokaal « ONS HUIS ».

Eerlang worden verschillende prijskampen ingericht, met prachtige bekens als inzet. De regelmatige aanwezigen hebben voorrang.

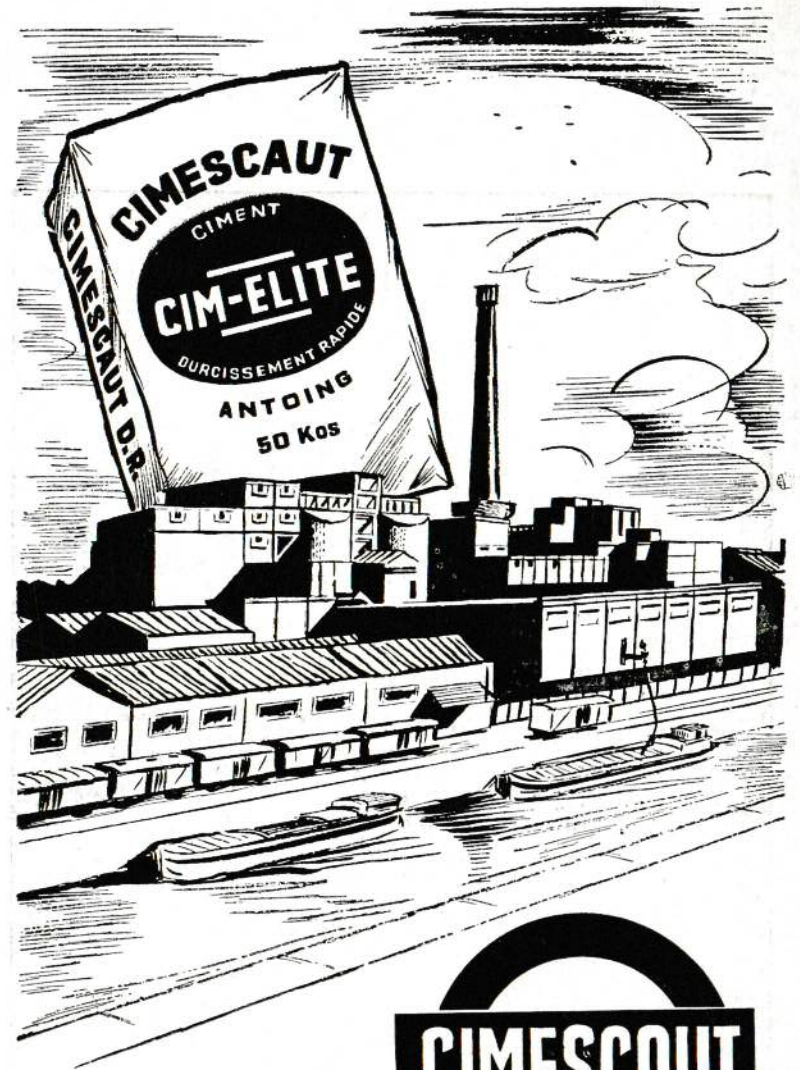
N.B. — DE VOLWASSENEN hebben een « gezellig samenzijn » iedere vrijdagavond vanaf 20 h. en mogen dezelfde gezelschapsspelen **GRATIS** gebruiken.

Bij koud weder is de zaal goed verwarmd.

AL DE SYMPATISANTEN ZIJN WELKOM !

De model-fabriek van dakartikelen tot uw dienst.
Jaarlijks verbruik van 14.000.000 kg cement « Cimescauts ».

Van de rotsen uit het Doornikse
maakt men de beste cement